

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1958

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τού, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 13ον

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1958

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακένζυ Κίγκ 1 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιδοικῶν : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ἰστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Α/φών Γ. ΡΟΔΗ — Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔσωτ. Δρχ. 12, ἔξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιδοικῶν νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως

«Ἐλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», δόδς Μακένζυ Κίγκ 1, Ἀθήνας

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ἡ ἀγιότης τῆς Μητέρας. Μ. Νικολαΐδης, β) Ἡ ἀλήθεια ποίημα Κ. Παλαμά..... σελ.	1	Mother's sanctity by M. Nicolaidis, b) Truth (poem) by C. Palamas..... Page	1
Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν. Κ. Παπαναγιώτου..... »	2	Paul, the Apostle of Nations by K. Papapanagiotou..... »	2
Τελετὴ Ἑλλήν. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, β) Α' Βοήθειες: Ζεματίσματα..... »	3-7	Greek Junior Red Cross ceremony at «Parnasos» Hall b) First Aid: Scalds..... »	3-7
Τὰ πρῶτα τεθωρακισμένα: Οἱ Ἐλέφαντες. Γ. Κόλιας, β) Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα..... »	9	The first tanks: The Elephants by G. Kolias b) How to prevent accidents..... »	8
Τρωιλοδῦτες τῆς ἐποχῆς μας. Ν. Δημητροκάλλη »	9	Cave dwellers of our Era by N. Demetricalis »	9
Οἱ Σαρακατσάνοι. Ε. Φωτιάδης..... »	10	«Saracatsanoe» by E. Photiades..... »	10
Ἡ Ἀνταρκτικὴ. Φ. Καραπιπέρης, β) Τρυφερό μπουκέτο, ποίημα Μ. Στασινοπούλου, γ) Πρακτικὴ Συμβουλὴς: Δηλητηριάσεις τῶν ζώων ἀπὸ καπνόφυλλα..... »	11	The Antarctic land by F. Karapiperis, b) Bunch of flowers (poem) by M. Stassinopoulos c) Practical advice..... »	11
Φωτογραφίαι δράσεως..... »	12-13	Activity in pictures..... »	12-13
Κωρύκειον Ἀντρον, Π. Καλονάρου..... »	14	The «Korykeion» Cavern by P. Kalonaros..... »	14
Στὴ χώρα τῶν Διαμαντιῶν Β..... »	15	In the land of diamonds by B..... »	15
Ἡ Κατσίκια. Ἐμ. Ἀνάσσης..... »	16	The Goat by E. Anassiss..... »	16
Οἱ Νεράιδες, Γ.Α. Πρωτοπαπῆ..... »	17	Fairies by G.Α. Protopapa..... »	17
Ἡ καλύτερα Ἑλληνικὴ ἐπίδοσις ἀπὸ τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου. Σπ. Αἰλωνίτης, β) Ἀρρωστο παιδί (ποίημα) Σ. Γ. Κωτσαρίδης..... »	18	Athletic life by Sp. Avlonitis, b) the sick child (poem) by S. Kotsarides..... »	18
Ἀρρώστιας ὁ δάσκαλός μας. Β. Γ. Οἰκονομίδης, β) Πῶς θὰ ἀνοίξετε τὸ λάκκο ἐνὸς δένδρου..... »	19	Our teacher is ill by B. Oeconomides, b) Tree planting..... »	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	20	G. J. R. C. Movement..... »	20
Δράσις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	21	J. R. C. Activity..... »	21
Μαθητικὴ Συνεργασία..... »	22-24	Pupils' contribution..... »	22-24
Στῆς Ἀπόκριας τὸν καιρὸ ἓνα μάθημα γερό. ΑΝ. ΒΩ..... »	25	Carnival by ΑΝ ΒΩ..... »	25
Ἐσωτερικὴ ἐξωφύλλου: Πρὸς τὴν Παναγίαν (ποίημα) Ἀγ. Παράσχου..... »		Inside Frontcover: To the Holy Virgin (poem) by Ach. Paraschos..... »	
Ὁπισθόφυλλο: α) Τὸ νεφάκι, β) Τὸ σπουργιτάκι. Στίχοι Σ. Κωτσαρίδης. Μουσικὴ: Ε. Βαλαχῆ..... »		Backcover: The cloud b) The sparrow: Verses by S. Kotsarides. Music by E. Valahi..... »	

ΑΧ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ

...Πόσες φορές σὲ ἅγιο μικρὸ ῥημοκλησάκι ἀπελπισμένος ἔμπαινα, γλυκεῖά μου Παναγία, μὰ στὴν εἰκόνα Σου μπροστὰ περνοῦσε τὸ φαρμάκι καὶ πλημυροῦσε μέσα μου ἀγνώριστη εὐτυχία... Ναὶ μόνο νὰ Σὲ στοχασθῶ γλυκαίνεται ἡ καρδιά μου, καλοσυννεῦο σὰν μικρὸ παιδάκι, Παναγία μου.

Ἐκεῖνος ὅπου τοῦ Θεοῦ τὴ Μάνα συλλογᾶται, στὴν ἀγκαλιά τῆς ἀρετῆς, στὴ σκέπη Σου κοιμᾶται! Ἄλλοι Σὲ κρᾶζουν «ἔλεος», «ἐλπίδα» ὁ θλιμμένος. «Βασίλισσα τῆς ἐκκλησιᾶς» Σὲ κρᾶζει ἡ καμπάνα «ἐλεημοσύνη», ὁ φτωχός, «νερό» ὁ διψασμένος, μὰ ἡ καρδιά μου, Λέσποινα, ἀπὸ τὴ Σὲ κρᾶζει «Μάνα».

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΚΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ.....
ΗΜΕΡΟΜ.....
ΑΡΙΘ.....

Ἡ ἀγιότης τῆς μητέρας

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Δὲν εἶναι τυχαῖος, ἀλλὰ πολὺ ταιριαστὸς καὶ πολὺ εὐστοχος ὁ συνδυασμὸς τῆς ἑορτῆς τῆς Μητέρας μὲ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς. Στὴ θρησκευτικὴ ἑορτὴ ἡ Μητέρα τοῦ Ἰησοῦ ὁδηγεῖ τὸ θεῖο βρέφος στὸ ναό, ὅπου ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν ἐπιβεβαιώνει τὴ θεῖα προέλευσί Του καὶ καθιερώνει τὴν ἀγιότητα τῆς Θεοτόκου. Στὴν κοινωνικὴ ἑορτὴ ὅλη ἡ γῆ γίνεται ναός, κι ὅλη ἡ ἀνθρωπότης γίνεται Συμεὼν, γιὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὸ σεβαστὸ σύμβολο ὁλῶν τῶν Μητέρων τοῦ κόσμου, εἴτε κρατοῦν στὴν ἀγκαλιά τους τὸ βρέφος τους, εἴτε τὸ ἔχουν χειραγωγῆσαι στὴ ζωὴ. Σ' αὐτὸν τὸν ἀπέραντο ναὸ ἐπιβεβαιώνεται κάθε φορὰ ὁ ἱερὸς προορισμὸς τοῦ Παιδιοῦ καὶ καθιερώνεται ἡ ἀγιότης τῆς ἐννοίας καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Μητέρας.

Κι ἀλήθεια, πόση ἀγιότης ὑπάρχει στὴν ὑπαρξί καὶ σ' ὅλη τὴ ζωὴ τῆς Μητέρας. Πόση ἀγιότης στὸ θαῦμα τῆς δημιουργίας, ποὺ συντελεῖται μέσα στὰ σπλάχνα τῆς! Πόση ἀγιότης στὸ μόχθο καὶ στὸν πόνο τῆς γέννας! Πόση ἀγιότης στὸ ἱερὸ γαλοῦχημα!

Κάθε Μητέρα εἶναι καὶ μιὰ μικρὴ Παναγία. Ὅχι μόνο γιὰ τὸ ἐνστικτο τῆς μητρότητας εἶναι θεῖο δῶρο, ποὺ ὁ Δημιουργὸς ἔχει ἐναποθέσει καὶ ριζώσει, σὰν σὲ θερμοκήπιο, μέσα στὴ ζεστὴ μητρικὴ καρδιά. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὅλη ἡ ψυχικὴ ὑπόστασις τῆς γυναίκας κρατεῖ πάντα μέσα τῆς κάποια ἀνάλαφρη, ἀπόμακρη ἔστω, ἀλλὰ καὶ γνήσια αὐρὰ ἀπὸ τὴν ἱερὴ ἐκείνη πνοή, ποὺ εἶχε στείλει ὁ Θεὸς μὲ τὸν λευκὸ του κρίνο στὴν ἐκλεκτὴ Παρθένα τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτὴ ἡ ἱερὴ αὐρὰ τὴν ἔχει διαμορφώσει, τὴν ἔχει προορίσει γιὰ Μητέρα. Αὐτὴ ἡ αὐρὰ ἔχει καθαγιάσει τὴν ὑπαρξί τῆς, αὐτὴ τὴν ἐμπνέει καὶ τὴν καθοδηγεῖ στὴν ἐκπλήρωσι τῆς μεγάλης ἀποστολῆς τῆς.

Κοιτάξτε τὴν, ὅταν, παιδί ἀκόμα ἡ ἴδια, παίζει μὲ τόσο αὐθόρμητη κι ἐνστικτὴ τρυφερότητα τὸ ρόλο τῆς

μητέρας μὲ τὴ μικρὴ τῆς κούκλα. Προσέξτε τὴν, ὅταν, μὲ τὴ ματιά τῆς γυρισμένη πρὸς τὸν μέσα τῆς κόσμου, νοιώθῃ καὶ παρακολουθῇ τὰ πρῶτα σκιρτήματα τοῦ ἐμβρύου. Θαυμάστε τὴν, ὅταν, μὲ τὸ μέτωπο ἀκόμα ἰδρωμένο ἀπὸ τὴ σκληρὴ κακουχία τοῦ τοκετοῦ, βρῖσκη μειμᾶς τὴν ὑπέρτατη ἀνακούφισι καὶ τὴν ὑψίστη χαρὰ στὸ πρῶτο ἀντίκρουσμα τῆς μικρῆς ἐκείνης, ἀδιαμόρφωτης σχεδὸν ἀκόμα, ἀνθρώπινης μορφῆς τοῦ βρέφους τῆς. Καμαρώστε τὴν ὅταν, μὲ ἀφάνταστη ἱκανοποίησι κι εὐτυχία, τοῦ μεταδίδῃ, ἀπὸ τὴν ἱερὴ πηγὴ τοῦ στήθους τῆς, τὸ νᾶμα τῆς ζωῆς, ὅταν κουνά τὴν κούνια του καὶ τὸ νανουρίζῃ ὅταν τοῦ χαμογελά, τὸ χαϊδεύῃ, τὸ περιποιῇται.

Σ' αὐτὴ τὴ λεπτότατη στοργικὴ φροντίδα, σ' αὐτὸ τὸ τρυφερώτατο χαμόγελο ἢ τὸ χᾶδι, σ' αὐτὲς ὅλες τὶς γεμάτες ἀπὸ τὴν ὑπατὴ ἀγάπη καὶ τὴ βαθύτατη λαχτάρα ἐκδηλώσεις, θὰ νοιώσετε τὴν ἅγια πνοὴ τῆς δημιουργίας νὰ ριπίζει, νὰ δροσίξῃ καὶ νὰ ζωογονῇ τὴν ψυχὴ σας.

Ἀλλὰ ἐκεῖ, ποὺ θὰ διαπιστώσετε αὐτὴ τὴν ἀγιότητα, αὐτὴ τὴ θεϊότητα σὲ ὅλη τῆς τὴ δύναμι καὶ τὸ μεγαλεῖο, καὶ θὰ σταθῇτε μὲ τὸν βαθύτερο σεβασμὸ μὲ ἱερὸ δέος κάποτε, εἶναι ὅταν ἀντικρύσετε τὴ Μητέρα νὰ πονᾷ. Δὲν ὑπάρχει βαθύτερος, ἰσχυρότερος, συγκλονιστικότερος πόνος ἀπὸ τὸν μητρικὸ. Δὲν ὑπάρχει πιὸ σεπτὸ δάκρυ ἀπὸ τὸ μητρικόν.

Πόνος συνδυασμένος μὲ τὶς ἀνώτερες μορφές τοῦ θάρρους καὶ τῆς πίστεως, τῆς καρτερίας καὶ τῆς θυσίας. Δάκρυ, ποὺ σταλάζει τὴν πεμπτοσύνη τῆς καλωσύνης, τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς συγγνώμης.

Σ' αὐτὲς τὶς μεγάλες, τὶς κορυφαῖες στιγμὲς καταλαβαίνει, γιὰ τὴν οἱ ἀρχαῖοι ἐθεοποίησαν τὴ Μητέρα. Καὶ παίρνει τὴν πιὸ βαθεῖα συναίσθησι γιὰ τὴν ἀληθινὴν ἀγιότητα, ποὺ ἔχει μετουσιώσει κι ἀφομοιώσει μέσα τῆς, ἀξεχώριστα κι ἀναπόσπαστα, ἡ μεγάλη ἐννοία, τὸ ἱερὸ σύμβολο τῆς Μητέρας.

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Ἡ ἀλήθεια

Ἀλήθεια, δῖρα τῶν σοφῶν παντοτεινὴ, γιὰ σένα τὰ πλήθη δὲν ταράζονται καὶ ζοῦνε ξεγνοιασμένα καὶ λίγοι βγάζουν μιὰ φωνὴ λαχτάρας:—Φανερώσου, ἀνέβ' ἀπὸ τὰ Τάρταρα, κατέβ' ἀπὸ τὰ στέγρια, Ἀλήθεια, ἰδέε! γονατιστοὶ σοῦ ἀπλόνομε τὰ χέρια, δὲν ἔχουμε ἄλλο πῶς βαθὺ καμὸν ἀπ' τὸν καμὸ σου.

Καὶ πάντα ἐλπίζουμε σ' ἐσὲ πὼς θὰ μᾶς βγάλῃ ὁ δρόμος· καμὶ φορὰ μᾶς ἔρχεται πὼς εἰς ἔμπροσς μας. Ὅμως ὅλα τὰ μάτια κι ἂν θωροῦν, ὅλα δὲν βλέπουν ἴσια· καὶ τὸσον εἶσαι ἀγνόπλαστη, τέτοια σὲ κρύβει σκέπη, ποὺ λές, θαμπώνεται κανεὶς καὶ βλέπει καὶ δὲ βλέπει στὸ πρόσωπό σου τᾶγγιχτο τὴν ὁμορφιὰ περίσσια.

Ὁ Ἀρχιμῆδης σὲ ζητᾷ στοὺς κύκλους του, ὁ Σωκράτης σ' ἀκούει σὲ μιὰ κρυφὴ φωνή, σὲ βρῖσκει ὁ Σπαρτιάτης, ὅταν δομάῃ στὸν πόλεμο καὶ στέκῃ καὶ πεθαίνῃ· σὲ βλέπει ὁ γέρος θλιβερὸ στοῦ μνήματος τὰ σκότη καὶ στὴν ἀφρόντιστη ζωὴ καὶ στὴν ἀγάπη ἡ νιότη, κι ὁ δίκαιος μέσ' στὴν ἀρετὴ, ποὺ ζῇ συχνὰ κρυμμένη.

Ἀλήθεια, δῖρα τῶν σοφῶν, ὀνειρευτὴ παρθένα, ποὺ καὶ ποτὲ οἱ στενόνυαλοι δὲ λαχταροῦν γιὰ σένα, κι ὀνειρ' ἂν ἔχουν, δὲ θεωροῦν ἐσένα στὰ ὄνειρά τους, γιὰ μένα εἶσαι ἡ Ὁμορφιά! καὶ μόνῃ αὐτὴ ποὺ νοιώθω καὶ μόνῃ αὐτὴ ποὺ κνηγῶ μ' ἓναν αἰῶνιο πόθο σὲ στίχους αἰθερόπλαστον, νοῦ καὶ καρδιά γεμάτους.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ. Ε.

Ἡ δευτέρα ἀποστολική ὁδοπορία τοῦ Παύλου

Τὸ μυρωμένο ἀεράκι μιάς ἐαρινῆς χα-
ραυγῆς ἀνέμιζε τὰ μαλλιά τοῦ Παύλου καὶ
τοῦ Σίλα, καθὼς ἄφιναν πίσω τους τὴν
Ἀντιόχεια. Ὁ Βαρνάβας εἶχε φύγει μὲ
τὸν ἀνεψιὸ τοῦ Μάρκο γιὰ τὴν Κύπρο.
Ὁ γλυκύς αὐτὸς ἱεραπόστολος θὰ λείψει
εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Παύ-
λου, χωρὶς νὰ σταματήσει οὔτε δευτερό-
λεπτο τὸ ἀποστολικὸ του ἔργο. Δὲν θὰ
συνοδοιπορήσουν πλέον χωρὶς μὲ τοῦτο
νὰ παύσουν νὰ εἶναι ἀδελφεὶς οἱ ψυχές
τους. Στὴν Κύπρο ὁ Βαρνάβας θὰ θεμε-
λιώσει καὶ θὰ ἀναπτύξῃ τὴς χριστιανικῆς
ἐκκλησίας. Θὰ ἐργασθῇ ἐντατικά, ὥσπου
νὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα του στὸν Κύριο.

Ὁ Παῦλος διασχίζει τὴ Συρία καὶ τὴν
Κιλικία καὶ φθάνει στὴ Δέρβη καὶ τὰ Λύ-
στρα. Ἐκεῖ προσετέθη στὴ συνοδεία καὶ ὁ
νεαρὸς Τιμόθεος. Περνοῦν καὶ οἱ τρεῖς μαζί
στὴ Φρυγία καὶ περιοδεύουν τὴν Γαλια-
τία. Ὁ Μέγας Ἱεραπόστολος πέφτει ἐκεῖ ἄρ-
ρωστος, ἐξηντημένος ἀπὸ τὸ σκληρὸ
μόχθο. Ἡ σιδερένια ὁμας ψυχὴ του δὲν
καταβάλλεται. Φεύγει γιὰ τὴ Μυσία καὶ
ἀπὸ ἐκεῖ γιὰ τὴν Τρωάδα, ὅπου προστί-
θεται στὴν ομάδα τους καὶ ὁ Λουκάς.
Ποῦ ὅμως πᾶν τώρα; Ἀπὸ τὴν σκέψιν
αὐτὴ τοὺς ἐβγαλεν ἓνα ὄραμα, πού εἶδεν
ὁ Παῦλος μιά νύχτα.

Εἶδε νὰ παρουσιάζεται μπροστὰ του
ἓνας ἄνδρας Μακεδόν, ὁ ὁποῖος τοῦ φώνα-
ξε: «Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον
ἡμῖν».

Ὁ σοφὸς Ἀπόστολος κατάλαβε ὅτι ἦ-
ταν θέλημα Θεοῦ καὶ ὑπόδειξις του νὰ
μεταβῇ στὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὸ πρῶτο
λοιπὸν πλοῖο ἐπλευσε πρὸς τὴ Σαμοθράκη,
ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Καββάλα—πὺν τότε ἐλέγετο
Νεάπολις—καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στοὺς Φιλίππους.
Οἱ Φιλίπποι ἦσαν μεγάλη πόλις καὶ ἐλέ-
γετο ἔτσι ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως
Φιλίππου.

Στὴν πρώτη αὐτὴ ἑλληνικὴ πόλιν ἐρα-
βδίσθησαν ἄγρια ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας
καὶ ἐκλείσθησαν σὲ μιά σκοτεινὴ φυλακή.
Κατὰ τὰ μεσάνυχτα δυνατὸς σεισμὸς
πέταξε μακριὰ τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς
καὶ κομμάτισε τὰ δεσμὰ τῶν Ἀποστό-
λων. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ πιστεύσῃ
στὸ Χριστὸ ὁ δεσμοφύλακας μὲ τὴν οἰκο-
γένειά του καὶ νὰ δεχθῇ τὸ βάπτισμα,
καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι, καὶ ἀνάμεσά
τους ἡ Ἀύδια ἡ Πόρφυρο πῶλις,
ἡ πρώτη Εὐρωπαία γυναίκα, πού ἡ-
σπασθῇ τὸν Χριστιανισμόν.

Ἀπὸ τοὺς Φιλίππους ἐπῆγαν εἰς τὴν
Ἀμφίπολιν, τὴν Ἀπολλωνίαν καὶ τέλος
εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Μακεδονικὴν
πρωτεύουσάν τὴν τόσο πλούσιαν καὶ
πολυάνθρωπην. Ἐδῶ πολλοὶ Ἕλληνες
ἐγίναν ὁπαδοὶ τοῦ Παύλου. Οἱ φανατικοὶ
ὅμως Ἰουδαῖοι ἐξήλωσαν καὶ ἐδῶ τὸν
ὄχλο καὶ τοὺς Ῥωμαίους Διοικητὰς ἐναν-
τίον τους. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος, ὁ Σίλας καὶ
ὁ Τιμόθεος, ἔφυγαν γιὰ τὴ Βέροια. Ἐκεῖ
ἵδρυσαν μιά ἀπὸ τὶς ἰσχυρότερες χριστιαν-

νικῆς ἐκκλησίας. Οἱ ἑβραῖοι ὅμως τῆς Θε-
σσαλονίκης ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖ καὶ μὲ πληρωμέ-
νους ἐγκαθέτους, προέκλεισαν διωγμὸν
ἐναντίον τους.

Ὁ Παῦλος τότε ἄφησε ἐκεῖ τοὺς συνε-
ργούς του καὶ ἔφυγε γιὰ τὰς Ἀθήνας.
Ἐμεινε κατὰπληκτος ἀπὸ τὴν ὁμορφί-
αν καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς πνευματικῆς πρω-
τεύουσας τοῦ κόσμου. Μέγα καλλιμάρ-
μαρα, στοῖες ζωγραφιστὲς, στάδια ὁλό-
λευκα, λεωφόροι, ἄλση, δεξαμενές, πλα-
τεῖες καὶ ἀγάλματα καὶ ἀνδριάντες
ἐνδόξων ἀνθρώπων καὶ θεοτήτων ὄλων
τῶν εἰδῶν. Νεράιδες, νύμφες, δρυάδες,
Μοῦσες, συμπλέγματα μαχῶν καὶ ὅλα
τὰ μεγαλοφυῆ καλλιτεχνήματα, συλλή-
ψεις καὶ συνθέσεις ἑκατοντάων καλλιτε-
χνῶν. Ἐδῶ σχολές, ἐκεῖ Μουσεῖα, πῖπ
πέρα γυμναστήρια, κρήνες, λουτρά, ναοί,
ἐντευκτήρια. Ἡ κομψοτάτη καὶ πολυ-
μνητὴ κοίτης τῶν Θεῶν ἦταν «κατείδωλος»
δηλαδὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγάλματα
ψεύτικων θεῶν, εἰδώλων.

Ὁ Παῦλος ἔμεινε πολὺ λίγο στὴν Ἀ-
θήνα. (Σημ. Γιὰ τὴ διδασκαλία τοῦ Παύ-
λου στὰς Ἀθήνας θὰ δημοσιευθῇ εἰδικὸ
ἄρθρο). Τὸν τραβοῦσεν ἡ πόλις τῆς χλι-
δῆς, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὕλικῆς ἀπολαύ-
σεως, πού ἦταν τὸ σηματοκώτερο σταυ-
ροδρόμῳ τῆς συναλλαγῆς τῶν Ἑθνῶν.
Ἦθελε νὰ τραβῆξῃ ἀπὸ τὸ βούρκο τῆς
ἀκολασίας τὰ πολυθόρυβα πλήθη τῶν
ἀνθρώπων, πού προσκοινοῦσαν ὡς Θεὸ
τὸ χρῆμα. Ἐπιθυμοῦσε νὰ δώσῃ ἐκεῖ
τὴ μάχη ἐναντίον τοῦ Μαμωνᾶ. Καὶ
ἐξέκίνησε γιὰ τὴν πλούσιαν πόλιν τῶν δύο

θαλασσῶν, τὴν ξακουσμένην, τρυφηλὴν,
Κόρινθο.

Ἡ Κόρινθος—ἡ ἀρχαιοτάτη Ἐφύρα—
καθρέφτιζε τὴν ἐπιβλητικὴν σιλουέττα τῆς
στὰ γαλανά νερά δύο θαλασσῶν, τοῦ
Αἰγαίου Ἀνατολικά καὶ τοῦ Ἰονίου Δυ-
τικά. Τοὺς ἱσκιούς τῶν λαμπρῶν κτιρίων
τῆς ἐρίχνε σὲ δύο λιμάνια, στὰς Κεχρεὰς
τοῦ Σαρωνικοῦ καὶ στὸ Λεχαιὸν τοῦ
Κρυσσαίου κόλπου. Ἦταν ἔδρα τοῦ Ῥω-
μαίου ἀνθυπάτου καὶ πρωτεύουσά τῆς
Ἀχαΐας. Ὑπελογίζετο ὡς μιά ἀπὸ τὶς
τρεῖς μεγαλύτερες πόλεις τοῦ κόσμου.
Οἱ κάτοικοί τῆς περνοῦσαν τοὺς 100 χι-
λιάδες. Χωριστὰ οἱ 400 χιλιάδες δοῦλοι.

Μέσα στὴν πανοσιμία τοῦ μισοῦ
αὐτοῦ ἑκατομμυρίου ξεχώριζαν ὕστερα
ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας οἱ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι
εἶχαν καὶ συναγωγὴ. Ὅπως στὰς Ἀ-
θήνας ἔτσι καὶ στὴν Κόρινθο οἱ ναοί, τὰ
κτίρια καὶ τὰ ἔργα τέχνης ἦσαν ἐπιβλη-
τικά καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἡ Κόρινθος
διέφερεν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς.
Ἦταν ἀσωτὴ πολιτεία. Τὰ ἴσθμια τῆς
χάριζαν αἶγλη, ἀλλὰ ἡ λατρεία τῆς
Ἀφροδίτης μὲ ὅλα τὰ ἁμαρτωλὰ ἐπα-
κόλουθα τὴν εἶχαν καταστήσει κακὸ-
φημη. Τὰ ἄφθονα ὕλικά ἀγαθὰ τῆς ἀπὸ
τὴν ἄλλῃ μεριά τὴν ἔκαναν πολυσύχνα-
στη. Διεστανώνοντο στὰ κέντρα τῆς ὅλης
οἱ φυλές. Ἄλλοι πῆγαιναν γιὰ ἐμπόριο
καὶ ἄλλοι γιὰ διασκεδάσει. Πολλοὶ ἤρχον-
το νὰ ἐργασθοῦν ὡς ἐργάται καὶ τεχνί-
ται. Τῶν πλουσιῶν ἡ ζωὴ ἦταν τρυφηλὴ,
ἀλλὰ τῶν δούλων ἐλεεινὴ. Οἱ πολλοὶ δού-
λευν γιὰ νὰ μεθοκοποῦν καὶ νὰ ἀσωτεύ-
ουν οἱ λίγοι.

Ὁ Παῦλος ἔβλεπε μὲ ὀδύνη τὴν ἀντι-
χριστιανικὴ αὐτὴ ἀνισότητά. Ὁ ἴδιος
γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ψωμὶ τοῦ ἐργαζόταν
ὡς σκηνοποιός. Τὰ Σάββατα πῆγαινε
στὴ Συναγωγὴ καὶ ἐκήρυττε στοὺς Ἰου-
δαίους καὶ στοὺς Ἕλληνας προσελήυτους.
Συnergάσθηκε τότε μὲ ἓνα σεμνὸ ἀνδρό-
γυνο σκηνοποιῶν, τὸν Ἀκύλα καὶ τὴν
Πρίσκιλλα, πού εἶχαν ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Ῥώμην
ἐξ αἰτίας τῶν διωγμῶν τοῦ αυτοκράτορος
Κλαυδίου ἐναντίον τῶν Ἰουδαίων. Καὶ
ὅπως ἦταν φυσικὸ ἦταν οἱ πρῶτοι, τοὺς
ὁποῖους προσεῖλκυσε στὸ χριστιανισμό.

Ἀργότερα ἔφθασαν στὴν Κόρινθο ἀπὸ
τῆς Θεσσαλονίκης ὁ Σίλας μὲ τὸν Τιμόθεο.
Οἱ πληροφορίες γιὰ τὴ σταθερὴ πίστι
τῶν Θεσσαλονικέων Χριστιανῶν, παρ' ὅ-
λους τοὺς διωγμούς, πού ὑφίσταντο, ἔδω-
καν στὸν Παῦλο τὸ θέμα τῆς πρώτης
ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς. Στὴν
πυκνὴ εἰς νοήματα ὠραιοτάτῃ αὐτῇ
ἐπιστολῇ ὁ Παῦλος δογματίζει καὶ γράφει
τὸν τόσο διδακτικὸ καὶ ἀληθινὸν αὐτὸ
ἀφορισμὸ «εἰ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι μηδὲ
ἐσθιέτω». Ἐκεῖ ἐπίσης πῆρε τὴ μεγάλην
καὶ κοσμοϊστορικὴν ἀπόφασιν νὰ ἐγκα-
ταλείψῃ τοὺς Ἑβραίους καὶ νὰ στραφῇ
ὁλόψυχα στοὺς Ἕθνικούς. Ἐφυγε ἀπὸ
τῆ Συναγωγῆς καὶ ἔμεινε στὸ σπίτι τοῦ
Ἑλλήνος Τίτου Ἰούστου, ὁ ὁποῖος εἶχε
ἀσπασθῇ τὸ Χριστιανισμό. Τότε ἐβαπτί-
(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 24)

Καὶ ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιον στοὺς
Ἕθνικούς καὶ τοὺς Ἰουδαίους

ΤΕΛΕΤΗ ΕΛΛ. ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ "ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ",

Τὴν 17.12. 1957 ἐγένετο εἰς τὴν αἰ-
θουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡ-
ΝΑΣΣΟΣ» τελετὴ πρὸς τιμὴν τῶν Ἑκ-
παιδευτικῶν, Συνεργατῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
καὶ ἀπονομῆν τῶν Βραβείων καὶ Διπλω-
μάτων Λευκωμάτων Σχολ. ἀλληλογρα-
φίας εἰς ομάδας Ἐρυθροσταυριτῶν.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν, ὡς ἐκπρόσω-
πος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν, ὁ Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ.
Δαμασκηνός, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας
κ. Ἀχ. Γεροκοστόπουλος, ὁ Πρόεδρος
τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος καὶ
Μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., Μέλη τοῦ
Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ
Ὑπ. Παιδείας, Ἐπιθεωρηταὶ Μέσης καὶ
Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσας Ἀθηνῶν—
Πειραιῶς, ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς
κοινωνίας καὶ ἄλλοι.

Ἡ τελετὴ ἤρχισε μὲ τὸν ὕμνον τοῦ
Ε.Ε.Σ.Ν. ὑπὸ χορωδίας Ἐρυθροσταυρι-
τισσῶν τοῦ Γυμνασίου Μοσχάτου, ὑπὸ
τὴν Διεύθυνσιν τοῦ μουσικοῦ συνεργάτου
μας, κ. Παναγιωτοπούλου.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος
τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ. Νεότητος κ. Π.
ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ, εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα:
Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε
Πρόεδρε, Κυρία καὶ Κύριε,

Νὰ δώσῃ κανεῖς εἰς τοὺς πεινῶντας
καὶ τοὺς διψῶντας νὰ φάγουν καὶ νὰ
πίουν, νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ
τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, νὰ συνδράμῃ ὀρφανὰ
καὶ χήρας, νὰ βοηθήσῃ τοὺς νοσούντας
καὶ τοὺς κἀμνοντας, νὰ περιποιηθῇ τοὺς
αἰχμαλώτους καὶ νὰ νοσηλεύσῃ τὸν ἐ-
χθρὸν ρίπτων εἰς τὰς πληγὰς του οἶνον
καὶ ἔλαιον... αὐτὰ εἶναι παραγγέλματα
τοῦ Θεοῦ θεμελιωτῆ τῆς Ὁρησείας
μας.

Εἰς ἐφαρμογὴν τῶν θείων τούτων ἐντο-
λῶν, ἡ προσπάθεια ὅπως ὁργανωθῇ συ-
στηματικῶς ἡ περίθαλψις τῶν λόγω
ἀσθενείας, γήρατος, λιμῶν, λοιμῶν, σει-
σμῶν, πολέμου καὶ πάσης δυσχεροῦς
περιστάσεως καὶ ἀνάγκης δεινοπαούν-
των μελῶν τῆς Κοινωνίας, αὕτη εἶναι ἡ
ἀδελφότης περιλήψεως ἡ ἀποστολὴ τοῦ
Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Καὶ ἡ πρακτικὴ προπαρασκευὴ τῶν
Ἑλλήνων πολιτῶν, δι' ἀσκήσεως ἀπὸ
τῆς ἀπαλῆς αὐτῶν σχολικῆς νεότητος,
ὅπως ἐξελιχθοῦν εἰς ἰσοβίους φορεῖς τοῦ
πνεύματος καὶ ἐκτελεστὰς τοῦ ἔργου τοῦ
Ε.Ε.Σ., ἀποτελεῖ ἓνα τῶν τομέων αὐτοῦ,
τὸν τομέα τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
Νεότητος.

Ὁ Ἑλλ. Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος
ὑφίσταται καὶ δρᾷ ἀπὸ ἀρκετῶν δεκαε-
τηρίδων. Τὸ κορυφωμα τῆς δράσεώς του
ὅμως ἐσημειώθη μετὰ τὴν Κατοχὴν καὶ
τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νομίμου τάξεως,
ὅτε ἡ Προεδρία τῆς Ἐφορείας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
ἀνεντέθη εἰς ἓνα ἐκλεκτὸν Ἕλληνα, τὸν
ἀληθινοῦ ἀξιωματικὸν ΑΧΙΛΛΕΑ ΚΥΡΟΥ.

Ὁ εὐγενέστατος καὶ διορατικώτατος
ἐκεῖνος ἄνθρωπος διὰ τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς ἱκα-
νωτάτου ἐπιτελείου ἐξ ἐλαχίστων δεδοκι-
μασμένων μελῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ διὰ τῆς
εἰς εὐρυτάτην ἑκτασιν συνεργασίας μετὰ
πάντων τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Γενικῶν
Ἐπιθεωρητῶν Μέσης, Ἰδιωτικῆς καὶ

Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσας Ἀθηνῶν καὶ
Πειραιῶς καὶ ἄλλων Ἐκπαιδευτικῶν, εἰς
τοὺς ὁποίους ἄφρην ἀπόλυτον ὁργανω-
τικὴν πρωτοβουλίαν, κατῴρθωσε νὰ
θεμελιώσῃ ἐπὶ ἀσφαλῶν βάθρων τὸν
Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ νὰ τῷ δώσῃ τοιαύτην μορ-
φήν, ὥστε, ἐνῶ εἶναι Τμήμα τοῦ Ε.Ε.Σ.,
νὰ δύναται ὀρίστα νὰ λογισθῇ ταυτο-
χρόνως καὶ ὡς οἶονε Ὑπηρεσία χειρα-
φετημένη τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
Ἡ ὁργάνωσις αὕτη δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀπο-
δείξῃ τὴν ἀξίαν τῆς.

Ἦλθεν ἡ 4ετής περίοδος τοῦ ἀπαισίως
μνήμης συμμοριτοπολέμου. Τότε σημαν-
τικὴ μερὶς τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἐξη-
κολούθει ὁκώμῃ νὰ τελῇ, κατὰ τὴν ἀρχὴν
τῆς ἀδραναίας, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἡμί-
φωτος τῆς Κατοχῆς. Ὁ εὐρύστα Ζεὺς
εἶχε ἀποστερήσει τοὺς ἀνθρώπους τού-
τους ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῆς ἀρετῆς των κατὰ
τὸ δούλιον ἥμαρ, ὅτε διεσπείροντο ἀδέ-
σποτα τὰ ὑπολα συνήματα τῆς ἐθνι-
κῆς διασπάσεως. Ἡ συνείδησις τῶν ἀν-
θρώπων τούτων εὐρίσκειτο ὑπὸ λήθαρ-
γον καὶ ἐδυσκολεύοντο νὰ συμβαδίσουν
μετὰ τῶν ὑγιᾶς σκεπτομένων Ἑλλήνων
εἰς τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθή-
κοντος, ἐνῶ τὸ Ἔθνος ἐπάλαιε τὸν ἀγῶνα
ζωῆς καὶ θανάτου.

Τότε ἔφθασεν ἡ ὥρα τῶν ἐρυθροσταυ-
ριτῶν μας.

Αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, οἵτινες φρονιμα-
τισθέντες ὑπὸ τῶν διδασκάλων των διε-
πότισαν τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν μὲ
τὴν ἰδέαν τῆς ἀναγκαιότητος καὶ τοῦ
δικαίου τοῦ ἐθνικοῦ μάχωνος καὶ κατέ-
πεισαν ὅσους ἀδιαφόρους καὶ ἀμφιρρέ-
ποντας νὰ ἐνταχθοῦν ψυχικῶς μὲ τὸ μέρος
τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεως
τῆς φυλῆς μας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδεώδους τῆς
ἐλευθερίας.

Οἱ Ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ μας
ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὀδηγούμενοι
ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους των ἔλεγον ἓνα
γλυκὺν λόγον ἢ ἓνα τραγῶδι εἰς τοὺς
στρατιώτας τῶν Νοσοκομείων μας, ἔ-
γραφον γράμματα ἢ ἔστειλλον μικρὰ δῶρα
καὶ ἀπλόως χαρισίμους εἰς τοὺς μαχο-
μένους εἰς τὸ μέτωπον ἥρωας μας καὶ
οὕτως τοὺς παρέχον τὴν διαβεβαίωσιν,
ὅτι ὁ ἀγὼν των ἦτο ἱερὸς καὶ ὅτι ἐπισθὲν
των ἰσταται ἡ νέα γενεὰ καὶ τὸ Ἔθνος
ὀλόκληρον.

Ἰδοὺ πῶς οἱ Ἐρυθροσταυρίται, διδά-
σκαλοι καὶ μαθηταί, ὑπῆρξαν κατὰ τὴν
κρίσιν ἐκεῖνην ἐποχὴν οἱ ἀφανεῖς στρα-
τιῶται τῶν μετόπισθεν, οἱ ὁποῖοι ἀπο-
κατέστησαν τὴν ἐνότητά τοῦ ἐθνικοῦ
φρονήματος, ἐτόνωσαν αὐτό, τὸ ἀνῆγα-
γον εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν ἀκμὴν καὶ ἐχάλ-
κευσαν τὰς βράσεις τῆς νίκης τοῦ Στρατοῦ
μας.

Ἐπὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς πρόβλημα τῆς ἀπο-
καταστάσεως τῶν συμμοριτοπληκτῶν πλη-
θυσμῶν καὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως. Κατὰ
ἐκατοντάδας αἱ ἐρυθροσταυρικαὶ ὀργα-
νώσεις τῶν σχολείων μας υἱοθέτουν χωρὶς
ἀνοικοδομοῦμενα καὶ ἀπέστελλον εἰς αὐ-
τὰ πλήθος ὑλικῶν καὶ ἐπὶ σειράν μηνῶν
ἀποθήκην ὀλόκληροι συλλεγομένου ἱμα-
τισμοῦ ἐπληροῦντο καὶ ἐκνεοῦντο διαδο-
χικῶς καὶ φάλλαγγες μακρὰς αὐτοκινήτων

τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τοῦ Στρατοῦ μετέφερον
τὰ βοηθήματα εἰς τοὺς ἀποδέκτας των.

Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν δωρητῶν ομάδων
καὶ αἱ εὐγνώμονες ἀπαντήσεις τῶν ἀπο-
δεκτῶν ἀποτελοῦν τὸν συγκινητικώ-
τερον ὕμνον τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἐλ-
ληνοπαίδων καὶ τὸ εὐγενέστερον μνημεῖον
τῶν ἐξάρσεων τῆς νεανικῆς ψυχῆς.

Ἐκτοτε εἰς πᾶσαν δυσχερὴ περίστασιν
οἰουδῆποτε τμήματος τῆς Πατρίδος,
κατὰ τοὺς σεισμούς τῶν Ἰονίων, τῆς Δυ-
τικῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς, τῆς
Θεσσαλίας τοῦ Βόλου καὶ τῆς Σαντορίνης,
κατὰ τὰς πλημμύρας ἢ τοὺς τυφῶνας,
ἐφῆδρον αἱ ἐρυθροσταυρικαὶ ομάδες ἐξε-
δήλωσαν ἐντονὸν τὴν παρουσίαν των
καὶ τὴν προθυμίαν των νὰ συνδράμουν
τοὺς δοκιμαζομένους καὶ ἠθικῶς καὶ διὰ
τῆς μετριοφροσύνης ὕλικῆς των ἀρωγῆς.
Καὶ οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πατρίδι
ἀτυχεῖντας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἀξιοση-
μειώτους θεωρίας ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
εἰς τὸ Τέξας, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Ἰτα-
λίαν, οἱ Ἕλληνες ἐρυθροσταυρίται ἔσπευ-
σαν, διὰ συμβολικῶν μέλλον δωρεῶν προ-
ϊόντων τῆς Πατρίδος, νὰ ἐκδηλώσουν τὰ
αἰσθήματα τῆς ἀλληλεγγύης των.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς
Ἑλλάδος αἱ 25.000 ομάδες τῶν 400.000
ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν των σχολείων
μας μεριμνοῦν διὰ τὴν συστηματικὴν καὶ
ἀδούρβον ἐξυπνότητα τῆς Κοιότητος
καὶ τῶν ἐν ἀνάγκῃ εὐρίσκομένων συναν-
θρώπων των μὲ διασώσεις κινδυνευνόν-
των, μὲ ἐπισκέψεις καὶ ἐπικοινωνίας πρὸς
ἀσθενούντας, μὲ ἐξυγιάνσιν καὶ βελτίωσιν
τῆς καθαρότητος κοινοχρήστων χώρων,
μὲ ἀναδασώσεις καὶ δεινδροφυτεύσεις ὁδῶν
πλατειῶν, νεκροταφείων, κοινοτικῶν καὶ
δημοσίων λόφων καὶ μὲ ἐφαρμογὴν καὶ
διάδοσιν τῶν γνώσεων πρώτων βοη-
θειῶν. Θὰ καταληφθῇ τις ὑπὸ συγκινή-
σεως ἀναγιγνώσκων τὴν ἐκθεσιν πεπρα-
γμένων σχολείων τινός, καὶ τοῦ πλέον
γυμνασίου καὶ ἀπομεμακρυσμένου, καὶ θὰ
πληρωθῇ αἰσιοδοξίας διὰ τὸ μέλλον τῆς
Πατρίδος μας, βλέπων τὴν ἐντονὸν προ-
σῆλῶσιν τῶν νέων μας εἰς τὰ ἔργα τῆς
ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἀλληλοβοηθείας.

Ἰδοὺ ἐν μικρὸν δείγμα:

«...Ἐφυτεύσαμεν 2.200 κυπαρίσσια,,
270 ἀγρίας μηλέας, 200 ἀγρίας ἀχλαδέας,
130 καρυδέας, 300 ἀμυγδαλεῖς, 20 ἑλαιᾶς,
αἵτινες ἐνεβολιάσθησαν παρὰ τῶν μαθη-
τῶν μας καὶ 40 καστανέας», γράφει ἡ
ἐκθεσις δράσεως ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ
Δημοτικοῦ σχολείου Μαρκενιάδος Ἀρτης.
«Ἐδωσαν», συνεχίζει, «εἰς πτωχὰς μαθη-
τριάς δύο φορέματα, μίαν πλάκα καὶ ὅλα
μαθητικά εἶδη». Ἐστειλαν 170 δραχμὰς
ἀπὸ τὰ κάλαντα τοῦ Λαζάρου εἰς ἀδελ-
φούς σεισμοπληκτικούς ἐρυθροσταυρίτας.
Ὁ ἐρυθροσταυρίτης μαθητῆς τῆς Ε'
τάξεως Γ. Σαλαμούρης, ἰδὼν ὅτι ὁ μαθητῆς
Μαλσιόβης ἔπαιεν ἐκ τοῦ ἵππου του
ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἔφερε μεγάλας πλη-
γὰς, ἔτρεξεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐπῆρε τὰ
εἶδη τοῦ σχολικοῦ φαρμακείου καὶ, ἀφοῦ
τοῦ προσέφερε τὰς πρώτας βοηθείας, τὸν
μετέφερε εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἄλλον
μαθητὴν, πεισνύοντα ἐξ ὕψους δύο μέτρων
εἰς ποταμὸν, ἔσωσεν ἐκ βεβαίον πνιγμοῦ

δ' ἐρυθροσταυρίτης Παύλος Τάσης τῆς Στ' τάξεως καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ πατρὸς του καὶ 3 ἄλλων ἐρυθροσταυριτῶν τὸν μετέφερον ἐπὶ φορείῳ εἰς ἀπόστασιν 4 χιλιομέτρων πρὸς τὸν Ιατρὸν...».

Ἡ ὁργάνωσις τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἐκτός τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων αὐτῆς εἰς ἔργα ἀλληλεγγύης, δημοσίας ἐξυπηρετήσεως καὶ ὑγιεινῆς ἐπιδιώκει ἰδιαίτερος καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς φιλίας εἰς κλίμακα ἐθνικὴν τε καὶ διεθνῇ. Ἡ ἐπιδίωξις αὕτη ἐκαλλιέργηθη διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν φιλικοῦ περιεχομένου καὶ διὰ τῆς φιλοτεχνήσεως λευκωμάτων καὶ ἀνταλλαγῆς αὐτῶν μὲ ἀντίστοιχα τῶν ἐρυθροσταυρικῶν ομάδων διαφόρων χωρῶν τοῦ Ἑξωτερικοῦ. Ἐδῶ οἱ ἐρυθροσταυρίται μας ἀνεδείχθησαν ὑπέροχοι, ἀναπτύξαντες πρωτοτυπίαν καὶ καλίσθησιν ἀξιοσημείων, πού προεκάλεσαν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν μίμῃσιν. Δείγματα τῶν προϊόντων τῆς Χώρας μας, εἰκόνες ἀπὸ τὸν βίον τοῦ λαοῦ μας, τὰ μνημεῖα καὶ τὴν ἐθνικὴν μας ἱστορίαν, μικρογραφίαι τῶν χειροτεχνημάτων καὶ ἐθνικῶν μας ἐνδυμασιῶν, ἐξικονίσαις καλλιτεχνικῶν μοτίβων ἐπικρατούντων εἰς τὰ βιοτεχνικά ἔργα καὶ τὰ ἐπιπλά μας καὶ πλείστα ἄλλα χαρακτηριστικά τῆς Ἑλληνικῆς ἰδιουτυπίας καὶ ἐνδεικτικά τῶν Ἑλληνικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἐπιδιώξεων δείγματα καὶ στοιχεῖα συντίθενται ἀρμονικῶς εἰς ὥραια λευκώματα μετὰ φιλοκαλίας καὶ λεπτότητος. Μὲ ἀνάλογον τέχνην διατυπώνονται καὶ αἱ πρὸς τοὺς ἐρυθροσταυρίτας τοῦ Ἑξωτερικοῦ ἐπιστολαὶ τῶν ομάδων, ὅπου προβάλλονται συχνὰ αἱ ἐθνικαὶ μας διεκδικήσεις καὶ προπαγανδίζονται αἱ ἐπὶ τούτων ἑλληνικαὶ ἀπόψεις μὲ πολλὴν λεπτότητα καὶ διπλωματικὴν δεξιότητα, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὑπὲρ αὐτῶν κρίσις τῶν ἀποδεκτῶν νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη, ὥς αὐτονόητος ἐφαρμογὴ τῶν ἐν τῷ σχολείῳ διδασκομένων ἠθικῶν ἀρχῶν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀντηλλάγησαν μετὰ σχολείων ξένων χωρῶν 370 λευκώματα καὶ 500 πίνakes ζωγραφικῆς πλείστα δὲ τῶν ἔργων τούτων ἐξετέθησαν εἰς ἐκθέσεις διεθνούς χαρακτῆρος τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος τῶν χωρῶν Ρουμανίας, Φιλανδίας, Μεγ. Βρετανίας, Ἰαπωνίας, Περού, Τσεχοσλοβακίας, Ἰταλίας, Ἑνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἑλβετίας, παντοῦ θαυμάζόμενα, ὅπου δὲ δίδεται καὶ χαρακτὴρ διαγωνισμοῦ καὶ βραβευόμενα, ὥς ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἔνθα μεταξὺ 6.000 ἐκτεθέντων μαθητικῶν ἔργων ἐβραβεύθησαν 60, δύο τῶν ὁποίων ἀνῆκον εἰς Ἑλληνίδας μαθητρίας σταλέντα ὑφ' ἡμῶν.

Εἴμεθα ὑπερήφανοι, διότι εἰς τὸν ἐν Γενεῇ δημοσιευθέντα διεθνῇ συγκριτικὸν **πίναντα** λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας τοῦ ἔτους 1956, ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. κατετάγη εἰς τὴν **β' θέσιν** μεταξὺ τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος ὅλου τοῦ κόσμου καὶ διότι παρουσιάσαμεν πανταχοῦ τὴν Πατρίδα μας ἐξέχουσαν καὶ διακρινομένην ἐνώπιον τῆς διεθνούς Κοινῆς Γνώμης.

Εἶναι ὁμως γνωστὸν, ὅτι ὁσηνδήποτε ἠθικὴν ἱκανοποίησιν καὶ ἀν αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος διὰ τὴν ἀνεὺ ὀνείων ἀντισταθμισμάτων ὀνείων τὸν θυσίαν, συντόμως καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀπροθυμίας πρὸς συνέχισιν, ζητῶν νὰ πράξουν καὶ οἱ ἄλλοι ἀνάλογα.

Ἡμεῖς ἐν τούτοις ἐπιδιώκομεν νὰ εἶναι

ἡ εὐποιία τῶν μαθητῶν μας συνεχῆς, διὰ νὰ καταστή αὐτὴ μόνιμος ἔξις. Ἀριστον πρὸς τοῦτο μέσον ἀποτελεῖ ἡ δημιουργία ἀμίλλης τῶν ομάδων, ἐπιβραβευσμένης δι' ἀμοιβῶν ἢ καθαρῶς ἠθικῶν ἢ καὶ δι' ὀνείων μὲν, ἀλλὰ κατανοημένων εἰς ομάδας ὥστε νὰ ἀποσβέννεται ὁ χαρακτηριστὴρ τῆς προσωπικῆς ὀνείας ἀμοιβῆς. Αἱ δυνατότητες τοῦ Ε.Ε.Σ. δὲν ἐπιτρέπουν ἀτυχῶς νὰ διαθέσῃ αὐτὸς τὰ μέσα τῆς ἱκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης, καίτοι διεπίστωσεν ὅτι ἡ ἀλκιωτέρα ἠθικὴ ἀμοιβή του πρὸς ἐν ἀκριτικὸν ξενόφωνον σχολεῖον, συνιστά μὲν εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν ἐνὸς ταξιδίου τῆς ἐρυθροσταυρικῆς ομάδος του, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν διδάσκαλον, μὲ παραμονὴν μίᾳς ἐβδομάδος ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιοθεάτων τῆς πρωτεύουσας, ἔσχεν ἀριστα φρονηματιστικά ἀποτελέσματα.

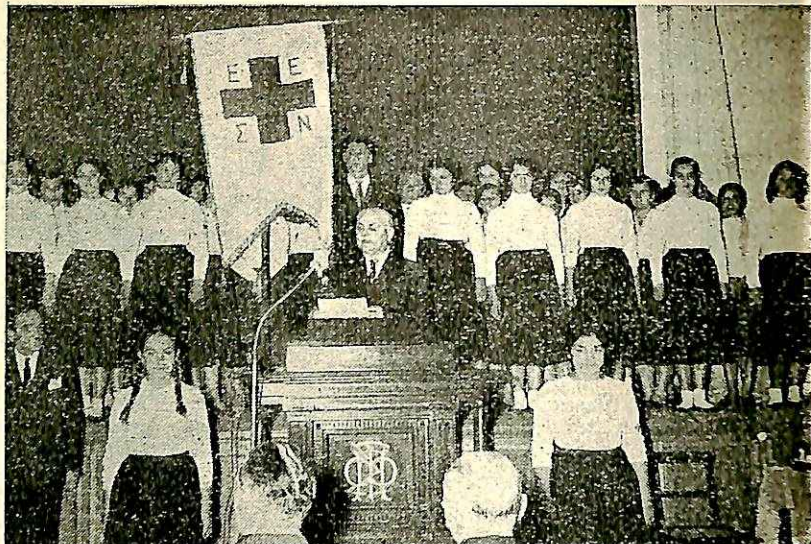
Εὐτυχῶς ὅτι ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζονται ἔξωθεν ὀνεία ἐπικουρία εἰς τὴν δημιουργίαν ἀμίλλης μεταξὺ τῶν ομάδων μας. Ἡ Οἰκονομία ΚΥΡΟΥ ἀπὸ σειρὰς ἡδῆ ἐτῶν, συνεχίζει τὴν κατ' ἔτος ἀθλοθέτησιν δύο βραβείων ἐκ 3 καὶ 2 χιλιάδων εἰς μνήμην ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ, τοῦ παλαίου προέδρου τῆς Ἑφορείας μας, ἀπονειμμένων εἰς διατρεπούσας ἐπὶ ἐρυθροσταυρικῇ δράσει ομάδας. Ἡ ἐξαίρετος Ἑταιρεία ΙΖΟΛΑ διέθεσεν ἐν ἀφθονίᾳ πολυτίμητα προϊόντα τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ τὴν σύστασιν μεγάλων βραβείων πρὸς ἀπονουμένην εἰς τὰς διακρινόμενας δι' ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν ομάδας τῶν σχολείων μας.

Ἡ Ἑταιρεία ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ διέθεσεν ἐπίσης προϊόντα τῶν ἐργοστασίων τῆς διὰ τὴν ἀθλοθέτησιν ἀναλόγων βραβείων.

Πρὸς πάντας τοὺς εὐγενεῖς ἀθλοθέτας ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸ μέλλον νὰ δεχθῶμεν γενναιοτέραν καὶ ἐκ περισσοτέρων χορηγῶν τὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐντονωτέραν καλλιέργειαν τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης τῶν νέων μας πρὸς ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν καὶ θεμελίωσιν εὐτυχέστερου μέλλοντος τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι

Ἡ κοινωνία τῶν μεγάλων περιλαμβάνει ἐξόχους ἄνδρας καὶ σοφοὺς καὶ ἐναρέτους καὶ ἥρωας, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ταπεινοὺς καὶ ἀναφαβήτους καὶ κακοῦργους. Ὅλων τῶν κατηγοριῶν τούτων τὰ τέκνα εὐρίσκονται ἐμπειτιστευμένα εἰς τὰς χεῖρας τῶν εκπαιδευτικῶν μας, μία κοινωνία μικρὰ καὶ ἄθωα, τὴν ὅποیان φιλοδοξοῦν οὗτο νὰ ἐξελεῖσιν εἰς κοινωνίαν ἀνθρώπων ὑγιῶν σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, ἀγαθῶν καὶ περικοσμουμένων ἀπὸ πάσαν ἀρετῆν. Καὶ καθὼς τὸ παιδευτικὸν ἔργον, διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικόν, ὀφείλει νὰ εἶναι βιωματικόν, ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. παρέχει εἰς τὴν μαθητεύουσαν νεολαίαν μας τόσας εὐκαιρίας λαμπρὰς τῆς μεταβολῆς τῶν

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργούντζος ὁμιλῶν.
The President G.J.R.C. Mr. P. Georgountzos speaking.

λόγων εἰς πράξεις ἐναρέτους καὶ τῆς ἀπὸ τρυφερὰς ἡλικίας ἐνασκήσεως αὐτῶν καθ' ἑξιν, ὥστε δικαίως δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ **ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τοῦ ἔργου του εἰς τὰ σχολεῖα μας ἐπιτελεῖ τὴν πλέον ἐπιτυχῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν ἠθικὴν, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀγωγὴν.**

Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία ὀφείλει νὰ εἶναι εὐγνώμων πρὸς τοὺς συντελεστάς τοῦ ὕψηλου, εὐγενοῦς καὶ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, τοὺς Ἑλληνας διδασκάλους καὶ Ἐπιθεωρητὰς παντὸς βαθμοῦ, καὶ ἡ Ἑφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀπευθύνει τὴν στιγμήν ταύτην πρὸς αὐτοὺς τὰς εὐγνώμονας αὐτῆς εὐχαριστίας ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου αὐτῶν Προϊσταμένου, τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ὁφείλω ἐπίσης νὰ μνημονεύσω τὴν πολυτίμητον ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, ἣν μᾶς παρέχει ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καὶ διὰ τῶν ἀπὸ σειρὰς ἐτῶν ἀπευθυνόμενων πρὸς τοὺς ἐρυθροσταυρίτας μηνυμάτων τῶν Προκαθημένων Αὐτῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ Μεγάλων Χριστιανικῶν ἑορτῶν.

Διὰ τὰς ἀδράς γραμμάς τῆς κατευθύνσεως καὶ τὰς πολυτίμους συμβουλὰς, τὰς ὁποίας συχνὰ ἡ Ἑφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. δέχεται εὐγνώμωνος ἀνῶθεν παρὰ τοῦ Ἐξόχου Ἑλλήνου, ὅστις ἴσταται ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ε.Ε.Σ., τοῦ Σεβαστοῦ Προέδρου κ. Κ. Γεωργακοπούλου, δὲν κάνω λόγον.

Ὁφείλω ὁμως νὰ ἐκφράσω τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑφορείας πρὸς πάντας τοὺς διατελέσαντας ἀπὸ 12ετίας Ὑπουργοὺς τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας, οἱ ὅποιοι, πάντες ἀνεξαιρέτως, περιέβαλον μὲ στοργὴν τὴν Ὀργάνωσίν μας καὶ δι' ἐγκυκλίων των καὶ διὰ μηνυμάτων των ἐξήραν τὸ ἔργον μας καὶ τὸ συνέστησαν ἐνθέρμως.

Ὅπως ἰδιαίτερος εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς τὸν σημερινὸν Ὑπουργόν, τὸν κ. Ἀχιλλέα Γεροκωστόπουλον, ὁ ὁποῖος παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσε τὸ διαφῆρον του ὑπὲρ τῆς Ὀργάνωσός μας κατὰ τὸ διάστημα καὶ τῶν δύο Ὑπουργιῶν του, τὸ δεύτερον ἡδὴ σήμερον παριστάμενος εἰς πανηγυρικὴν τελετὴν μας, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ ἰδιαίτερα στοργὴ καὶ κλίσις πρὸς τὰ Ἐκπαιδευτικά τοῦ Ἑθνους πράγματα, κλίσις κληροδοτηθεῖσα εἰς αὐτὸν παρὰ τῶν ἐπιφανῶν του προγόνων, ἐγγυᾶται καὶ περὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἐρυθροσταυρικῆς ἰδέας μεταξὺ τῶν

νέων τῆς Ἑλλάδος διηνεκοῦς αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τέλος ὀφείλω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. πρὸς τὴν Μαγαλειοτάτην Βασιλισσάν μας, τὴν ἡρώϊδα τῆς Κονίτης, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς δυσχερεῖς ἐκείνους καιροὺς μᾶς εἶχεν ἐπανελημμένως τιμήσει διὰ τῶν ἐπισκέψεων τῆς καὶ εἶχεν ἐνίσχυσει ἠθικῶς τὸ ἔργον μας, παραστάσα βραδύτερον μετὰ τοῦ λαοφιλοῦς Βασιλέως μας εἰς προηγουμένην μας εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν χώρον ἑορταστικὴν συγκέντρωσιν.

Κατὰ τὴν σημερινὴν τελετὴν θὰ ἀπονέμῃ τὰ βραβεῖα τῆς Οἰκογενεῖας ΚΥΡΟΥ εἰς μνήμην ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ, τὰ βραβεῖα τῶν Ἑταιρειῶν ΙΖΟΛΑ καὶ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ πρὸς τὰ σχολεῖα, τὰ παρουσιάσαντα τὴν καλυτέραν ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν.

Ἐπίσης θὰ ἀπονέμῃ μετὰλλιον ἐξαιρέτων πράξεων εἰς τὸν ἐρυθροσταυρίτην μαθητὴν Αἰγίνης Φώτιον Βουλγαράκη δι' ἡρωικὴν πρᾶξιν διασώσεως κινδυνεύοντος, δι' ἣν καὶ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐβραβεύθη.

Περαιτέρω θὰ ἀπονέμῃ βραβεῖα εἰς δύο ἐρυθροσταυριτίσας μαθητρίας, διατρεπούσας εἰς τὴν διεθνή ἐκθεσὴν μαθητικῶν ἔργων ζωγραφικῆς ἐν Ἰαπωνίᾳ καθὼς ἐπίσης καὶ διπλώματα βραβευθέντων λευκωμάτων ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1954 μέχρι 1957 ἔτη.

Τὰ βραβεῖα καὶ τὰ διπλώματα ταῦτα παρεκλήθη, ὅπως εὐαιρεστούμενος ἀπονέμῃ κατὰ τὸ τέλος τῆς παρουσίας τελετῆς, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.

Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Πρόεδρε, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, Σᾶς εἴμεθα

εὐγνώμονες διότι λαμπρύναντες τὴν σημερινὴν μας τελετὴν διὰ τῆς παρουσίας Σας μᾶς παρέχετε πολυτίμους ἐνίσχυσιν εἰς τὸ ἔργον μας.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ εἰπὼν τὰ ἑξῆς, τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν ἐκ τοῦ λειτουργήσαντος μαγνητοφώνου.

Σεβασμιώτατε, Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Πρόεδρε, Κυρίαὶ καὶ Κύριοι, Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ,

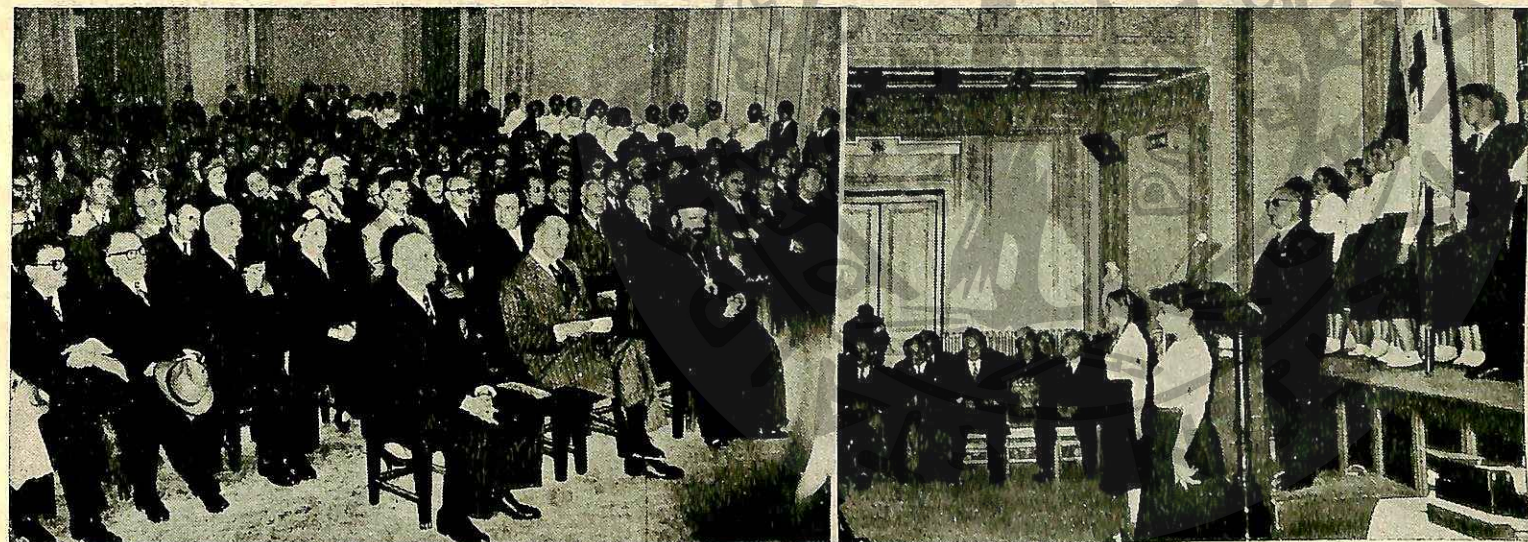
Ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει καὶ ἐφέτος τὴν μεγάλην εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ συγκεντρωμένους ἐντὸς τῆς εὐγενῶς παραχωρηθείσης εἰς ἡμᾶς αἰθούσης ταύτης τοὺς εκπροσώπους τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως μαζί μὲ ἀντιπροσώπους τῆς μαθητιώσης νεολαίας, διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ἔργον ἐκτελούμενον ἀθροῦρως, ἀλλὰ τιμῶν τὴν Ἑλλάδα. Περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ σᾶς ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Γεωργούντζος καὶ θὰ ἀπετέλει μίαν ἐπανάληψιν ἀνιάραν, ἀν ἐπεχείρουν καὶ ἐγὼ νὰ τὸ ἐκθέσω. Εἶμαι ὑποχρεωμένος κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην νὰ ἐπιωφεληθῶ τῆς εὐκαιρίας νὰ ἀνακωνώσω εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας τοῦ Ε.Ε.Σ., τοὺς Κυρίους ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς, ὀρισμένους πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν νέας κατευθύνσεις, ἃς οἱ Ἑρυθροὶ Σταυροὶ τῆς Νεότητος ὅλου τοῦ Κόσμου ἀναλαμβάνουν νὰ τηρήσουν καὶ διὰ τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀγωνισθοῦν.

Πρὸ μηνὸς ἐτεματίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ ΧΙΧ Διεθνούς Συνεδρίου τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, συνελθόντος εἰς τὸ Νέον Δελχὶ τῶν Ἰνδιῶν. Ἐκεῖ διεπιστώθη ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετεχόντων Κρατῶν, 83 ἐν ὅλῳ, καὶ 62 Ἐθνικῶν Ἑρυ-

θρῶν Σταυρῶν, συσχεθέντων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν δύο μεγάλων Ἑρυθροσταυρικῶν Ὀργανώσεων, τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Ε.Σ., ὅτι ὁ κόσμος δὲν ἀπηλλάγη ἀκόμη ἀπὸ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀγωνίαν ἐνὸς μέλλοντος πολέμου καὶ ὅτι οἱ ἡγέται του ὅλοι δὲν ἔχουν συνειδητοποιήσει τὸν σεβασμὸν τὸν ὀφειλόμενον πρὸς τὰ ὥραια ἰδανικά, τὰ ὁποῖα διέπλασεν ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ ἡ Χριστιανικὴ πίστις. Τὰ ἰδανικά τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Εἰρήνης. Ἀτυχῶς καὶ ἐντὸς τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρξαν ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεκύρωσαν τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι δὲν ἐνστερνίζομεθα ὅλοι τὰ εὐγενῆ αὐτὰ ἰδανικά καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ταχοὶ μᾶς ὥραια ἰδανικά, δὲν ὀφείλουν ἔρρυθρὸς Σταυρὸς, δταν ἐξήντησαν πᾶν μέσον νὰ πείσουν τοὺς μετέχοντας διὰ νὰ μεταδῶσιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰς ἀντιλήψεις αὐτάς, ἐστράφησαν πρὸς τὴν Νεολαίαν, καὶ ἐστράφησαν πρὸς αὐτὴν διὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. Εἶδον ὅτι ὁ φόβος θὰ ὑπάρχῃ, δταν ὑπάρχουν ἐπεκτατικαὶ διαθέσεις. Εἶδον ὅτι ἡ ἀγωνία θὰ ὀφίσταται, δταν αἱ διαθέσεις αὐτὰ ἐκδηλοῦνται διὰ πολέμων ἢ δι' ἀπειλῆς πολέμων, κατὰ τοὺς ὁποίους θὰ γίνῃ χρήσις ἐξοντωτικῶν ὀπλῶν καὶ ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ γενεὰ ἡ ἰδική μας, ἡ ὁποία ἀντιμετώπισεν μέχρι τοῦδε τόσας δυσχερεῖς καὶ τόσους πολέμους, δὲν εἶναι ἴσως ἀκόμη ὥριμος διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἔργον ἐκεῖνο, πού θὰ μεταβάλῃ τὴν Γῆν εἰς παράδεισον καὶ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς κοινωνίαν ἀγγέλων καὶ διὰ τοῦτο ἐστράφησαν, ἐπαναλαμβάνον, πρὸς τὴν Νεολαίαν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ παιδιὰ μας, καθοδηγούμενα ὑφ' ὀνείων κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ, θὰ ἐνστερνισθοῦν τὰ ἰδανικά ταῦτα, θὰ γίνουν οἱ πραγματικοὶ φορεῖς των, θὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν

Εἰς τὴν φωτογραφίαν : Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν. Ἐναντι, εἰς τὴν α' σειρᾶν, ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά : ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Δαμασκηνός, ὁ ὕπουργός τῆς Παιδείας κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργούντζος. Εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπομένης σειρᾶς διακρίνονται ἐκ τῶν ἀθλοθετῶν, τρίτος ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς «ΙΖΟΛΑ» κ. Παναγιώτης Δράκος, πρὸς αὐτὸν ἡ Κα Μαργαρίτα Κύρου, χήρα τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ καὶ ὀπίσθεν τοῦ κ. ὕπουργοῦ ὁ ἐκ τῶν Δ)τῶν τῆς «ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ» κ. Χριστόφορος Στράτος.

The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos speaking. Opposite and in the first row from right to left : The representative of H. B. the Archbishop of Athens, Bishop of Marathon, Mr. Damaskinos, H. E. the Minister of Education Mr. Ach. Yerocostopoulos and the President G.J.R.C. Mr. P. Georgountzos. In the centre of the 2nd row are seen the sponsors of the prizes, the President of «ΙΖΟΛΑ» Mr. P. Dracos, third from left, next to him Mrs. Kyrou, widow of the evermemorable President G.J.R.C., Ach. Kyrou and Mr. Christopher Stratos, one of the Managers of «Piraiiki - Patraiki Ltd» (behind the Minister of Education).

πραγμάτων των και θα επιβάλουν εις δολοκλήρον τον Κόσμον την θείαν επιθυμίαν όπως «βασίλευση επί γης ειρήνη και εν ανθρώποις ευδοκία».

Έχω υπ' όψιν μου αυτήν την στιγμήν το τελευταίον πρακτικόν της Συνδιασκέψεως. Κατά το πρακτικόν τούτο, η Συνδιάσκεψις, εκτιμώνσα την μεγίστην σημασίαν, ην έχει η συμβολή της Παιδείας εις την προσπάθειαν του Έρυθρου Σταυρού και πιστεύουσα, ότι δια την τελειότεραν αξιοποίησιν της συμβολής ταύτης πρέπει να εκπαιδευθούν καταλλήλως οι Νέοι Έρυθροσταυρίται, όπως κατανοήσουν το πνεύμα των Συμβάσεων της Γενεύης, θεωρούσα δε ότι το έργον τούτο πρέπει να αναληφθή υπό των Έθνικών

Όργανώσεων του Ε.Σ. και το πρόγραμμα των σχετικών προσπαθειών να επικυρωθή από τα οικεία Υπουργεία της Παιδείας, εκφράζει την ευχήν, όπως: Πρώτον: Οι κατά τόπους Έρυθροί Σταυροί, εν συνεργασία μετά των άρμοδίων Υπουργείων της Έθνικής Παιδείας, καθορίσουν τον τρόπον της έναρξεως του άγώνος αυτού. Δεύτερον: Όπως μετά κοινάς συσκέψεις επιτευχθή να διατεθή μία ώρα μαθήματος δια τας άρχάς των συμβάσεων της Γενεύης, δια τας άρχάς δηλαδή του Έρυθρου Σταυρού, τας άρχάς του Έλληνοχριστιανικού πολιτισμού, εις όλα τα Σχολεία και Τρίτον: Όπως ο Διεθνής Όργανισμός, ο ασχολούμενος με τα διεθνή προβλήματα της Παιδείας, η ΟΥΝΕΣΚΟ, συγκαλέσει ειδικήν Συνέλευσιν δια να κρίνι επί των προτάσεων αυτών και εν συνεργασία μετά των Υπουργείων Παιδείας κατορθώση να επιβάλει εν πρόγραμμά, αποβλέπον προς την πραγμάτωσιν της ευχής ταύτης. Αυτή η ύστατη έκκλησις ενός Διεθνούς Συνεδρίου, εις το οποίον μετέσχον τόσαι προσωπικότητες, προεβόυσα εκ της διαπιστώσεως, την οποίαν σάς έκαμα πρό όλίγου περί των φόβων και των άγωνιών, αντί να έμβάλη τον φόβον και την άπελπίσιν αντιθέτως γεννά εις όλους τους σκεπτομένους, ιδίως τους έχοντας την ευτυχίαν να σκέπτονται υπό το φώς της έλληνικής διανοήσεως, την άκράδαντον έλπίδα ότι δεν έλειψεν ούδ' επί στιγμήν από την ψυχήν των ανθρώπων η πίστις, η όποία είναι ικανή να ανατρέψη τας ύλικάς προσπάθειας. Ας εξαπολύσουν όσουςδήποτε Σπυτινικ, ας κατασκευάσουν όσαδήποτε διαπλανητικά ή διηπειρωτικά όπλα, υπέρ αντων κυριαρχεί η θέλησις του ανθρώπου, του τετελειωμένου ανθρώπου, Εκείνου ο όποιος πιστεύει εις τα ώραία ιδανικά. Η θέλησις αυτή, όταν γενικευθή εις την νεολαίαν όλου του κόσμου, δεν θα δομάζεται με όπλα, δεν θα είναι δυνατόν να υποχωρήση πρό της πίσεως των λεγομένων Ισχυρών, διότι είναι Ισχυρότερα όλων και Ιδιοτελών επιδιώξεων. Την θέλησιν αυτήν, την οποίαν έχομεν όλοι οι Έλληνες, πρωταγωνιστήσαντες επί 45 αιώνας εις όλους τους άγώνας υπέρ της Δικαιοσύνης, της Ειρήνης και της Έλευθερίας, πρέπει να την μεταδώσωμεν εις τα παιδιά μας, πρέπει να επιτύχωμεν όπως συνειδητοποιήθη από όλα τα παιδιά του κόσμου.

Ένθυμείσθε ότι πρό 20 ετών περίπου είχομεν αποδεχθή όλοι εν Σύνημα: «Έμπρός για μία Ελλάδα νέα»

Με την πίστιν μας προς τους σκοπούς, τους όποιους εξέφραζε το σύνθημά μας

τούτο, απέδειξαμεν εις δολοκλήρον την Ανθρωπότητα κατά το 1940 με το άσυγκριτον «Ο Χ Ι», τί αξίζει η Ελλάδα και τί δύναται να επιτελέση.

Σήμερον όφείλομεν να αποδεχώμεν με όλην μας την ψυχήν εν νέον Σύνημα.

«Έμπρός δια μίαν νέαν Ανθρωπότητα»

Νέαν, λόγω των Ιδανικών της και των επιδιώξεων της. Νέαν, διότι θα επιβάλει την Δικαιοσύνην, θα προστατεύη την Έλευθερίαν και θα ζή εν Ειρήνι.

Υπό το σύνθημα τούτο, ας ενωθούν με την καθοδήγησιν του κ. Υπουργού της Έθνικής Παιδείας, αι προσπάθειαι όλων των Έλλήνων Έκπαιδευτικών λειτουργών, των όποιων το έργον υπήρξεν, είναι και θα είναι μία διαρκής, έμπνευσμένη και ευγενής Έθναποστολή.

Αφού μεταδώσθη την φλόγα της Ιδικής σας πίστεως εις τους μαθητάς σας, εις όλους τους Νέους της Ελλάδος, τότε και πάλιν η Πατρίς μας θ' αναδειχθή εις Φάρον τηλαυγή, του όποιου αι πνευματικά Άκτίνες θα φωτίζουν τας καρδίας και τας ψυχάς όλων των Ανθρώπων. Και όπως εις τους χρόνους των Μαραθωνιάχων και των Σαλαμινομάχων, έγεννήθη η έννοια και κατενοήθη η αξία της Έλευθερίας, όπως εις τους χρόνους του Μ. Αλεξάνδρου, ο τότε γνωστός Κόσμος άντελήθη την άξίαν και την σημασίαν του Έλληνικού πολιτισμού και όπως με τον συνδυασμόν του Φωτός της Έλληνικής Φιλοσοφίας με την Θρησκείαν της Αγάπης άνεδείχθη ο Έλληνοχριστιανικός Πολιτισμός, ούτω και εις το άμέσως προσεχές μέλλον θα πραγματοποιηθούν οι ευγενείς σκοποί του νέου συνήματός μας.

«Έμπρός δια μίαν Ανθρωπότητα Νέαν».

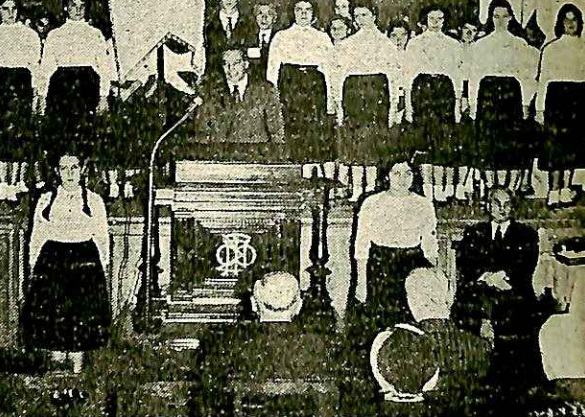
Μετ' όλίγον ο κ. Υπουργός της Παιδείας, εύρεσθηθείς ν' αποδεχθή σχετικήν παράκλησιν του Ε.Ε.Σ., θ' άπονεύμη τα Βραβεία των διακριθεισών Έρυθροσταυρικών Όμάδων. Θα μεταφέρει μετά των Βραβείων τούτων εις τα Σχολεία σας και το Σήμα του Ε.Σ. και το Φώς των Ιδανικών του. Θα συνειδητοποιήση τας συστάσεις του ΧΙΧ Διεθνούς Συνεδρίου του Έρυθρου Σταυρού και θα μεταδώσθη το μήνυμά του εις την Έλληνικήν Νεολαίαν. Θα την οδηγήσχη εις το δρόμον του υπέρ του Νέου συνήματος μας Άγώνος και θα τους δώσχη την ικανοποίησιν να δύναται να σταθούν υπέρηφανοι παραπλεύρως των παλαιότερων γενεών και οι νέοι Σπαρτιάται να είπουν υπέρηφανοι «Άμες δε γ' έσόμεθα...».

Έν συνεχεία ο κ. Πρόεδρος νύχαρίστη τον κ. Υπουργόν της Έθνικής Παιδείας και τους κ.κ. Έκπαιδευτικούς λειτουργούς, διότι έτίμησαν δια της παρουσίας των την Έρυθροσταυρικήν ταύτην συγκέντρωσιν και υπέμνησε το θερμόν υπέρ

του Ε.Σ. ενδιαφέρον του κ. Υπουργού, το έπιδειχθέν άμέριστον από της πρώτης ύπουργίας του και συνεχιζόμενον μετά της αυτής πάντοτε κατανοήσεως και αγάπης ενδιαφέρον, παρακαλέσας άμα αυτόν, όπως άπονεύμη τα Βραβεία.

Έν τέλει ο κ. Πρόεδρος εξέφρασε την βαθείαν ευγνωμοσύνην του Ε.Ε.Σ. προς τους κ.κ. Έκπαιδευτικούς Λειτουργούς, δια την συμβολήν των εις το έθνικόν και ανθρωπιστικόν έργον του, επί της όποιας στηρίζει όλας τας έλπίδας του δια την δημιουργίαν μιάς καλλιτέρας αύριον.

Μετά τον Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. ο Υπουργός της Έθνικής Παιδείας κ. ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, άνελθών εις το βήμα, είπε τα ακόλουθα:

Ο ύπουργός της Έθνικής Παιδείας κ. Άχ. Γεροκωστόπουλος μιλά.

του Ε.Σ. ενδιαφέρον του κ. Υπουργού, το έπιδειχθέν άμέριστον από της πρώτης ύπουργίας του και συνεχιζόμενον μετά της αυτής πάντοτε κατανοήσεως και αγάπης ενδιαφέρον, παρακαλέσας άμα αυτόν, όπως άπονεύμη τα Βραβεία.

Έν τέλει ο κ. Πρόεδρος εξέφρασε την βαθείαν ευγνωμοσύνην του Ε.Ε.Σ. προς τους κ.κ. Έκπαιδευτικούς Λειτουργούς, δια την συμβολήν των εις το έθνικόν και ανθρωπιστικόν έργον του, επί της όποιας στηρίζει όλας τας έλπίδας του δια την δημιουργίαν μιάς καλλιτέρας αύριον.

Μετά τον Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. ο Υπουργός της Έθνικής Παιδείας κ. ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, άνελθών εις το βήμα, είπε τα ακόλουθα:

Σεβασμιώτατε, Κύριε Πρόεδρε,

Αισθάνομαι βαθύτατα την συγκίνησιν όλων των παραγόντων του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος δια το έμφανιζόμενον σήμερον άξιον πάσης εξάρσεως έργον.

Ένθυμούμαι την στιγμήν ταύτην την θερμήν άτμόσφαιραν την δημιουργηθείσαν πρό Ζετίας, άκριβώς, κατά την τελετήν της άπονομής διπλωμάτων των βραβευθέντων λευκωμάτων Σχολικής άλληλογραφίας.

Η κατά την τελετήν εκείνην, ως και κατά την σημερινήν, άνάλυσις της σημασίας και της έκτάσεως του έργου της δραστηριότητος του Ε.Ε.Σ.Ν. έπεβεβαίωσε την παλαιάν αντίληψίν μου περί του άναγκαίου και του σκοπίμου της συνεργασίας του Σχολείου με τον Ε.Ε.Σ.Ν.

Τα ιδανικά της Παιδείας, τα ιδανικά δηλονότι της φυλής και του Έθνους μας, εκφράζονται και καλλιεργούνται εις τας ψυχάς των Έλληνοπαίδων κατά τρόπον αξιοθαύμαστον υπό του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος.

Η διαρκής άσκησις των Έρυθροσταυριτών δια την άποβολήν των ατομικιστικών ροπών και δια την εκδήλωσιν αισθημάτων φιλαλληλίας, η διδασκαλίας δια την καλλιέργειαν φιλικών δεσμών μετά των οίωνδήποτε συνανθρώπων μας, η

τόνωσις του έμφύτου εις τους Έλληνοπαίδας αισθήματος δια την άνακούφισιν του πόνου των άσθενών και η συμμετοχή και η συνεργασία των Έρυθροσταυριτών εις την συλλογήν Ιματισμού δια τους άπόρους και τον Έθνικόν Στρατόν μας και γενικώτερον ο συνεχής τουρισμός της σημασίας του «ύπηρετείν», του βασικώτερου έρυθροσταυριτικού συνήματος, εν συνδυασμώ προς την συνεχή διδασκαλίαν της πατριδολατρίας ένισχύουν κατά τρόπον αξιοθαύμαστον τας προσπάθειας της Πολιτείας δια την διαπαιδαγώγησιν των Έλληνοπαίδων.

Το ιδεώδες του Ε.Ε.Σ. Νεότητος είναι το ιδεώδες της Παιδείας.

Καθήκον συνεπώς όλων μας είναι να ένισχύσωμεν τας προσπάθειας της θαυμασίας ταύτης οργανώσεως δια την πύκνωσιν των φαλάγγων ταύτης.

Εις την έπιτυχίαν του έργου η συμβολή του Έλληνος εκπαιδευτικού, ως διαπιστούται και από τον Ε.Ε.Σ.Ν., υπήρξεν ούσιώδης.

Αποδεικνύει τούτο τον στενόν δεσμόν των εκπαιδευτικών με την όργάνωσιν του Έλληνικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος.

Πρώτες βοήθειες

ΖΕΜΑΤΙΣΜΑΤΑ

Τα ζεματίσματα γίνονται από υγρά θερμότητα: άτμό, βραστό νερό, ζεστό λίπος.

Τί πρέπει να κάνετε.

Μήν απομακρύνετε τα ρούχα πριν τα υγράνετε με λίγο πετρέλαιο.

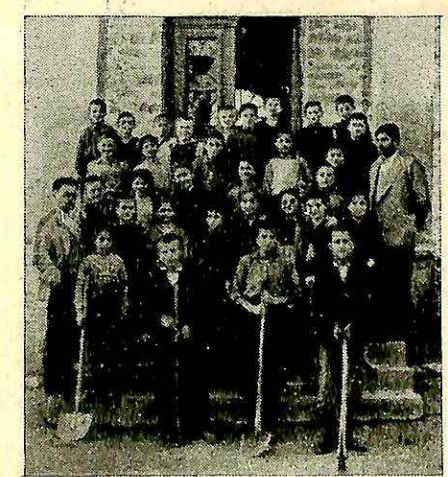
Επιθέσατε καθαρό επίδεσμο βουτηγμένον σε διάλυσι μαγειρικού άλατος μέσα σε χλιαρό νερό (1 κουταλιά φαγητού σε 100 δραμ. νερό).

Ο επίδεσμος να διατηρηται πάντοτε υγρός.

Ο πάσχων, αν έχη τας αισθήσεις του, να πίνη ζεστά ποτά.

Μή χρησιμοποιήτε λίπη, ή λιπαρές αλοιφές για το τραύμα.

Μή σπάζετε τις φουσκάλες. Πηγάνετε τον πάσχοντα στον ιατρό.

Τιμή και έπαινος άνήκει εις όλους τους λειτουργούς της Παιδείας, οτινες δια του μόχθου και του ένθουςιασμού των παραδειγματίζουν δια της προσωπικής προσφοράς των την ύψηλήν έννοιαν και σημασίαν του «ύπηρετείν».

Είμαι βέβαιος, ότι οι Έκπαιδευτικοί μας θα συνεχίσουν με τον αυτόν ζήλον και την αυτήν άνένδοτον προσήλωσιν να ένισχύσουν το έρυθροσταυρικόν έργον.

Άξιον εξάρσεως είναι και το γεγονός, ότι σπουδαίοι κοινωνικοί παράγοντες έκτιμώντες το έργον του Ε.Ε.Σ.Ν. αθρομήτως συντρέχουν τούτον εις αυτό. Πρόσφατον παράδειγμα έχομεν την άθλοθέτησιν βραβείων υπό της οικογενείας Κύρου, εις μνήμην του άειμνήστου Δημοσιογράφου Άχιλλέως Κύρου, και των Έταιριών «Ιζόλα» και «Πειραϊκή-Πατραϊκή». Τους ευγενείς δωρητάς συγχάριω και έχω δια την ώραϊαν πρωτοβουλίαν των εύχόμενος όπως αυτή εύρη μιμητάς.

Η Πολιτεία εκφράζει δι' έμού την ικανοποίησιν της δια την καταβαλλομένην έπιτυχήν προσπάθειαν και συγχάριει όλους τους Έρυθροσταυρίτας δια τα ώραία έπιτεύγματα της

Κάθε έγκαιμα ή ζεμάτισμα, που προσβάλλει μεγάλη επιφάνεια δέρματος, είναι σοβαρό ιδίως για μικρά παιδιά. Μπορεί να είναι πολλές φορές και θανατηφόρο έστω και αν το δέρμα έχη άπλως κοκκινήσει.

Όταν ζεματίσετε το λαιμό σας, καταπινε άργά έλαφρά διάλυσι σόδας και καλέσατε άμέσως τον ιατρόν.

Ζεμάτισμα ποδιού

Τί πρέπει να κάνετε:

1) Βάλετε τον πάσχοντα να καθίση στηρίζοντας το ζεματισμένο πόδι του επάνω σε ένα σκαμνί ή καρέκλα.

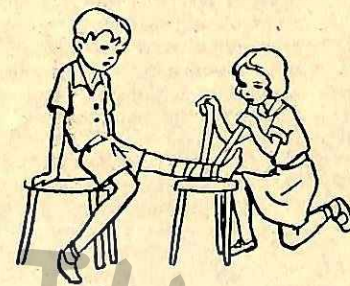
2) Βγάλετε τα παπούτσια και την κάλτσα με πολλή προσοχή χωρίς να εγγίσετε το τραύμα.

3) Μή σπάζετε τις φουσκάλες. Βουτήξτε μια γάζα ή

οργανώσεώς των, παρέχει δε την διαβεβαίωσιν, ότι θα είναι συμπαράστατις δια την ολοκλήρωσιν των ευγενών και ύψηλών σκοπών του Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Έν συνεχεία ο κ. Υπουργός άπένευμε: Α) το μετάλλιον εξαίρετων πράξεων του Ε.Ε.Σ. εις τον Έρυθροσταυριτήν μαθητήν του Β' Δημοτ. Σχολείου Αιγίνης Φώτιον Βουλγαράκη, ο όποιος με κίνδυνον της ζωής του άνέσυρε εκ της θαλάσσης και έσωσεν εκ βεβαίου πνιγμού Ζετή παίδα. Β) Τα Βραβεία: 1) «ΑΧ. ΚΥΡΟΥ», 2) «ΙΖΟΛΑ», και 3) «ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ», εις βραβευθείσας ομάδας Έρυθροσταυριτών (τα όνόματα τούτων έδημοσιεύθησαν εις προηγούμενα τεύχη), Γ) Τα Βραβεία της εν Ιαπωνία Διεθνούς Έκθέσεως Σχολικής Τέχνης, εις τας Έρυθροσταυρισσας μαθήτριες, του Β' Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών Ιουλίαν Καλαϊτζόγλου και του 9ου Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών Άντωνίαν Ξένου και Δ) Τα Διπλώματα Λευκωμάτων Σχολικής Άλληλογραφίας.

Η σεμνή και ώραία αυτή τελετή έκλεισε με τον Έθνικόν Ύμνον, ψαλέντα υπό της χορωδίας.

πανι σε διάλυσι σόδας φαγητού ή μαγειρικού άλατος (2 κουταλιές του γλυκού σόδας σε 100 δραμ. νερό ή 1 κουταλιά άλάτι φαγητού σε 100 δράμ. νερό) σκεπάσετε το τραύμα άφου στραγγίσετε τη γάζα ή το πανι καλά.

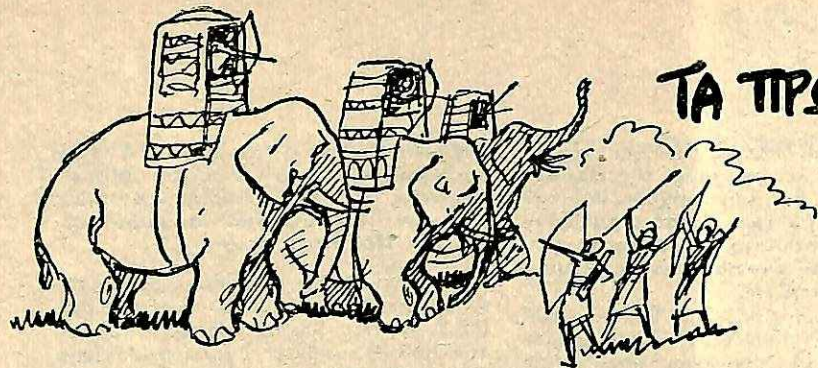
4) Βάλετε επάνω από τη γάζα βαμβάκι και δέσατε το τραύμα έλαφρά με επίδεσμο (βλ. εικόνα)

5) Καλέσατε τον ιατρό.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βασιλειάδος Καστοριάς έτοιμοι δια την άναδάσασιν. Juniors of Elem. School Vassilias ready for reforestation.

Ε.Ε.Σ.Ν. Β' Γυμν. Θηλέων Αθηνών εις το Άσυλον Ανιατών. Juniors of 2nd High School for girls Athens visited the Invalids' Home.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑ: ΟΙ ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγ. Πανεπιστημίου

Η 'Ασία και η 'Αφρική με τὰ ἀπέραντα δάση των, τούς μεγάλους ποταμούς και τὰς λίμνας των είναι αἱ ἡπειροί, εἰς τὰς οποίας ζοῦν τὰ πλέον σωματώδη, τὰ πλέον περίεργα, τὰ πλέον ἀγρία και συχνα τὰ πλέον ὠραία ζῶα. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι και ὁ ἐλέφας. Τὸ ζῶον αὐτὸ δὲν εἶναι οὔτε ὠραῖον οὔτε ἀγριον, ὅπως π.χ. τὸ λεοντάρι ἢ ἡ τίγρις. Εἶναι ἀπλῶς τὸ πλέον σωματώδες και τὸ πλέον δύσμορφον. Σήμερα βεβαίως ὁ ἐλέφας δὲν εἶναι ἀγνωστος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μικροὶ και μεγάλοι, τοῦ χωριοῦ και τῆς πόλεως, τὸν γνωρίζομεν εἴτε ἀπὸ τὰ βιβλία εἴτε ἀπὸ τὰ ἱπποδρόμια (τσιρκά). Εἰς τὰ ἱπποδρόμια, τὰ ὁποία πότε-πότε ἐπισκέπτονται τὴν πρωτεύουσαν και ὠρισμένας μεγάλας ἐπαρχιακὰς πόλεις, βλέπομεν τὸ ἀσχημον ἐκεῖνον ζῶον μετὰ τὸ μεγάλο σῶμα του, τὰ μεγάλα αὐτιά, τὴν μακρὰν προβοσκίδα, τὰ δύο μεγάλα δόντια (τοὺς χαυλιόδοντας), τὰ ὁλοῖσα καὶ ἀλύγιστα πόδια νὰ ἐκτελῇ περὶ ἀρχαῖα καὶ μετὰ ἐπιδεικτικὰ ὠρισμένα νούμερα. Ἡ ἐξυπνάδα του κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν και προκαλεῖ μάλιστα τὴν συμπάθειαν παρ' ὅλην τὴν ἀσχήμιαν του. Ἐἰ λοιπὸν τὸ ζῶον αὐτὸ ὑπῆρχεν ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες δὲν τὸ ἐγνώριζαν οὔτε κατ' ὄνομα. Τὸ ἐγνώρισαν, ὅταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατακτῶν τὸν περσικὸν κράτος ἐφθασεν εἰς τὰ σύνορα τῶν Ἰνδιῶν. Εἰς τὴν ζούγκλαν τῆς χώρας ἐκείνης ἔζη και ζῇ ὁ λεγόμενος ἀσιατικὸς ἐλέφας. Ἡ πρώτη γνωριμία τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μετὰ τοὺς ἐλέφαντας ἐγένετο εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Καὶ ἰδοὺ διατί.

Οἱ Ἰνδοὶ, τὸ γαλήνιον αὐτὸ ζῶον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐφ' ὅσον βεβαίως οὗτος δὲν τὸ ἐνοχλεῖ, τὸ ἐχρησιμοποιοῦν εἰς τοὺς πολέμους των, ὅπως ἄλλοι λαοὶ τῆς ἀρχαϊότητος ἐχρησιμοποιοῦν τὰ ἄρματα (ἐσωπλισμένα ἄμέλεια), τὰ ὁποία ἐσύρουν ἵπποι. Ἐπειδὴ ὁ ἐλέφας εἶναι μεγάλο ζῶον μετὰ εὐρεῖς ὠμούς και μετὰ παχὺ και ἀδιαπέραστον ἀπὸ τὰ ὅπλα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέρμα, κατασκευάζον ἐπάνω εἰς τὴν σχεδὸν

ἐπίπεδον ράχιν τοῦ πυργίσκου, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους ἐκλείοντο πολεμισταί. Κλεισμένοι μέσα εἰς τοὺς πυργίσκους ἐκείνους οἱ στρατιῶται ἐρριπτον ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὰ βέλη των ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν. Φαντάζεσθε, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἀνθέξη οἰαδήποτε παράταξις περὶ τοῦ ἁπλοῦς ἱππικοῦ εἰς τὴν ἐπίθεσιν τῶν κινουμένων ἐκείνων φρουρίων, πολὺ περισσότερον διότι τὴν δρᾶσιν, τῶν εἰς τοὺς πυργίσκους κλεισμένων στρατιωτῶν, ἐνίσχυον και οἱ ἐλέφαντες χρησιμοποιούντες τοὺς χαυλιόδοντάς των και τὴν τρομερὰν προβοσκίδα των. Τὸ κάθε τι ὑπεχρεοῖται και τελικῶς διελύετο. Μόνον ἀνυπερβλήτα φυσικὰ ἐμπόδια μποροῦσαν ν' ἀνακόμουν τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμικῶν ἐκείνων ἐλεφάντων. Μετὰ τὴν λήξιν προέκειτο περὶ τῶν προδρομῶν τῶν τεθωρακισμένων ὀχημάτων τῶν ἡμερῶν μας, τῶν γνωστῶν μας μετὰ τὸ ξενικὸν ὄνομα τάνκς.

Ὡς θωρακισμένον, λοιπὸν, ὄχημα, ζωντανὸν ὅμως και ὄχι ἄψυχον, ὅπως εἶναι τὰ σημερινὰ τάνκς, ἐγνώρισαν οἱ Ἕλληνες τοῦ Ἀλεξάνδρου και ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἕλληνες τῆς Εὐρώπης τὸν ἐλέφαντα. Ὅπως δὲ τὸ τάνκ, ὅταν κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου ἐφευρέθη και ἐχρησιμοποιήθη, κατέπληξε και κατετρόμαξε τοὺς ἀντιπάλους, ἔτσι και ὁ ὠχυρωμένος ἐλέφας κατέπληξε και κατετρόμαξε τοὺς Ρωμαίους, ὅταν διὰ πρώτην φοράν, πρῶτοι αὐτοὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὸν ἀντίκρυσαν. Καὶ ἰδοὺ πῶς ἐγένετο ἡ πρώτη ἐκείνη γνωριμία.

Μία ἀπὸ τὰς μεγάλας ἐλληνικὰς πόλεις τῆς Κάτω Ἰταλίας, ὁ Τάρας, εὕρισκετο εἰς πόλεμον μετὰ τοὺς Ρωμαίους. Οἱ Ρωμαῖοι ἦσαν πολὺ ἰσχυροὶ, ἰδίως χάρις εἰς τὸ ἱππικὸν των. Ὁ κίνδυνος, ὡς ἐκ τούτου διὰ τοὺς Ταραντίνους ἦτο πολὺ μεγάλος. Ἐζήτησαν, λοιπὸν, τὴν βοήθειαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἡπείρου Πύρρου. Ὁ Πύρρος ἦτο ἱκανὸς στρατηγὸς και διέθετε μεγάλας στρατιωτικὰς δυνάμεις. Ἐθεωρεῖτο δὲ μάλιστα ἀκατανίκητος και τοῦτο διότι διέθετεν ἀρκετοὺς ἐξησκημένους εἰς τὸν πόλεμον και ὠχυρωμένους, κατὰ τὸν τρόπον, ποὺ ἀνεφέραμεν, ἐλέφαντας. Ἐπέρασε

μετὰ τὸν στρατὸν του εἰς τὴν Ἰταλίαν και εἰς τὴν πρώτην μάχην, ἣ ὅποια ἐγένετο μετὰ τοὺς Ρωμαίους ὁ Πύρρος διέλυσε τὸ φοβερὸν ἱππικὸν των. Στρατιῶται και ἱπποὶ ἐτρόμαξαν ἀπὸ τὴν θέαν τῶν κινουμένων ἐκείνων ζωντανῶν ὀχυρῶν. Ὅπως δὲ ὅμως συμβαίνει μετὰ κάθε νέον ὄπλον, ὅσονδήποτε πρωτότυπον και ἰσχυρὸν και ἂν εἶναι, ἔτσι συνέβη και τότε. Οἱ Ρωμαῖοι δὲν ἐβράδυναν νὰ εὗρουν τὸν τρόπον ἐκεῖνον μετὰ τὸν ὁποῖον, ἐὰν δὲν θὰ ἐξουδετεροῦτο παντελῶς, τουλάχιστον θὰ περιοριζέτο ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ νέου ὄπλου. Καὶ πράγματι ὠργάνωσαν ἐιδικὰς ομάδας στρατιωτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐχρησιμοποιοῦν ἐιδικὰ βέλη ἐναντίον τῶν ὠχυρωμένων ἐλεφάντων. Τὰ βέλη ἐκείνα ἦσαν ὅπως τὰ συνηθῆ, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὸ πίσω μέρος των προσεδένοντο εὐφλεκτοὶ ὕλαι, δηλ. ὑφάσματα ποτισμένα μετὰ θειάφι και ρητίνην. Πρὶν ἢ ἐκτοξευθῇ τὸ βέλος ἦναπτον τὰς εὐφλέκτους ἐκείνας ὕλας. Τὸ βέλος φλεγόμενον ἐκαρφώνετο εἴτε εἰς τοὺς ζυλίνους πυργίσκους εἴτε εἰς τὸ σῶμα τοῦ ζῶου. Οἱ πυργίσκοι ἐπαίρναν φωτιά, ἡ ὁποία, καθὼς και ἐκείνη τῶν βελῶν, τὰ ὁποῖα ἐκαρφώνοντο εἰς τὸ σῶμα τοῦ ζῶου, μετεδίδετο εἰς τὸν ἥμενον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐλέφαντα. Ἐκεῖνος τότε ἀφηνίαζε και ἀκυβέρνητος πλέον ἀπέβαιναν ἀχρηστον και ἀκόμη ἐπικίνδυνον ὄπλον διὰ τὴν ὅλην παράταξιν τοῦ Πύρρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέφερε τὴν σύγχυσιν και τὴν ταραχήν. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ νέον και τρομερὸν ἐκεῖνο ὄπλον τοῦ βασιλέως τῆς Ἡπείρου ἐξουδετερώθη κάπως και δὲν ἐκρινε μόνον αὐτὸ τὸν πόλεμον Πύρρου και Ρωμαίων. Κάτι παρόμοιον συνέβη και κατὰ τὸν τελευταῖον Παγκόσμιον πόλεμον. Ὁμάδες θανάτου, καθὼς ἐλέγοντο, ἐπλησίαζον εἰς τὰ τάνκς τῶν ἀντιπάλων και ἐρριπτον ἐναντίον των φιάλας μετὰ εὐφλεκτον ὕλην, ἡ ὁποία ἀνεφλέγετο μάλιστα ἐθραεύετο ἢ φιάλη. Ἡ φωτιὰ μετεδιδετο εἰς τὸ θωρακισμένον ὄχημα και τὸ ἡχρῆστεν.

Αὕτῃ εἶναι ἡ πρώτη γνωριμία, τὴν ὁποίαν Εὐρωπαῖοι ἔκαμαν ἐπὶ εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους μετὰ τὰ γαλήνια και πειθαρχικά ἐκείνα ζῶα τῆς ἰνδικῆς ζούγκλας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅμως τοῦ θεοῦ τοῦ πολέμου Ἀρεως.

Ταξίδια σὲ μακρινὰς χώρες

ΤΡΩΓΛΟΔΥΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἐκπ. Συμβούλου

Ὁ ἀρχαῖος Ἕλλην ἱστορικὸς Ἡρόδοτος, ὁ ὁποῖος ἐταξίδεψε σὲ πολλὰ μέρη και ἐγνώρισε πολλοὺς λαοὺς, μᾶς διηγείται ὅτι κατὰ τὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς, στὶς χώρες ποὺ βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὸν Ἀραβικὸ κόλπον, ἐκατοικοῦσαν οἱ τρωγλοδυταί, λαὸς ἀγριος και ἀπολίτιστος. Ὅπως μᾶς λέει τουλάχιστον ὁ Ἡρόδοτος, οἱ τρωγλοδυταὶ ἔτρωγαν σαῦρες, φῖδια και ἄλλα ἐρπετὰ, κατοικοῦσαν μέσα σὲ σπήλαια ἢ τρύπες τῆς γῆς και δὲν ὠμιλοῦσαν καμμιὰ γλῶσσα. Ἀπλῶς ἐβγαζαν ἀναρθρὲς κραυγὰς—«ἐτρίζαν», δηλ. ἐτσιρίζαν ὅπως οἱ νυχτερίδες.

Ἀπὸ τὴν περιγραφή τοῦ Ἡροδοτοῦ και ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων, τρωγλοδυτὲς ὠνομάσθησαν ἔπειτα ὅλοι σχεδὸν οἱ ἀπολίτιστοι λαοὶ, ποὺ ζοῦσαν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο, ἰδίως ἐκεῖνοι ποὺ ἐκατοικοῦσαν μέσα σὲ σπήλαια ἢ τρύπες, ποὺ ἔσκαβαν οἱ ἴδιοι μέσα στὴ γῆ. Ἀλλωστε τρωγλοδυτὲς ἦσαν και οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, ἐφ' ὅσον ἐχρησιμοποιοῦσαν ὡς κατοικία τους τὰ σπήλαια, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ λείψανα πρωτογόνων ἐργαλείων και ἄλλων πραγμάτων, ποὺ ἀνακαλύπτουμε ἐμεῖς σήμερα μετὰ τὴν ἀνασκαφὴν.

Ἀπὸ τὴ μακρινὴ ἐκείνη ἐποχὴ βεβαίως μέχρι σήμερα ἔχουν περάσει πολλὰς χιλιάδες χρόνια. Ὁ ἄνθρωπος στὸ μεταξὺ προώδευσεν και ἀνέπτυξε, ὅπως λέμε, πολιτισμὸ. Ἐν τούτοις

σὲ ὅλες τὶς ἐποχὰς και μέχρι σήμερα ἀκόμη ὑπάρχουν τρωγλοδυτὲς, ἄνθρωποι δηλαδὴ ποὺ κατοικοῦν μέσα σὲ κατοικίες κατασκευασμένες μέσα στὴ γῆ.

Ἐνας τέτοιος τρόπος ζωῆς ὅμως δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ, τουλάχιστον στὴν ἐποχὴ μας, ἀλλὰ και σὲ ἄλλες παλαιότερες, οὔτε ὡς ἑλλειψὶς πολιτισμοῦ, οὔτε ὡς ἀποτέλεσμα μεγάλης φτώχειας, ὅπως θὰ ἦταν δυνατόν νὰ νομίσῃ κανεὶς. Πρέπει νὰ ξέρωμε ἄλλωστε, ὅτι οἱ κατοικίες τῶν σημερινῶν «τρωγλοδυτῶν» ἔχουν ὅλες τὶς εὐκολίες και τὶς ἀνέσεις, ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ σπῆλαια. Πολλοὶ και διάφοροι ὅμως λόγοι ὠδήγησαν τοὺς ἀνθρώπους, στὸ νὰ χρησιμοποιοῦν ὑπογείας κατοικίες.

Πρῶτα-πρῶτα λόγοι ἀσφαλείας. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ ὁλόκληρον ὑπόγειον χωριό, ποὺ ὑπάρχει ἀκόμη μέχρι σήμερα στὴ Μ. Ἀσίαν, κοντὰ στὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας.

Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὰς τῶν Μογγόλων και τῶν Ἀράβων, ἔσκαψαν μέσα στὰ σπλάγχνα τοῦ γειτονικοῦ βουνοῦ καταφύγια πολλὰ, μεγάλα και εὐρύχωρα, ὅπου κατέφυγαν, ὅταν παρουσιαζόταν ἐχθρός. Οἱ κατοικίες ἦσαν εὐρύχωρες, οἱ ἀποθήκες γεμάτες ἀπὸ τροφίμα, οἱ πόρτες ἐκλείναν μετὰ τεραστίους βράχους, τοὺς ὁποίους ἐκυλοῦσαν ἀπὸ μέσα και κανένας δὲν ἔμπορευσε νὰ βλάβῃ τοὺς ἐνοίκους. Σιγά-σιγά ἡ διαμονὴ ἐκεῖ μέσα ἐγένετο μόνιμη και ἐφθάσε ἐποχὴ, ποὺ τὸ ὑπόγειον αὐτὸ χωριὸ εἶχε 3.000 κατοίκους.

Παρόμοιον ὑπόγειον χωριὸ ὑπῆρχε κατὰ τὸ 1750 κοντὰ στὴν Κρακοβία τῆς Πολωνίας, ὅπου 500 οἰκογένειες ἐζοῦσαν μέσα στὶς ὑπόγειες στοᾶς τῶν ἀλατωρυχείων τῆς Βιελίτσκα, ποὺ εἶχαν μᾶκρος 12 χιλιόμετρα. Ὁλόκληρη πόλις δηλ. μετὰ δρόμους, σπῆλαια, ἐκκλησία και ἄλλα.

Ὀνομαστὸ χωριὸ «τρωγλοδυτῶν» στὴν ἐποχὴ μας εἶναι ἡ Πουρουλλένα στὴν Ἰσπανία, στὴν ἐπαρχία τῆς Γρανάδας. Περιηγηταί, ποὺ τὸ ἐπισκέφθησαν, τὸ περιγράφουν ὡς ἓνα χωριὸ καθαρότατον και ποτίσιμον. Κάθε ὑπόγειος κατοικία περι-

Μία ἀποψὲς τοῦ χωριοῦ τῆς Πουρουλλένα στὴν Ἰσπανία.

λαμβάνει 3-4 δωμάτια, καθαρὰ, στεγνὰ, ἀσπρισμένα μετὰ ἀσβέστη μέσα και ἔξω. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ λόφον ὑψώνονται οἱ κάτασπρες καπνοδόχοι ἢ ἄλλες τρύπες, γιὰ τὸν ἀερισμὸ. Στὸ ἐσωτερικόν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθαριότητα, ἐπικρατεῖ δροσιὰ τὸ καλοκαίρι και σταθερὴ θερμοκρασία τὸ χειμῶνα.

Καὶ δὲν πρόκειται γιὰ κανένα χωριουδάκι. Οἱ κάτοικοι τῆς Πουρουλλένα περνοῦν τὶς 3.000.

Παρόμοια χωριὰ «πολιτισμένων τρωγλοδυτῶν» ὑπάρχουν και στὴ Γαλλία, κοντὰ στὸ Παρίσι. Ἀκόμη και ἡ ἐκκλησία ἐνὸς ἀπὸ τὰ χωριά αὐτὰ εἶναι χτισμένη μέσα στὰ σπλάγχνα ἐνὸς λόφου.

Χωριὰ τρωγλοδυτῶν εἶναι δυνατόν νὰ συναντήσῃ κανεὶς και σὲ ἄλλες ἡπείρους, ἰδίως στὴν Ἀφρική και στὴν Ἀσίαν. Τὰ χωριά αὐτὰ ὅμως δὲν παρουσιάζουν τὸν πολιτισμὸ τῆς Πουρουλλένα. Αὐτὸ δὲν ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ κατοικίες αὐτὲς εἶναι ὑπόγειες, ἀλλὰ στὴν ἑλλειψὶς πολιτισμοῦ τῶν κατοίκων τους. Διότι ὅπως και τὸ πῶς μικρὸ χωριὸ ἐνὸς τόπου μπορεῖ νὰ φανερώσῃ τὸν πολιτισμὸ τῶν κατοίκων του, ὄχι ἀπὸ τὰ μεγάλα ἢ μικρὰ σπῆλαια ποὺ ἔχει, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν τάξιν και τὴν καθαριότητα, ποὺ ἐπικρατεῖ σ' αὐτὸ, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἓνα χωριὸ «τρωγλοδυτῶν» μπορεῖ νὰ κατοικήται ἀπὸ πολιτισμένους ἀνθρώπους και ὄχι ἀπὸ τοὺς τρωγλοδυτὲς ἐκείνους, ποὺ μᾶς περιέγραψε ὁ Ἡρόδοτος.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Νὰ εἶσαι εὐλαβὴς, ταπεινός, φιλόφρων και συνετός. Νὰ εἶσαι ἀντικειμενικὸς στὶς κρίσεις σου και ἀμερόληπτος.

Νὰ προσπαθῇς νὰ φθάσῃς τὴν αὐτοκυριαρχία τῶν Ἰαπωνίων ποδηλατιστῶν, ποὺ, ἂν ποτὲ συγκρουσθοῦν, σηκώνονται και χαιρετῶνται γελαστοί.

Payot

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Στὸ πεζοδρόμιον τὸ ἀντικρὺ θέλει ὁ Ντιντῆς νὰ πάη. Κι ἀφοῦ δεξιὰ κι ἀριστερὰ δυὸ-τρὶς φορές κοιτάει κι ὁ δρόμος εἶν' ἐλεύθερος, νὰ, θὰ περάσῃ τώρα. Μὰ ἦταν πλάι σὲ γωνιά. Κι ἀπ' τὴ γωνιά μετὰ φόρα προβάλλει ξάφνου ἓνα ταξί, μίτρός του ὁ Ντιντῆς τὰ χάνει, ὅμως ἡ τύχη τὸν βοηθεῖ και νὰ σωθῇ προφθάνει.

Λοιπὸν: Στὸ πεζοδρόμιον τὸ ἄλλο γιὰ νὰ πάτε, πρῶτα δεξιὰ κι ἀριστερὰ βεβαίως θὰ κοιτάτε. Μ' ἂν εἴσθε πλάι σὲ γωνιά, πρῶτα παρατηρήστε και ἀπ' κεῖ μετὰ προσοχή, κι ὕστερα ξεκινήστε.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΚΑΙ ΟΜΩΣ...

ΕΠΡΕΠΕ
ΛΟΙΠΟΝ
ΝΑ ΙΔῆ
ΚΑΙ
ΑΠΟ ΚΕΙ

Το Έργον μᾶς 'Ελληνίδος

ΟΙ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΙ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ Δ/ντού τῆς 'Εθν. Βιβλιοθήκης

Πέντε ἔτη πρὶν ἀρχίσῃ ὁ ὑπὲρ πάντων ἀγών, τῷ 1816, ἕνας Αὐστριακός, ὁ Κοπιτάρ, ἱστοριοδίφης καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ Τμήματος Χειρογράφων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Βιέννης (τοῦ κέντρου τῆς 'Ιερᾶς Συμμαχίας καὶ τοῦ μισελληνισμοῦ), ἀμφισβητεῖ πρῶτος τὴν φυλετικὴν γνησιότητα τοῦ λαοῦ τῶν 'Ελλήνων καὶ τονίζει ὅτι οἱ 'Ελληνες εἶχαν ἐκσλαβισθῇ. Καὶ δέκα πέντε ἔτη ἀργότερα ἔρχεται ὁ Γερμανὸς Φαλμεράϋερ νὰ ἐπαναλάβῃ, ἀλλὰ μὲ τρόπον σοφιστικώτερον καὶ ἐπομένως ἐπικινδυνότερον τὰς διδασκαλίας τοῦ Κοπιτάρ. Καὶ ἔτσι, μόλις ἡ 'Ελλάς εἶχε ἐξέλθει ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ τὴν καταστροφὴν ἐπταετοῦς ἢ μᾶλλον ἑνεαετοῦς ἀγῶνος ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν καὶ ἐν ὀνόματι ὅλης τῆς μακρᾶς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἤκουεν, ὅτι δὲν εἶναι αὕτη, ποὺ φαντάζεται δὲν εἶναι τέκνον τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος· δὲν ἔχει ἱστορικὴν συνέχειαν καὶ ἐνότητα ἀπὸ τοῦ Μίνωος, τοῦ παλαιοτάτου βασιλέως τῆς Κρήτης, μέχρι σήμερον. 'Ἦκουε λοιπὸν ὅτι, ἐν τῷ μεταξύ, ἐξεσλαβίσθη καὶ ἐπομένως διεσπάρθη ἡ ἑλληνικὴ ἐνότης τοῦ βίου τῆς. 'Ἦκουεν ἡ κατάπληκτος 'Ελλάς, ὅτι εἶναι σύμφυρμα λαῶν καὶ κακῶς διεκδικεῖ τὴν ἐνδοξον ἱστορίαν τῆς 'Ελλάδος. Καὶ μαζί μὲ τοὺς 'Ελληνας ἤκουον αὐτὰ τότε—πρὶν ἑκατὸν εἰκοσι ὀκτὼ ἔτων—καὶ οἱ φιλέλληνες. Καὶ ἐμαραινέτο ὁ ζῆλος πολλῶν ἐξ αὐτῶν. Διότι ἦτο φυσικὸν νὰ ἐρωτήσουν: 'Ὅχι λοιπὸν διὰ τὴν 'Ελλάδα, τὴν Αἰωνίαν 'Ελλάδα, κατέβημεν εἰς τὴν γῆν αὐτὴν καὶ ἐχύσαμεν τὸ αἷμά μας; Δὲν ἦτο ἡ ταλαιπωρία μας καὶ ἡ θυσία μας, χάριν τῆς κληρονόμου τῆς μεγάλης ἱστορίας, τῆς μεγάλης τέχνης, τῶν μεγάλων ἰδανικῶν, χάριν τῶν ὁποίων ἀξίζει καὶ πρέπει οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀγωνίζονται καὶ νὰ χάνουν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν των;

Μόλις ἐπέρασε ἡ πρώτη κατάπληξις, ἔρχεται ἡ ἀγανάκτησις. Καὶ τὴν ἀγανάκτησιν διαδέχεται ἡ συναίσθησις ὅτι πρέπει νὰ δοθοῦν ἀπαντήσεις—ἀπαντήσεις βασισμέναι εἰς τὰ πράγματα, ἀπαντήσεις ἀκλόνητοι—εἰς τὰ χρυσωμένα αὐτὰ φλυαρήματα τῆς ξένης προπαγάνδας, ποὺ ἐδοῦ-

λευεν εἰς σκοποὺς ἀνθελληνικοῦς. Βέβαια οἱ 'Ελληνες δὲν εἶχαν ἀνάγκην ἀποδείξεων διὰ τοὺς ἑαυτοὺς των, ὅτι ἦσαν γνήσιοι 'Ελληνες, ὅτι εἶχαν ἀγωνισθῇ τετρακόσια ἔτη πρὸς ἀποτίναξιν βαναύσου τυράννου καὶ ἀνάκτησιν τῆς ἐθνικῆς των κληρονομίας. 'Εχρειάζοντο ὅμως αἱ ἀποδείξεις διὰ τοὺς ξένους. Καὶ ἀρχίζουν ἀμέσως οἱ 'Ελληνες—μὲ πλήρη συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των—νὰ προσφέρουν τὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις τῆς φυλετικῆς των συνεχείας καὶ ἐνότητος ἀπὸ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν, τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν, τὴν γλωσσικὴν, τὴν λαογραφικὴν.

Μέσα ἀπὸ τὸ πλούσιον αὐτὸ ἔργον ἐναντίον τῶν προπαγανδιστικῶν θεωριῶν περὶ ἐκσλαβισμοῦ τῶν 'Ελλήνων θὰ ἀναδυθῇ ὁ μέγας ἐθνικὸς μας ἱστορικός, ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρηγόπουλος, καὶ θὰ βροντοφωνήσῃ τὴν συνέχισιν τῆς ἑλληνικῆς παραδόσεως. Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ 'Ελληνος ἱστορικοῦ εἶναι τόσο καλὰ θεμελιωμένη ἐπιστημονικῶς, ὥστε γίνεται δεκτὴ καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους, οἱ ὅποιοι μάλιστα θὰ ἔλθουν βοηθοὶ εἰς τὴν προσπάθειάν μας μὲ τοὺς καλυτέρους ἱστορικοὺς των. 'Αργότερα θὰ ἔλθῃ ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις, ὁ Νέστωρ τῆς γλωσσολογίας, ὅπως διεκηρύχθη πρὸ τριάντα ἔτων εἰς διεθνῆς γλωσσολογικὸν συνέδριον. Καὶ εἰς τὸ διάστημα τῆς μακρᾶς φυσικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς του ζωῆς θὰ διδάξῃ, ὅτι μία εἶναι ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τοῦ 'Ελληνος ἕως σήμερα—καὶ ἡ θεωρία αὕτη ἀποτελεῖ διδασκαλίαν ἀναμφισβήτητον τῆς συγχρόνου γλωσσικῆς ἐπιστήμης.

'Υπῆρξεν ὅμως ἓνα πεδῖον, ὅπου οἱ 'Ελληνες εὗρισκαν ὀλοζώντανον τὸν ἑαυτῶν των διὰ μέσου τῶν αἰώνων. Καὶ οἱ ξένοι ἐρευνῶνται τῆς περιοχῆς αὐτῆς ἔβλεπαν ἐπίσης τὴν ἐνότητα τῶν 'Ελλήνων εἰς ὅλας τὰς περιόδους τοῦ ἱστορικοῦ των βίου. 'Ὁ τομεὺς αὐτὸς ἦτο ἡ λαογραφία. 'Ἦθη καὶ ἔθιμα, λαϊκὴ λατρεία, λαϊκὸς ἐν γένει πολιτισμὸς ἐμφανίζοντο τὰ αὐτὰ εἰς τὴν 'Αρχαίότητα, εἰς τὸ Βυζάντιον, εἰς τὴν Τουρκοκρατίαν. 'Ὁ καλύτερος λοιπὸν μάρτυς ἀπεδεικνύετο ὁ βίος μας, ὁ συνεχὴς ἐθνικὸς μας βίος, ποὺ

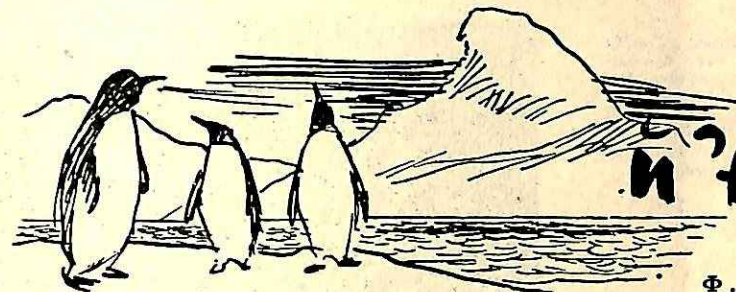
ἐκφράζει ἀπὸ τοῦ 'Ομήρου μέχρι σήμερον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην, τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν οἰκογένειαν, τὴν λατρείαν πρὸς τὸ πᾶτριον ἔδαφος, τὴν εὐλάβειαν πρὸς τὸ θεῖον.

Εἰς τὴν λαογραφικὴν ὅμως ἔρευναν ἔμενεν ἓνα κενόν: 'Ἡ ἔρευνα τῆς λαϊκῆς τέχνης. 'Αλλὰ καὶ τὸ κενὸν αὐτὸ—τριάντα τώρα ἔτη—καλύπτει μία ἐξαίρετος 'Ελληνίς, τὴν ὁποίαν πολλοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἠκολούθησαν κατόπιν. 'Ἡ 'Ελληνίς αὕτη εἶναι πλουσία εἰς ἑλληνικὴν ψυχὴν, εἰς τάλαντον ζωγραφικὸν καὶ λογοτεχνικόν, εἰς μάθησιν στερεὰν καὶ σαφῇ (ἀσυνήθη διὰ τὰ 'Ελληνικά μέτρα) εὐρείας—ὄχι μόνον ἑλληνικῆς—λαογνωσίας καὶ ἐθνογραφίας καὶ ἱστορίας τῆς λαϊκῆς τέχνης. 'Αλλ' ἔχει καὶ ἓνα ἄλλο προσὸν ἡ 'Ελληνίς αὕτη: Δὲν γνωρίζει τὴν λαϊκὴν μας τέχνην «φιλολογικῶς», μόνον, ὅπως, ὀλίγον ἢ πολὺ, τὴν γνωρίζουν οἱ περισσότεροι, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ αὐτήν. Τὴν γνωρίζει καὶ εἰς τὴν πράξιν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἀνώνυμοι 'Ελληνες καὶ αἱ ἀνώνυμοι 'Ελληνίδες τῆς υπαίθρου 'Ελλάδος, ποὺ καταγίνονται εἰς αὐτήν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ 'Ελληνίς αὕτη εἶναι τὸ μόνον πρόσωπον, ποὺ ἔμπορεῖ μὲ ἀ π ὁ λ υ τ ὁ ν κύρος νὰ ἔχῃ γνῶμην διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἑλληνικῆς λαϊκῆς τέχνης καὶ νὰ συνάγῃ γενικώτερα συμπεράσματα, ἰδίως ἐθνολογικά.

'Ἡ 'Αγγελικὴ Χατζημιχάλη—διότι περὶ αὐτῆς πρόκειται—δὲν ἠρέσθη εἰς τὸ ὀγκῶδες καὶ πολυτίμητον ἔργον τῆς. Καὶ τὸν περασμένον μῆνα μᾶς ἐχάρισε νέον, δίτομον, ἐκτάκτου σοφίας καὶ καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως—περὶ τῶν Σαρακατσάνων. 'Αλλὰ διὰ τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν θὰ γράψωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον, ὅπως ἐπίσης καὶ διὰ τὰ ἀδιάσειστα συμπεράσματα τῆς ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς μας ἐνότητος, ἡ ὁποία καὶ σήμερα βάλλεται ἀπὸ ὅσους ἔχουν συμφέρον νὰ περικόψουν τὰ ἐθνικὰ μας σύνορα καὶ νὰ μᾶς ἐξανδραποδίσουν.

Εἶμαι ὑπερήφανος, διότι ἀνήκω εἰς τὴν ὁργάνωσιν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς βασικὸν δόγμα τὸ «βοηθεῖτε ἀλλήλους».

Gen. A. M. Gruenther

Ἡ 'Ανταρκτική

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΗΠΕΡΗ, 'Υφηγητοῦ τοῦ Πανεπ. 'Αθηνῶν

'Ἡ Νότιος Πολικὴ περιοχή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη ἥπειρον ποὺ περιζώνεται ἀπὸ θάλασσες μὲ μικρὰ μόνο νησιά, εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα 'Ανταρκτικὴ ἢ 'Ανταρκτὶς. Τ' ὄνομά της ἢ 'Ανταρκτικὴ ἥπειρος τὸ πῆρε ἀπ' τὸν λεγόμενον 'Ανταρκτικὸν δηλ. τὸ Νότιο Πόλο, ποὺ εἶναι ὁ ἀντίθετος τοῦ Βορείου ἢ 'Αρκτικοῦ πόλου τῆς Γῆς, ὁ ὁποῖος ἀντιστοιχεῖ στὸν ἀστερισμὸ τῆς μικρᾶς ἄρκτου.

Οἱ πολικὲς περιοχὲς, τόσο οἱ 'Αρκτικὲς ὅσο καὶ οἱ 'Ανταρκτικὲς, διακρίνονται ἀπ' τὶς ἄλλες περιοχὲς τοῦ πλανήτου μας γιὰ τὴν ἰδιόζουσαν κυρίως θεαί τους πρὸς τὸν 'Ἠλιο, συνέπειά τῆς ὁποίας εἶναι τὸ ὅτι οἱ ὥρες τῆς ἡμέρας καὶ οἱ ἐποχὲς τοῦ ἔτους ἀκολουθοῦν κατὰ τὴ διαδοχὴ τους ἕνα ἐντελὲς ἰδιαιτέρο τρόπο. 'Εχομε ἔτσι τὶς λεγόμενες πολικὲς ἡμέρες καὶ νύχτες, ποὺ διαρκοῦν ἐξ ἡμέρας, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου τὸ θέρος τῶν 'Αρκτικῶν ἀντιστοιχεῖ στὸ χειμῶνα τῶν 'Ανταρκτικῶν περιοχῶν. Οἱ πολικὲς αὐτὲς νύχτες δὲν εἶναι τελείως σκοτεινὲς, ἀλλὰ φωτίζονται κατὰ κάποιον τρόπο χάρις στὸ λαμπρὸ ἐκείνου φαινόμενον τὸ γνωστὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πολικὸν σέλας».

Τὸ κλίμα τῆς 'Ανταρκτικῆς, ὅπως θὰ περιμέναμε κανεὶς, εἶναι πολὺ ψυχρὸν. Κατὰ τοὺς ἀπὸ 'Απρίλιον μέχρι Σεπτεμβρίου χειμερινοὺς μῆνες τὸ θερμότερο σημειώνει 50 περίπου βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, πολὺς φορὲς μάλιστα σημειώνονται θερμοκρασίαι μικρότερες τῶν 70 βαθμῶν τῆς γνωστῆς μας ἑκατονταβαθμίου κλίμακος. 'Αρνητικὲς θερμοκρασίαι μέχρι 10 βαθμῶν παρατηροῦνται καὶ κατὰ τοὺς θερμότερους μῆνας τοῦ 'Ανταρκτικοῦ ἔτους, τοῦ 'Ιανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου. Θάπρεπε χαρακτηριστικὰ νὰ ἀναφερθῇ, ὅτι κατὰ τῶν 60 περίπου βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν, τὰ ἔλαια κρυσταλλοῦνται, τὸ πετρέλαιο παγώνει καὶ τὰ ἐλαστικά γίνονται εὐθραστα. 'Ἡ ὑγρασία γενικῶς δὲν εἶναι μεγάλη, ὁ ὑπερὸς πίπτει ὑπὸ μορφήν χιόνος καὶ ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου εἶναι δυνατόν νὰ ὑπερβῇ πολλὰς φορὲς τὰ 190 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

'Ἡ ἐξέταση τῶν διαφόρων ἀνθρακοφόρων στρωμάτων, ποὺ εὗρεθσαν στὴν

Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ

*Σὲ κάθε ἀνθὸ ποῦχω συνάξει
μὲ ἀπὸνα ἀπὸλῶσα φιλή
μπουκέτο ἀπὸ φιλιὰ ἔχω φτιάξει
γιὰ τὴν μαμὰ μου τὴν καλὴ*

*Κρυφὰ λογάκια ἔχω μιλήσει
σὲ κάθε ἀνθὸ μου τὴν καρδιά,
νὰ τῆς τὰ πει, ὅταν θὰ σκορπίσει
τὴν ὁμορφὴν του μυρωδιά.*

'Ανταρκτικὴ, ἔχει πείσει τοὺς ἀσχολομένους μὲ τὴν παλαιοκλιματολογία καὶ Παλαιοβοτανικὴ, ὅτι στὴν παλαιὰ ἐποχὴ τὸ κλίμα τῆς 'Ανταρκτικῆς ἦταν πολὺ ἠπιώτερο. Τὸ συμπεράσμα τῶν αὐτῶν τὸ στηρίζουν στὴν ἀνέυρεσι ἀπολιθωμένων κορμῶν δένδρων καὶ θάμνων, ποὺ ὁμοιάζουν πολὺ μὲ ἐκείνους ποὺ ὑπάρχουν σήμερον στὴ Νότιο 'Αμερικὴ καὶ Αὐστράλια, χώρες μὲ τὶς ὁποῖες εἶναι πιθανὸν νὰ ἦσαν ἠνωμένη ἡ 'Ανταρκτικὴ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους.

'Ἡ θερμότης, τὴν ὁποίαν δέχονται ἀπ' τὸν 'Ἠλιο οἱ πολικὲς περιοχὲς, εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη κατὰ τὸ θέρος. Παρὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀρκετὴ αὕτη γιὰ νὰ τήξῃ τὶς τεράστιες ποσότητες τῶν παγῶν καὶ τῆς χιόνος, ποὺ συσσωρεύονται ἐκεῖ κατὰ τὸ χειμῶνα. 'Αν ὑπῆρχε τρόπος νὰ λυθῇ τὸ παγωμένο κάλυμμα τῆς 'Ανταρκτικῆς, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀνεβῇ ἡ στάθμη τῶν θαλασσῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Οἱ 'Ανταρκτικοὶ πάγοι σχηματίζουν τὰ περίφημα παγόβουνα, τὰ ὁποῖα, ὅταν παρασύρονται ἀπὸ σφοδρὲς θύελλες στὴ θάλασσα, γίνονται ὁ τρόμος τῶν ναυτικῶν.

'Ἡ ἔλλειψις βλαστήσεως εἶναι χαρακτηριστικὸν τῆς 'Ανταρκτικῆς ἥπειρου. Τὸ μόνο δεῖγμα φυτικῆς ζωῆς ἀποτελοῦν τὰ βρύα, οἱ λειχῆνες καὶ τὰ φύκια, ποὺ ὑπάρχουν σὲ μερικὲς λίμνες, ποὺ δὲν εἶναι παγωμένες. Τὸ ζωικὸ βασίλειον ἐξ ἄλλου ἀντιπροσωπεύεται ἰκανοποιητικὰ. 'Υπάρχει ἀφθονία ἀπὸ κήτη καὶ μάλιστα τὰ 70 περίπου ἑκατοστὰ τῆς παγκοσμίου ἀλλείας τῶν φαλαγγῶν προέρχεται ἀπ' τὴν 'Ανταρκτικὴν. 'Υπάρχουν ἐπίσης μεγαλόσωμοι θαλασσίνοι ἐλέφαντες, φώκες καὶ θαλασσοπούλια, στὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται καὶ οἱ πιγγοῦνοι, ποὺ ὅταν βαδίζουν ὄρθιοι ὑπερβυθίζουν πολὺ τοὺς ἀνθρώπους.

Στὴν 'Ανταρκτικὴ ὑπάρχουν μεγάλες ὀροσειρὲς, οἱ μεγαλύτερες κορυφὲς τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν τὰ πέντε χιλιόμετρα. 'Υπάρχουν ἐπίσης ἡφαίστεια ἐν ἐνεργείᾳ μὲ κρατῆρες, τῶν ὁποίων ἡ διάμετρος ὑπερβαίνει τὰ 1000 μέτρα.

Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τῆς 'Ανταρκτικῆς ἥπειρου εἶχε διατυπωθῇ ὑπόθεσις ἀπ' τὴν ἐποχὴ ἀκόμη τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων φιλοσόφων, πολὺ ἀργότερα ὅμως περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος—ἔγινε ἡ πρώτη ἐπαφὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὶς 'Ανταρκτικὲς περιοχὲς. 'Απὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα ἐξακολουθεῖ ἡ ἐξερεύνησις τῆς 'Ανταρκτικῆς ἀπὸ κάθε ἀποπν. 'Ερευνῆται ἐπιστήμονες πάσης ἐθνικότητος, προικισμένοι ἐπὶ πλέον καὶ μὲ τὸ χάρισμα τῆς τόλμης καὶ τῆς αὐτοθυσίαις, ἐπιχειροῦν συχνὰ ἐξερευνητικὰ ταξείδια στὸ Νότιο Πόλο. Δημιουργοὺν ἐκεῖ πρόχειρες ἐγκαταστάσεις γιὰ τὴν προσωρινὴ παραμονὴ τους καὶ προσπαθοῦν νὰ φέρουν σὲ φῶς κάτι νέο ἀπὸ τὴ λευκὴ αὐτὴ κόλασι τῆς 'Ανταρκτικῆς. Οἱ προσπάθειαι αὐτὲς γίνονται

τὶς περισσότερες φορὲς μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν ἐξερευνητῶν γι' αὐτὸ καὶ δὲν εἶναι σπάνιον νὰ ἀνεύρῃ κανεὶς στὴν 'Ανταρκτικὴ ἓνα πρόχειρο σταυρὸ ἢ ἓνα ἀπλὸ τάφο κάποιου θύματος τῆς ἐπιστήμης.

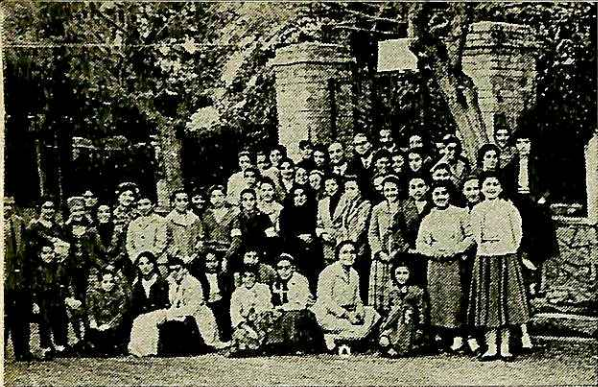
'Ἡ τελευταία προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξερεύνησι τῆς 'Ανταρκτικῆς ἀρχισε καὶ συνεχίζεται ἐντατικὰ μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Διεθνoῦς Γεωφυσικοῦ ἔτους. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἔχουν ἰδρυθῇ στὴν παγωμένη αὐτὴ ἥπειρον περισσότεροι ἀπὸ 50 Σταθμοὶ παρατηρήσεων μὲ πλήρη τεχνικὸ ἐξοπλισμὸ. Εἰδικοί ἐπιστήμονες ἀπὸ διάφορα ἔθνη μελετοῦν ἐκεῖ τὰ προβλήματα τῆς 'Ανταρκτικῆς ἀπὸ κάθε ὀψοπν, ποὺ σχετίζεται μὲ τὴ Γεωφυσικὴ ἐπιστήμη. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων παρατηρήσεων εἶναι ἐνθαρρυντικά, ὅτι κάτι νέο θὰ προκύψῃ ἀπ' τὴ συνδυασμένη αὐτὴ προσπάθεια τῶν 12 κρατῶν, ποὺ συμμετέχουν στὶς ἀποστολὰς τῆς 'Ανταρκτικῆς. Θάπρεπε ἐπ' αὐτοῦ νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸν περασμένο Σεπτέμβριο σημειώθηκε στὴν περιοχὴ τῆς 'Ανταρκτικῆς ἀρνητικὴ θερμοκρασία ἀέρος 74.5 βαθμῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κατωτάτη, ποὺ σημειώθηκε ποτὲ στὸν πλανήτη μας.

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ
ΑΠΟ ΚΑΠΝΟΦΥΛΛΑ

Τὰ χλωρὰ καπνόφυλλα εἶναι δηλητηριώδη, γιὰτὶ περιέχουν τὸ δηλητήριο τοῦ καπνοῦ, ποὺ λέγεται νικοτίνη. Τὰ ζῶα τὰ πῶνε τὰ καπνόφυλλα, ἀλλὰ κινδυνεύουν. Τὸ ζῶο σαλιάζει καὶ ἔχει διάθεσι γιὰ ἐμετό, ἀνορεξία, φρουσῶναι ἢ κοιλιὰ του καὶ ἔχει πόνους. Τὸ αἷμα του γίνεται μαῦρο, βογγάζει, ἔχει δύσπνοια, ἐλαττώνεται τὸ φῶς του καὶ ζαλίζεται. 'Όταν τὰ ζῶα δηλητηριασθοῦν ἀπὸ τὴ νικοτίνη, πέφτουν κάτω, τινάζονται καὶ παρατηροῦμε ἅμα ἀνοιξομε τὴν κοιλιὰ τους φλόγωσι καὶ αἱμορραγίαι στὸ στομάχι καὶ τὰ ἑντερα.

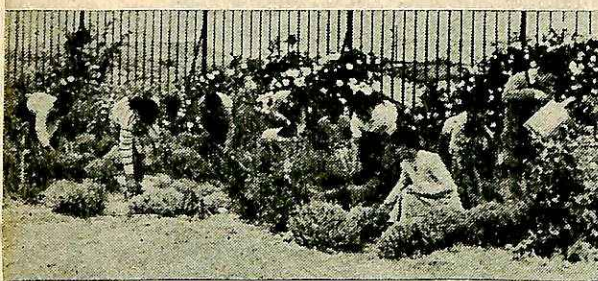
Γιὰ νὰ τὰ σώσωμε, πρέπει νὰ τοὺς δώσωμε καθάρσιο καὶ ταννίνη, 5—10 γραμμάρια γιὰ τὰ βῶδια καὶ 2—4 γιὰ τὰ πρόβατα καὶ τὰ κατσίκια, ποὺ αγοράζομε ἀπὸ τὸ Φαρμακεῖο. 'Αν δὲν ὑπάρχῃ κοντὰ φαρμακεῖο, τότε βράζομε κάμποσα φλούδια πεύκου καὶ χρησιμοποιοῦμε τὸ ζουμί αὐτό. Τὸ φάρμακον αὐτὸ δίδομε στὰ ζῶα νὰ τὸ πιοῦν μέσα σὲ ἓνα μπουκάλι ἐνὸς κιλοῦ. Μετὰ ἀπὸ αὐτὸ, ἀμέσως δίδομε καὶ τρία φλυτζανάκια καφέ μὲ δυὸ ρακοπότηρα κονιάκ. 'Ετσι θεραπεύονται ἀπὸ τὴ δηλητηρίασι.

← Ε.Ε.Ν. Δημ. Έμπορ. Σχολής
Θηλέων Αθηνών κατά την επί-
σκεψιν του οικοτροφείου Τυ-
φλών Γυναικών Αμαρουσίου.
Juniors of Commercial School
for girls Athens visited the
Home for blind women in
Amaroussion.

← Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πέτρας Ζα-
γορίου εργάζονται εις τὸ φυτώ-
ριον τοῦ σχολ. κήπου.
Juniors of Elem. School Pe-
tra, Epirus working in their
nursery garden.

← Ε.Ε.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Χίου
περιποιούνται τὰ ἄνθη τοῦ σχολ.
κλήπου.
Ε.Ε.Ν. of 8th. Elem. School
Chios attending to the flowers
they had planted.

← Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Περ-
τάτων Κεφαλληνίας περι-
ποιούνται τὰ ἄνθη τοῦ σχολ.
κήπου.
Juniors of Elem. School
Peratata Cefalonia looking
after the flowers they
had planted.

Ε.Ε.Ν. 37ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ.
Θεσ/νίκης προσφέρουν Α' βοήθειαν
εἰς τραυματισθέντα μαθητὴν τοῦ
σχολείου.
Juniors of 37th. Elem. School
Salonic a rendering first-aid to a
wounded School mate.

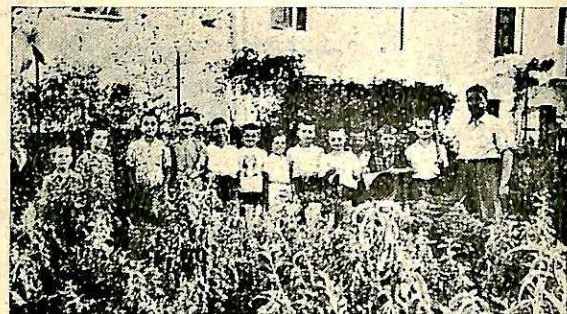
↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀλποχωρίου Ἰωαννίνων βοηθοῦν
εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ διδακτηρίου των.
Juniors of Elem. School Alpochori Epirus helping
in the reconstruction of their School.

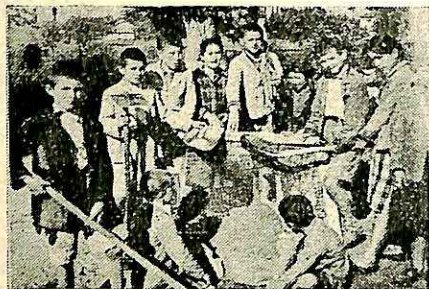
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἄνω Γραμματικῶν Ἐδέσσης ἐργάζονται
διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς ἐκκλησίας.
Juniors of Elem. School Ano Grammatikon working for the
reconstruction of the village church.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Δεσυλλᾶς [Μεσσηνίας] ἀνοι-
γουν αὐλάκι διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὕδατος εἰς
τὸ σχολεῖον των.
Juniors of Elem. School Dessyla working
to provide their school with water.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σκουρέϊκων Σάμου εἰς τὸν σχολικόν των
κλήπον.
Juniors of Elem. School Scourica Samos in their school
garden.

← Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀν-
χωρίου Μεγαλοπόλεως ἐ-
πισκευάζουν τὸ Γυμναστή-
ριόν των.
Juniors of Elem. School
Anthochorion Peloponn-
sus levelling their play
ground.

↑ Ε.Ε.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Ν. Ζίχνης Σερρών περιποιούνται τὰ δέν-
δρα, ποὺ ἐφύτευσαν.
Juniors of Elem. School N. Zichni looking after the trees
they had planted.

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγάθης Ἀλωπίας ἐτοιμοὶ διὰ δεν-
τροφύτευσιν.
Juniors of Elem. School Agathi ready for the reaffor-
estation.

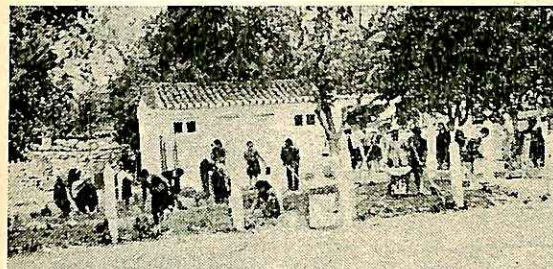
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μεσολακιάς Σερρών φυ-
τεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Messolakiαs plan-
ting trees.

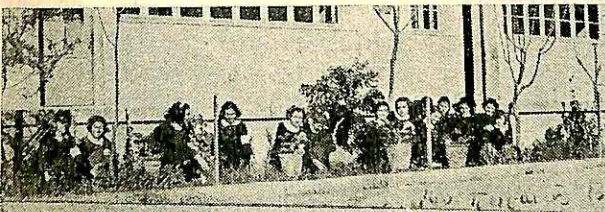
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Φράστων Ἄρτης ἰσοπε-
δώνουν χώραν τοῦ χωρίου των.
Juniors of Elem. School Frasta levelling a
spot in their village.

→ Ε.Ε.Ν. 41ου Δημ. Σχολ.
Ἀθηνῶν ἀσχοῦνται εἰς
τὰς πρώτας βοηθείας.
Juniors of 41st Elem.
School Athens pra-
cticing in first Aid.

↑ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγίου Ἀθανασίου Δράμας περιποιούν-
ται τὰ δένδρα τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Aghios Athanasios Drama look-
ing after the trees they had planted

↑ Ε.Ε.Ν. 26ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Πειραιῶς περιποιούνται τὰ
ἄνθη τοῦ σχολείου των.
Juniors of 26th Elem. School Piraeus attend to the flowers
they had planted.

→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυροῦ
Βεροίας ἐτοιμοὶ διὰ τὸ πρόγραμ-
μα δράσεως Ε.Ε.Ν.
Juniors of Elem. School Sta-
vros Verhia ready to work for
the JRC aims.

→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πασσίου Κοριν-
θίας φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Passion
Corinth planting trees.

→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἰστορικῶν Καλ-
πακίου Ἰωαννίνων εἰς τὸν σχολικόν των
κλήπον.
Juniors of Elem. School IstoriKon
Kalpaki Epirus cultivating their
school garden.

→ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐψη-
λοῦ χωρίου Δωριδος καθα-
ρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ
σχολείου των.
Juniors of Elem. School
Epselo Chorio cleaning
their playground.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Δασοχωρίου Σερ-
ρών φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Dassochori,
Macedonia planting trees.

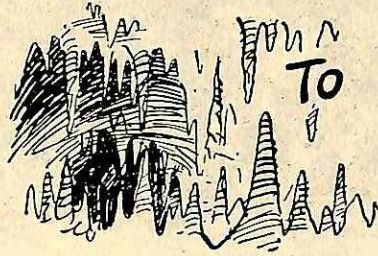

↓ Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Κουμαριάς Ἰωαννίνων φυτεύουν
δένδρα.
Juniors of Elem. School Koumaria Epirus planting
trees.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀνεμοδουρίου Μεγαλοπόλεως, καθα-
ρίζουν τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου.
Juniors of Elem. School Anemodourion cleaning their
play-ground.

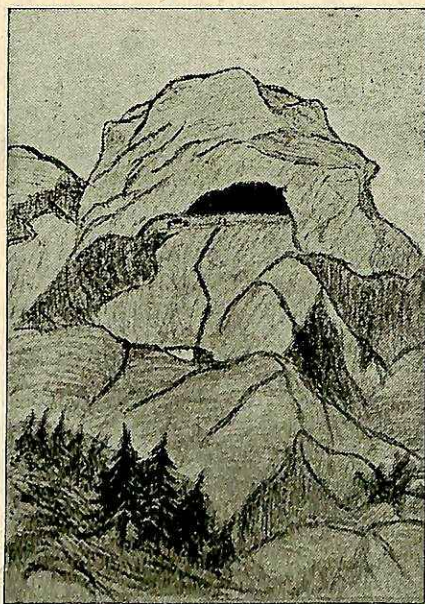
ΤΟ ΚΩΡΥΚΕΙΟΝ ΑΝΤΡΟΝ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Το Κωρύκειον άντρον βρίσκεται σε μιά από τις Ν.Δ. πλαγιές του Παρνασσού, επάνω σ' ένα λόφο και σε ύψος 1360 μέτρα από τη θάλασσα.

Η ανάβασις γίνεται από τους Δελφούς και χρειάζονται 4 ώρες περίπου. Ανηφορίζουμε την Κακή Σκάλα, ένα δρόμο πολύ δύσβατο και φειδωτόν, όλο κορδέλλες μέχρι το Έλαφόκαστρο (ύψος 1.230 μέτρα) και απ' εκεί φθάνουμε στο λιβάδι, ένα όροπέδιο με θαυμαστό δάσος, που έχει και λειβαδότοπο, τον όποιον χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι κάτοικοι καθώς και οι σημερινοί των Δελφών. Μετά το Λιβάδι χρειάζεται μιάς ώρας πορεία ακόμη προς το λόφο, όπου βρίσκεται το Κωρύκειον άντρον, που λέγεται σήμερα και Σαρανταύλι.

Η είσοδος του είναι τριγωνική και χαμηλή κατ' αρχάς, ύστερα χρειάζεται κανείς να σκύψει, για να προχωρήσει στο έσωτερικό. Ονομάζεται Σαρανταύλι, γιατί υπήρχε παλαιά παράδοση, ότι είχε μέσα σαράντα αύλες. Στην είσοδο υπάρχει μιά αρχαία ελληνική επιγραφή μισοσβυσμένη, από την όποιαν μαθαίνουμε πως

Το Κωρύκειον "Αντρον
κατά σχεδιάσμα του Άγγλου Τρελλώνη
(1861)

εκεί γίνεται ή λατρεία του Πανός και των νυμφών. Μιά από τις νύμφες αυτές ονομάζεται Κωρυκία και απ' αυτήν ίσως έλαβε και το άντρον το αρχαϊον όνομά του. Επίσης έλατρεύετο εκεί ο Απόλλων και ο Διόνυσος με έορτες μυστηριακές. Οι αρχαίοι συγγραφείς και μάλιστα οι γεωγράφοι και περιηγηταί (Στράβων, Παυσανίας) το αναφέρουν με θαυμασμό

ως ένα απ' τα αξιοθέατα της Ελλάδος.

Το Κωρύκειον άντρον έγινεν ονομαστό απ' τους Περσικούς πολέμους, γιατί εκεί οι ιερείς των Δελφών μετέφεραν και έκρυψαν τους θησαυρούς και τα κειμήλια του Μαντείου, καθώς και αργότερα με την επιδρομή των Γαλατών (278 π.Χ.). Εκεί κατέφυγεν επίσης, σε στιγμές κινδύνου, και ο άμαχος πληθυσμός της περιοχής από τ' αρχαία χρόνια μέχρι της Έλληνικής Έπαναστάσεως του 1821. Και πρό της Έπαναστάσεως ήταν λημέρι των ήρωϊκών κλεφτών της Ρούμελης και του Όδυσσέως Ανδρούτσου, αν και τελευταία παραδέχονται ότι ο ήρωϊκός αυτός αγωνιστής της Γραβιάς είχε και άλλο λημέρι στη Δρακοσπηλιά της Βελίτσας. Ο Όδυσσεύς Ανδρούτσος είχε σύντροφό του άχώριστο και άφωσιωμένον έναν Άγγλο φιλέλληνα, τον Τρελλώνη, ο όποιος είχε αναλάβει τη φύλαξη του Κωρυκείου άντρον μέχρι τέλους. Αυτός έζησεν εκεί πολύ χρονικό διάστημα. Όταν επέστρεψε στην πατρίδα του, έγραψε τα Απομνημονεύματά του, μέσα στα όποια δίδει και την περιγραφή του Κωρύκειου. Ίδου και μερικά άποσμάσματα.

«Στην είσοδο του σπηλαιού υπήρ-

χαν σκάλες κρεμαστές και επάνω είχαν πολεμίστρες με επτά κανόνια. Μέσα στη σπηλιά, εκτός απ' το κεντρικό διαμέρισμα, υπάρχουν και άλλα σπηλαια μικρότερα. Είναι όλα γεμάτα σταλακτίτες δαντελλωτούς και με τα πιο παράξενα σχήματα, σαν πολυέλαιοι, και το θέαμά τους είναι φαντασμαγορικό.

Πέρασα τη ζωή μου, στις Ίνδιες στην Άμερική και σε πολλές άλλες χώρες μα πουθενά δεν απάντησα μεγαλοπρεπέστερο μέρος της γής. Μέσα στη σπηλιά είχαμε αποθήκες με πολεμοφόδια και τροφές, καθώς και μιά μεγάλη σιταποθήκη, που θα μάς άρκούσε να ζήσουμε χρόνια πολιορκημένοι εκεί στο άπαρτο και όχυρό αυτό παλάτι μας.

Ένα μικρότερο σπήλαιο το είχαμε κάνει έκκλησία και ήταν γεμάτο καντήλες εικονίσματα και άλλα ιερά σκεύη, απαραίτητα για τη λειτουργία. Είχαμε και το γέροντα ιερέα μας και ήταν κάτι το θαυμαστό ή λειτουργία, άνεμασα στους σταλακτίτες, που λαμποκοπούσαν από το φώς των καντηλιών και των κεριών.

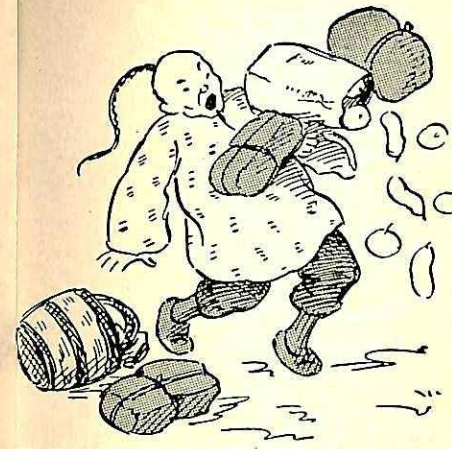
Τέλος είχαμε και ένα καθαρότατο και διαγέστατο νερό, που έρχόταν απ' τις κορυφές του Παρνασσού, άφοϋ περνούσε ανάμεσα απ' τα σπλάχνα του βουνού, για να κατασταλάξει και ν' αποθηκευθή σε μιά δεξαμενή, που είχαμε μέσα στο σπήλαιο και έτσι ήμαστε απ' όλα εξησφαλισμένοι».

Αυτά έγραφε ο Τρελλώνης πριν από 100 χρόνια. Άλλα και σήμερα ακόμη φαίνονται μέσα στο σπήλαιο του Κωρυκείου Άντρον οι καπνίες επάνω στην όροφή και στα ψηλότερα σημεία των τοίχων του, βουβοί μάρτυρες από τον καιρό της κλεφτουριάς της Ρούμελης και περασμένων χρόνων σκλαβιάς και δόξας του πολυβασανισμένου έθνους μας.

**Φυτέψετε, όσο μπορείτε,
τε, περισσότερα δένδρα.**

Καταστρέψετε τις κάμπιες των πεύκων.

**Προστατεύετε τα δάση,
που είναι υγεία
και έθνικος πλούτος.**

Κόντεψε να λιποθυμήσει

Τότε ξαφνικά ένας από τους καλεσμένους φώναξε: —Έγώ λοιπόν σ'ας λέω, ότι ή μαντεία φανέρωσε ποιός είν' ο κλέφτης, αλλά δεν το προσέξατε.

—Δηλαδή ποιός είναι; είπαν πολλοί.

—Έκεινος που ή βέργα του βρέθηκε μακρύτερη από τις άλλες.

—Ο Ματακίτ; ! Έκαμε όλη ή συντροφιά.

—Ναι! Γιατί όχι, σ'ας παρακαλώ;

—Ο Ματακίτ αδύνατον, κ. Γκιουζέπε, του είπα με πεποίθησι ο Κυπριανός. Τόν έχω στην ύπηρεσία μου τόσον καιρό και τόν ξέρω καλά.

—Χμ... Κάφρος είναι κι αυτός σαν τους άλλους. Δεν ξέρω τί σ'ας κάνει να τόν συμπαθήτε τόσο, κ. Μερé.

Αυτός ο Γκιουζέπε, που μιλούσε, ήταν ένας Ίταλός, τύπος περιέργος και κάθε άλλο παρά συμπαθητικός.

—Τέλος πάντων, είπα ο άστυνόμος, δεν έχωμε παρά να τόν ανακρίνωμε. Ματακίτ, έφώναξε κοιτώντας γύρω του. Πού πήγε, μήπως τόν είδατε; Ρώτησε τους Κάφρους.

—Όχι, είπαν εκείνοι.

Τότε έψαξε με τους άνδρες του όλο τόν κήπο, ακόμη και μιάν άρκετη περιοχή όλόγυρα, αλλά τίποτα. Πουθενά ο Ματακίτ.

Καταστενοχωρημένος ο Κυπριανός πετάχτηκε κι ως το σπίτι του, να ιδή μήπως τόν βρή εκεί τόν υπηρέτη του, μα ούτε εκεί δεν ήταν.

Έξαφνα κατά σύμπτωση, εκείνη τη στιγμή έφθασε εκεί ξέρετε ποιός; Ένας παλιός μας γνώριμος, που ή-

σως να τόν ξεχάσατε. Ο άλλος υπηρέτης του Κυπριανού, ο Κινέζος Τσίν-Λί. Αυτός δεν ήταν παρών στη νυκτερινή γιορτή, γιατί είχε πάει σ' ένα γειτονικό χωριό για ψώνια.

Ούτε ίχνος

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

(Από το δμώνυμο μυθιστόρημα του Ίουλίου Βέρν)

[5]

—Ήσυχάστε, κ. Ουάτκινς. Υπάρχουν ακόμη ελπίδες, είπε ο άστυνόμος.

—Μα τι ελπίδες τώρα πιά, είπε μισοτρέμοντας ο μεγάλος έπιχειρηματίας. Μήπως σκοπεύετε να μου φέρετε και κανένα μάντι από την αρχαία Ελλάδα;..

Τώρα λοιπόν γύρισε καταφορτωμένος. Και μόλις πληροφορήθηκε απ' τόν άφέντη του τα νέα αυτής της νύχτας και τις υποψίες, που βάραιναν τόν Ματακίτ, κόντεψε να λιποθυμήσει.

—Α, τó φίλο μου τί έπαθε, έλεγε και ξανάλεγε. Μα δεν μπορεί να είν' αυτός ο κλέφτης.

Κι άμέσως έτρεξε στην καμαρούλα του και γονατίζοντας μπροστά σε μιά μεγάλη εικόνα του Βούδα, που είχε εκεί, άρχισε να προσεύχεται για τη σωτηρία του αγαπημένου του συναδέλφου.

Ο Γκιουζέπε

Στό μεταξύ ο Κυπριανός έγύρισε στόν κήπο.

—Ε, ούτε εκεί δεν τόν βρήκες; τόν ρώτησε άνυπόμονος ο Ουάτκινς.

—Ούτε ίχνος, αποκρίθηκε μ' άπελπισία ο νεαρός Γάλλος.

—Α, τότε δεν υπάρχει άμφιβολία, πως αυτός τó έκλεψε, έκανε ο Ουάτκινς.

—Μα δεν σ'ας τάπα γώ;... Είπα θριαμβευτικά ο Γκιουζέπε.

—Λοιπόν πρέπει να τόν συλλάβωμε, βροντοφώνησε ο πλούσιος μεταλλωρύχος.

—Και βέβαια, απήντησε ο άστυνόμος. Δυστυχώς οι άνδρες μου μόλις άρκούν για τη φρούρησι της περιοχής. Άλλ' αύριο θα στείλω ένα έγγραφο στόν Διοικητή μου, θα τού ζητήσω τρεις άνδρες για την καταδίωξι, κ' ελπίζω να μου τούς στείλη ως μεθαύριο τó βράδυ.

—Μπά; ! Έκανε ο Ουάτκινς. Μα ως μεθαύριο βράδυ, κύρ' Άστυνόμε μου, ο κλέφτης μπορεί νάχη φτάσει στην άλλη άκρη του κόσμου, και τότε... και φτερά να βγάλουν οι άνδρες σας στη ράχη τους και να τόν κυνηγάνε, δε θα τόν φθάσουν.

Και σε λίγο πρόσθεσε.

—Αχ, αν δεν είχα αυτή την ποδάγρα, που με βασανίζει, θα ξεκινούσα τώρα κιόλας μόνος κι ως αύριο θα τόν είχα πιάσει....

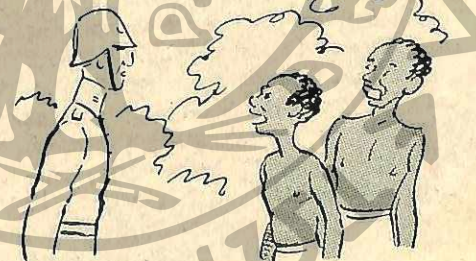
Κι ύστερα γυρίζοντας προς τους καλεσμένους είπα: (Έπεται συνέχεια)

Διασκευή Β.

—Πού πήγε, μήπως τόν είδατε;

Άρχισε να προσεύχεται για τη σωτηρία του φίλου του

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Η φτωχούλα, η κατσικούλα μας, είναι τώρα πολλά χρόνια, που έχει τεθεί υπό διωγμό από τους δασικούς μας, με σκοπό την εξόντωσή. Πού να πάει και πού να σταθεί; Έξω στα δάση και τα χωράφια απαγορεύεται να τραγανίσουν κανένα τρυφερό βλαστάρι, να σκαρφαλώσει με τα μπροστινά πόδια, να δροσισθή με ένα τρυφερότατο φυλλαράκι. Καταλαβαίνετε γιατί; Κάνει ζημιές. Τό τρυφερό βλαστάρι μπορεί να είναι ένα μπόλι, από το οποίο θα δημιουργηθεί ένα εξευγενισμένο δένδρο, που θα δώσει μεγαλύτερα και γλυκά φρούτα. Άμα καταξοσχίσει τα φύλλα και τα μάτια του δένδρου, τότε κόβει την αναπνοή του δένδρου και το δένδρο ξηραίνεται. Άν χωθή σε κανένα κήπο, άλλοι μόνο. Δεν αφήνει μύτη χλωρού κλαδιού. Γι' αυτούς τους λόγους την καταδιώκουν. Και όμως παρά τις ζημιές η κατσικούλα είναι πολύ χρήσιμη. Δίνει άφθονο γάλα, γλυκό, παχύ, νόστιμο, που μοιάζει το μητρικό. Τόσο θρεπτικό είναι. Δίνει το χρόνο και 1-2 κατσίκια. Δίνει και την κοπριά της και το δέρμα της και το κρέας της, άμα τη σφάξουμε.

Τί λοιπόν πρέπει να κάνουμε για την κατσίκια μας.

Ένας τρόπος μόνον υπάρχει. Να την συγκαταλέξουμε στα κατοικίδια ζώα μας. Να την σταβλίσουμε και κεί μέσα να είναι δεμένη για να μη κάνει ζημιές.

Άν ο κάθε γεωργός ή νοικοκύρης είχε στο νοῦ του αυτή τη λύση, τότε ζημιές δεν θα υπήρχαν και θαχαμε και το γάλα της και θα το πίνουμε με ευχαρίστηση και θα φτιάχναμε τυρί, γιαούρτι, μυζήθρα, χυλοπήτες, πάντοτε πιο πολλές, γιατί μαντρισμένη ή κατσίκια, δίνει περισσότερο γάλα, παρά όταν είναι ελεύθερη, αρκεί να τρέφεται καλά.

1. Χρόνου

2. Χρόνου

3. Χρόνου

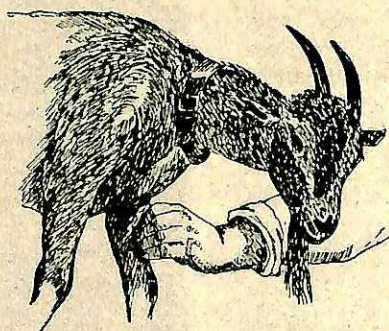
4. Χρόνου

5. Χρόνου

Τα δόντια της κατσίκας

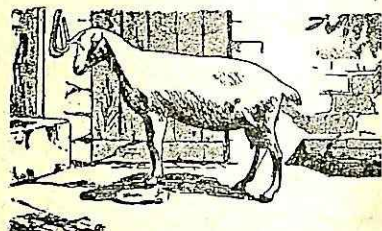
Νάχουμε όμως και το νοῦ μας. Η ύγρασία πολύ βλάπτει την κατσίκια. Παθαίνει από ρευματισμούς. Ο στάβλος θάνα ξηρός και καθαρός. Εκεί μέσα θα της δίνωμε χόρτο φρέσκο και χλωρό για να δίνει περισσότερο γάλα. Θα της προσφέρωμε μέσα σε καθαρή ταγίστρα πίτυρα, βρώμη, κριθάρι, κομμένο καλαμπόκι. Θάχη πάντοτε σε καθαρό κουβά, το φρέσκο νερό της από τη βρύση ή το πηγάδι. Όλα αυτά είναι εύπρόσδεκτα από την κατσίκια. Μπορεί να είναι πονηρή σαν την αλεπού, αλλά, άμα βρή δυσκολία, συμμορφώνεται γρήγορα, αρκεί το δέσιμο της να είναι καλό στερεό και βολικό. Έτσι δεν μπορεί να το σπάσει, γιατί η κυριώτερη της προσπάθεια είναι μόνον αυτή.

Άλλά η κατσίκια πρό παντός είναι από τα ζώα, που αγαπούν τη βοσκή. Στο υπαίθρο ξαναγιώνει. Εκεί παίζει και παίζει. Χαριεντίζεται με τα μικρά της και τις άλλες κατσίκες. Αυτή της την επιθυμία δεν πρέπει να της την στερήσουμε. Εάν κάθε 2-3 μέρες, την παίρνουμε από το στάβλο και την οδηγούμε σε κοντινή βοσκή, δεμένη πάντοτε με το σχοινί της προσέχοντας να μην κάνει ζημιές, τότε η κατσίκια μας βρίσκεται στο αγαπημένο της περιβάλλον. Δεν είναι δύσκολο αυτό. Υπάρχει όμως και άλλος τρόπος η κατσίκια μας να οδηγηθεί στη βοσκή. Το πρωί, όταν ο γεωργός μεταβαίνει στο χωράφι του και πρό παντός τις καλές και ηλιόλουστες μέρες, μπορεί να την πάρει μαζί του και να δέσει το σχοινί της σε ένα πάσσαλο γερό, για να μη λυθεί. Όταν το σχοινί της είναι μακρύ, και δεν μπορεί να το σπάσει, βόσκει ήσυχα. Το βράδυ, όταν επιστρέφει ο γεωργός στο χωριό του, την παίρνει πάλιν μαζί του. Μέσα στις πόλεις ή κατσίκια δεν

Πώς σφυγμομετροῦμε την κατσίκια. Στα νεαρά ζώα οι σφυγμοί είναι 90-100, στα ενήλικα 75-85 και στα ηλικιωμένα 60-65.

νοείται. Δεν υπάρχουν μέρη κατάλληλα για να βόσκει, έστω και περιωρισμένη, αλλά ούτε και να σταβλίζεται. Ο τόπος είναι στενός και η

Κατσίκια Ζάανεν

χρήσις, έστω και του πλυσταριού, απαγορεύεται από την υγιεινική υπηρεσία, γιατί η κοπριά και τα ούρα της βρωμούν.

Όποιος γεωργός δεν έχει αγελάδα, επιβάλλεται να έχει μια δυο κατσίκες για το γάλα τους. Δίνει πολλές φορές και τρεις δκάδες γάλα. Δικαίως λοιπόν την ωνόμασαν αγελάδα του φτωχού λαού. Σήμερα υπάρχουν πολλές ράτσες κατσίκες, νομαδικές και οικόσιτες. Μια Έλβετική ή Ζάανεν, σκούρα με μακρύ σώμα και σχετικώς ήμερη, δίνει ως 3 δκάδες γάλα την ημέρα και κατά τη γαλακτική της περίοδο. Η κατσίκια αυτή έχει εισαχθεί και στον τόπο μας. Από τις ντόπιες κατσίκες φημίζονται της Μυτιλήνης.

Η κατσίκια πρέπει να άρμέγεται πρωί και βράδυ. Εκείνος, που άρμέγει την κατσίκια, πρέπει να είναι έμπειρος. Δεν πρέπει να άρμην γάλα στον μαστό. Θα το παίρνει όλο. Όταν έχει κατσικάκια και πρέπει να μη τους στερήσουμε το γάλα τους, τουλάχιστον επί 40 μέρες, τότε χρειάζεται να άφίνωμε τουλάχιστον μια δκά γάλα στο μαστό και να τα οδηγούμε ήμεις να θηλάζουν. Τα κατσίκια, στις πρώτες 15 μέρες, πάντοτε θα τρών όλο το γάλα. Εμείς δεν επιτρέπεται να παίρνουμε ούτε σταγόνα. Όταν όμως περάσουν οι 15, τότε επιβάλλεται να τα χωρίσωμε από την μάννα τους, γιατί τα άφίνει και θηλάζουν όποτε θελήσουν και θα τρών όλο το γάλα. Όταν άποαρμέγωμε, θα τα οδηγούμε για να θηλάσουν. Όστε και τα κατσίκια πρέπει να έχουν άρες, όταν πίνουν το γάλα τους, όπως και τα παιδιά.

Η κατσίκια δεν άρρωστα εύκολα. Είναι ζωο πολύ γερό. Παθαίνει όμως κάποτε από μια άρρώστεια, που την λέν μελιταίο πυρετό και τότε το γάλα πρέπει άπαραίτητα να βράζεται, διότι η άρρώστεια αυτή μεταδίδεται και στον άνθρωπο.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΙΑ

Όπως η άρχαία έλληνική μυθολογία είχε τις νύμφες της, τις παρθενικές θεές της φύσεως, που ζούσαν μέσα στις σπηλιές, στις κοιλάδες και τα λιβάδια, έτσι κι εμείς οι νεώτεροι Έλληνες έχουμε τις δικές μας νύμφες, που τις λέμε Νεραίδες. Στην άρχαία εποχή οι νύμφες έπαιρναν τα όνοματά του μέρους όπου κατοικούσαν κι άλλες λέγονταν Ωκεανίδες δηλ. θυγατέρες του Ωκεανού, άλλες Νηρηίδες δηλ. νύμφες της θαλάσσης, άλλες Όρεστιάδες, δηλ. κόρες των βουνών. Όλες όμως είχαν πατέρα τον Δία, τον θεό των κεραυνών και των καταιγίδων. Οι νύμφες είχαν το δώρο της μαντείας, ένέπνεαν τους ποιητές και τους μουσικούς. Δεν ήταν άθάνατες όπως οι θεοί, αλλά ζούσαν πάρα πολλά χρόνια και ήταν πάντα νέες και όμορφες.

Τη θέσι ακριβώς των Νηρηίδων, των νυμφών της θαλάσσης, έχουν στη δική μας μυθολογία οι Νεραίδες, όπως δείχνει και το όνομά τους. Κατοικούν όπως κι εκείνες σε ύγρα σπηλαία, τα Νεραϊδόσπηλα, όπως τα λέν, σε έρημα μέρη και κοντά σε δροσερές πηγές. Αποτελούν ιδιαίτερο κόσμο, διαφορετικό από τον κόσμο των ανθρώπων. Λούζονται τα μεσάνυχτα στα νερά των πηγών και κανείς δεν τολμά να τις πλησιάσει. Όστερα από το λουτρό τους καλλωπίζονται μέσα στις σπηλιές τους και

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σπηλιές Κισσάμου εργάζονται διά την ανοικοδόμησιν νέας αιθούσης του σχολείου των. Juniors of Elem. School Spilia working for the reconstruction of their school.

καθρεφτίζονται πάνω στα νερά των λιμνών. Είναι όμορφες και ψηλές, με μακριά κατάξανθα μαλλιά, ντυμένες με άσπρα άραχνούφανα πέπλα. Όλη την νύχτα χορεύουν πιασμένες χέρι με χέρι και χάνονται στο πρώτο φως της αύγης, μόλις λαλήσουν οι πετεινοί.

Ο Έλληνικός λαός διηγείται πλήθος ιστορίες σχετικές με τις νεραίδες.

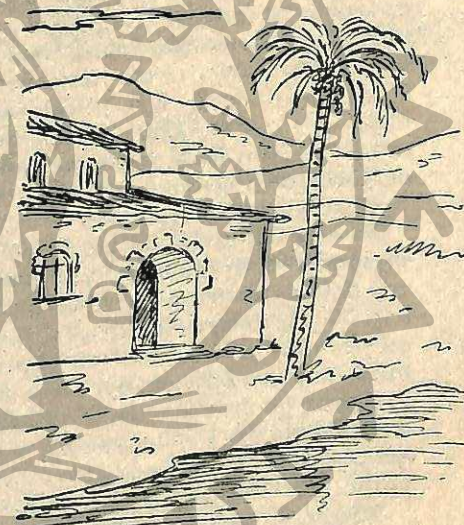
Μια τέτοια ιστορία είναι και η ακόλουθη.

Χορεύουν πιασμένες χέρι-χέρι

Μια νύχτα καλοκαιρινή, στην άκρογιαλιά του μοναστηριού της Παναγίας, που είναι στο Λιμένι της Λακωνίας, κοιμόταν μέσα στη βάρκα του ένας ψαράς από την οικογένεια των Παναγιάνων. Κατά τα μεσάνυχτα ξυπνάει ξαφνικά, γιατί του φάνηκε πως κάποιος έσερνε τα κουπιά. Κοιτάζει και τι να ιδεί; Ένα σωρό ξανθομάλλες νεραίδες κάθονταν στις άκρες της βάρκας του και κωπηλατώντας με δύναμη την πηγαιναν πέρα μακριά στη θάλασσα. Πήγε να βάλει τις φωνές, αλλά την ίδια στιγμή θυμήθηκε ότι η μάννα του έλεγε πάντα πως οι Νεραίδες άμα καταλάβουν ότι τις είδε μάτι ανθρώπου μπορεί και να τον σκοτώσουν. Έκανε λοιπόν πως κοιμάται κρατώντας και την αναπνοή του. Όστόσο οι Νεραίδες τραβούσαν τα κουπιά κι η βάρκα πετούσε σαν άστραπη πάνω στα κύματα, ώσπου έφτασαν ως κάτω στην Αίγυπτο. Εκεί οι Νεραίδες φόρτωσαν στη βάρκα χουρμάδες κι

όστερα πάλι άρχισαν να τραβούν κουπιά. Τέλος έφθασαν σ'έναν άγνωστο τόπο κι εκεί ξεφόρτωσαν τους χουρμάδες κι όστερα ξαφνικά χωρίς κι ο ψαράς να καταλάβει πως βρέθηκε πάλι μέσα στη βάρκα του στο Λιμένι, στην άκρογιαλιά του μοναστηριού κι οι Νεραίδες είχαν γίνει άφαντες μ' ένα τρελλό χορό, όπου ή μια άκολουθούσε την άλλη. Ήταν πιά ώρα να ξημερώσει. Σηκώνεται ο ψαράς, δοξάζει την Παναγία, που τον γλύτωσε και όστερα άρχισε να βγάξει τα νερά, που είχε κάμει η βάρκα του στο νυκτερινό ταξίδι των Νεραίδων. Άλλ' εκεί που ήταν σκυμμένος και έχυνε έξω τα νερά κοιτάζει και τι να ιδεί στον πάτο της βάρκας; Ένα χουρμά. Δίχως άλλο οι Νεραίδες θα τον είχαν άφισει για ένθýmιο μέσα στη βάρκα του. Τον παίρνει κι αυτός και τον πετάει έξω στη στεριά, γιατί αν τον έριχνε στο πέλαγος δεν ήξερε τι μπορούσε πάλι να του βγή καμιά μέρα μπροστά του, ενώ θα ψάρευε. Ο χουρμάς έπεσε στην άκρογιαλιά. Σε λίγο φύτρωσε και με τον καιρό έγινε ένα θεώρατο δένδρο, που και σήμερα ακόμα ύψώνει το τεράστιο ανάστημά του μπροστά στο μοναστήρι. Έτσι λοιπόν έχουν να το λέν σ' όλη τη Λακωνία, ότι οι Νεραίδες έγιναν άφορμή να μεγαλώσει σ' ένα τέτοιο μέρος το παράξενο αυτό Αιγυπτιακό δέντρο με τα πράσινα σκιερά φύλλα και τους γλυκούς του καρπούς, δυο μέτρα μόλις μακριά από τη θάλασσα, στην πόρτα του μοναστηριού της Παναγίας.

Μπροστά στην πόρτα της μονής.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΙΒΟΥ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

Τὰ αγωνίσματα τῶν δρόμων ἡμιαντοχῆς ἀποτελοῦσαν, μέχρι πρὶν λίγα χρόνια ἀκόμα, τὴν «ἀχιλλεῖο πτέρνα» τοῦ ἀθλητισμοῦ μας. Οἱ ἐπιδόσεις τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν στοὺς δρόμους τῶν 800 καὶ τῶν 1500 μέτρων ἦσαν οἱ χειρότερες ἢ σχεδὸν οἱ χειρότερες ἀπὸ τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα τοῦ στίβου καὶ οἱ ἀναμετρήσεις μας μετὸς ξένους μᾶς εὕρισκαν σὲ τόσο μειονεκτικὴ θέσι ὥστε νὰ ἐνοχλοῦμεθα σὰν γεννήτορες τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ. Καὶ νὰ πῇ κανεὶς πῶς δὲν εἶχαμε καλοὺς καὶ φιλότιμους ἀθλητὰς σ' αὐτὰ τὰ ἀγωνίσματα; Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Παοῦρη καὶ τοῦ Μάγγου, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ 1928, μέχρι τοῦ Πασσῆ καὶ Γεωργακοπούλου τὸ 1936—γιὰ ν' ἀναφέρωμε μόνον τοὺς ρέκορντ—πέρασαν τόσοι καὶ τόσοι θαυμαστοὶ δρομεῖς ἡμιαντοχῆς μετὰ πρῶτον, μετὰ μαχητικότητά καὶ μετὰ θέλησι. Ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ αὐτοθυσία τοῦ Γεωργακοπούλου εἶχαν γίνει παροιμιώδεις καὶ εἶχαν συγκινήσει τὸ Πανελλήνιον. Ἀκόμα καὶ οἱ μὴ φίλαθλοι εἶχαν ἀκούσει γιὰ τὴν συγκλονιστικὴν «κούρσιν» του, πού ἐφθανε μετὰ τὴν «ψυχὴν στὸ στόμα» στὸ τέρμα, γιὰ ν' ἀποσπᾷ τὴν περισσώτερην φερόν τὴν νίκην. Ἀληθινῶς οἱ ἀγῶνες στοὺς παλαιούς φιλάθλους οἱ ἀγῶνες τοὺς οἱ ἐπιτυχίες του στὰ 800 καὶ τὰ 1.500 μέτρα, σὲ ἑκατοντάδες διεθνεῖς ἀγῶνες. Κι ὅμως τὰ καλλίτερα ρεκόρ, πού εἶχε ἐπιτύχει στὰ δύο αὐτὰ ἀγωνίσματα ἢ μεγαλύτερη μέχρι σήμερα φυσιογνωμία τῶν δρόμων ἡμιαντοχῆς στὸν ἀθλητισμὸν μας, ἦσαν 1'57". 3/10 στὰ 800 μέτρα καὶ 4'01". 4/10 στὰ 1.500. Κι οἱ δύο αὐτὲς ἐπιδόσεις ἦσαν τὸ ἐπιστέγασμα μιᾶς ἀφάνταστα σκληρῆς καὶ συνεχοῦς προσπάθειας δέκα χρόνων.

Τὰ λέμε δὲ αὐτὰ γιὰ νὰ ἐξάρωμε περισσότερο τὴν σημασίαν τῶν ρεκόρ τοῦ Δεπάστα καὶ τοῦ Κωνσταντινίδου στὰ δύο αὐτὰ ἀγωνίσματα. Γιὰ τὸ ζεῦγος τῶν ἄσων αὐτὸ τοῦ ἀθλητισμοῦ μας κατάρθρωσε ὅχι μόνον νὰ ἀνυψώσῃ τὸ ἐπίπεδον τῶν ἐπιδόσεων στὰ 800 καὶ τὰ 1.500 μέτρα ὥστε νὰ φθάσῃ τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ξεπεράσῃ.

Σήμερα ὁ χρόνος 3'46", πού ἐπραγματοποίησε ὁ Κωνσταντινίδης

στὰ 1.500 μέτρα εἶναι, σύμφωνα μετὰ τοὺς πίνακες τῆς διεθνούς βαθμολογίας, τὸ καλλίτερον Ἑλληνικὸν ρεκόρ ἀπὸ τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου. Πραγματικὰ ἡ ἐπιδόσις αὐτὴ συγκεντρώνει 1210 βαθμούς, καὶ ἔρχεται πρώτη ἀπ' ὅλες τὶς Ἑλληνικὰς ἀπὸ καταβολῆς τοῦ ἀθλητισμοῦ μας. Ἀκολουθοῦν τὸ ρεκόρ τοῦ Παπαβασιλείου 8'56" στὰ 3000 μ. «στήπλ» μετὰ 1142 βαθμούς, τὰ 16μ.93 τοῦ Τσακανίκα στὴν σφαιροβολίαν μετὰ 1137 βαθμούς, τὰ 10"5/10 τοῦ Γεωργαπούλου στὰ 100 μέτρα μετὰ 1129 βαθμούς, τὰ 4μ.55 τοῦ Ρουμπάνη στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ μετὰ 1104 βαθμούς καὶ τὸ 1'49"2/10 τοῦ Δεπάστα στὰ 800 μέτρα μετὰ 1095 βαθμούς.

Τὸ ρεκόρ τῶν 1500 μέτρων στὴ χώρα μας γνώρισε τὴν καταπληκτικὴν του ἐξέλιξιν στὰ τέσσαρα τελευταῖα χρόνια. Μέχρι τοῦ 1953 δὲν εἶχαμε κατορθώσει νὰ ξεφύγωμε ἀπὸ τὴν μετριότητα τῶν 4 λεπτῶν. Ὡς τότε, τὸ 4'01". 4/10 τοῦ Γεωργακοπούλου, πού εἶχε σημειωθῇ στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Βερολίνου τὸ 1936, ἦταν ἀπρόσιτον γιὰ τοὺς δρομεῖς μας. Ἡ ἐπιδόσις ὅμως αὐτὴ «ἔσπασε» δέκα φορές μέσα σὲ τέσσαρα χρόνια, ἀφ' ὅτου φάνηκαν στὸ ἀθλητικὸν σπέρμα τὰ ἀστέρια τῆς ἡμιαντοχῆς, Κωνσταντινίδης καὶ Δεπάστας.

Ἀξίζει, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν ρεκόρ τῶν 1500 μέτρων ἐπραγματοποιήθη στὰ 1896 ἀπὸ τὸν Α. Ρεῖση καὶ ἦταν 4'53". Μετὰ τρία χρόνια ὁ Σαμοθράκης τὸ ἐμείωσε στὰ 4'44" καὶ τὸ 1901 ὁ Ε. Νᾶνος στὰ 4'28"2/10. Στὰ 1907 ὁ Σ. Δημητρίου τὸ ἰσοφάρισε καὶ τὸν ἐπόμενον χρόνον τὸ κατέρριψε σὲ 4'25". Χρειάστηκαν ἀπὸ τότε νὰ περάσουν 17 χρόνια γιὰ νὰ βελτιωθῇ τὸ 1925 ὁ χρόνος τοῦ Δημητρίου ἀπὸ τὸν Α. Τσουρῆ, πού ἐπέτυχεν 4'21". Ἐπειτα ἦλθε ὁ Α. Παοῦρης τὸ 1928 καὶ ἐκάλυψε τὴν ἀπόστασιν τῶν 1500 μέτρων σὲ 4'18". 4/10 καὶ τὸ 1930 ὁ Γ. Γεωργακόπουλος, πού ἐφθασεν σὲ 4'17". Σὰν διάττων ἀστήρ πέρασε τὸ 1931 ὁ Α. Μπεκιάρης καὶ κατέβαλε τὸ ρεκόρ τῶν 1500 στὰ 4'12". 2/10 καὶ ἔπειτα ἡ κυριαρχία τοῦ Γεωργακοπούλου ἐδραιώθηκε.

Τὸν ἴδιον χρόνον ἐσημείωσε 4'10"8/10, τὸ 1934 4'05", τὸ 1935 4'03" 8/10 καὶ τὸ 1936 4'01" 4/10.

Ἀλλὰ 17 χρόνια χρειάστηκαν πάλι—μετὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον στὴ μέση, ὅπως τὴν προηγουμένη φορά μετὰ τὸν πρῶτον—γιὰ νὰ καταρριφθῇ τὸ ρεκόρ. Ἀλλ' αὐτὴ τὴν φορά ἡ ἐξέλιξις ἦταν ραγδαία. Τὸ 1953 ὁ Ε. Δεπάστας πέρασε μονομιᾶς στὰ 3'57" 7/10, τὸν ἴδιον χρόνον ὁ Κωνσταντινίδης ἀντεπιτέθηκε καὶ βελτίωσε δύο φορές τὴν ἐπιδόσιν σὲ 3'57"2/10 καὶ 3'56" 2/10. Τὸ 1954 ὁ ἴδιος κατέβηκε στὰ 3'55"4/10. Τὸ 1955 ἐμφανίσθηκε ὁ Παπαβασιλείου μετὰ 3'55"2/10, ἀλλ' ἀμέσως ὁ Κωνσταντινίδης ἔτρεξε τὰ 1500 μέτρα σὲ 3'55" καὶ τὸν ἴδιον χρόνον σὲ 3'54"6/10. Ἀπὸ τότε ἀρχίζει ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος. Τὸ 1956 ὁ Κωνσταντινίδης φθάνει ἀπ' εὐθείας στὰ 3'49"2/10 καὶ κατόπιν στὰ 3'48" καὶ πέρυσι δημιουργεῖ τὸν καταπληκτικὸν χρόνον τῶν 3'46".

Ὅπως εἶπαμε καὶ προηγουμένως, τὸ 3'46" τοῦ Κωνσταντινίδου εἶναι τὸ καλλίτερον Ἑλληνικὸν ρεκόρ ἀπ' ὅλα τὰ ἀγωνίσματα τοῦ στίβου. Πολὺ καλὴ θέσι στὶς ἐπιδόσεις μας τοῦ στίβου κατέχει ἐπίσης καὶ τὸ 3'48"4/10 τῶν 1.500 μ. τοῦ Δεπάστα, πού ἐγίνετο τὸ 1956 στὸ Βελιγράδι. Τώρα ἔχει δημιουργηθῇ παράδοσις στοὺς δρόμους ἡμιαντοχῆς καὶ ὑπάρχουν πολὺτιμες ἐφεδρεῖες γιὰ τὸ μέλλον.

Ἀρκετοὶ νέοι δρομεῖς, ἀκόμα καὶ ἔφηβοι, ἔχουν ἐπιτύχει χρόνους κάτω ἀπὸ τὰ 4' λεπτά, πράγμα πολὺ ἐλπιδοφόρον γιὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ρεκόρ τῶν 1500 μέτρων καὶ γενικώτερα γιὰ τὸν Ἑλληνικὸν Ἀθλητισμὸν.

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗΣ

ΑΡΡΩΣΤΟ ΠΑΙΔΙ

*Ὁ πυρετὸς τὸ καίει
καὶ φαίνεται πονεῖ·
κρατιέται καὶ δὲν κλαίει,
τὰ χέρια του κινεῖ.*

*Στὸ πλάι του ἡ μανούλα
συχνὰ τοῦ λέει γλυκὰ
λογάκια, μετὰ τρεμουλά
τοῦ δίνει γιατρικά.*

*Καὶ δὲν ξεχνᾷ καμία
στιγμὴ νὰ προσκαλῇ
κοντὰ τὴν Παναγίαν
καὶ τὴν παρακαλεῖ:*

*—Σὺ Μάννα τοῦ Χριστοῦ, ἡ
βόηθα νὰ γίνῃ αὐτό,
τ' ἀγόρι, τὸ μικρούλι,
παῖδί μου ἀγαπητό.*

ΑΡΡΩΣΤΗΣΕ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΑΣ

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ἀρρώστησε ὁ Δάσκαλός μας!...

Ὅποιος εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσῃ τὸν πατέρα του μικρὸς, αὐτὸς μπορεῖ καλύτερα νὰ καταλάβῃ τὸ πάθημα τοῦ γέρο-Φλόγα. Ὁ γέροντας αὐτὸς ὠρφάνεψε ἀπὸ μικρὸ παιδί. Ἐχασε τὸν πατέρα του. Ἡ Καλλιόπη, ἡ μάνα του, φιλάσθηεν καὶ φτωχή, δὲν μποροῦσε ἡ ἀμοιρὴ νὰ ἐξοικονομήσῃ ὅ,τι χρειαζόταν γιὰ νὰ τὸν στελεχίσῃ στὸ σχολεῖο. Ἔτσι ὁ Φλόγας μπήκε ἀπὸ μικρὸς στὰ βάρσασα καὶ δούλεψε σκληρὰ.

Καὶ τί δουλειὲς δὲν ἔκαμε! Ὡς καὶ λάσπη μετὰ τὸ πηλοφόρι κουβάλησε σὲ γιαπιά γιὰ νὰ βγάλῃ ψωμί νὰ θρέψῃ καὶ τὴ μάνα του. Τὸ ταλαίπωρον παιδί πῶς ποτε δὲν κινδύνεψε νὰ πέσῃ ἀπὸ τὴν σκαλωσίην ὅπως ἀνέβαινε φορτωμένο μετὰ τὸ πηλοφόρι καὶ νὰ τσακιστῇ!

Ὅταν ἔβλεπε παιδιὰ συνομήλικα νὰ γυρίζουν μετὰ τὴν σάκκεν ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἡ νὰ πηγαίνουν περίπατον στὴν ἐξοχή, ἡ νὰ κάνουν γυμναστικὴν, τὰ μάτια του δὲν ἔφευγαν ἀπ' ἐκεῖ. Τὰ κοίταζε, τὰ κοίταζε ὥσπου τὸν ἔπαιρναν τὰ δάκρυα.

Μὰ τὰ χρόνια λίγο-λίγο πέρασαν καὶ ὁ Φλόγας μπόρεσε ν' ἀγοράσῃ ἕνα περιβόλι. Στὸ φύτεμα, στὸ κλάδεμα, στὸ μπόλιασμα, στὴν περιποίησιν τῶν δένδρων, κανένας δὲν τὸν ἔφτανε. Ἀπὸ τὴν δουλειὰν αὐτὴ κέρδιζε ἀρκετά. Μὰ τί τὰ θέλετε; Τὸ παράπονόν του ἦταν, πού δὲν ἔφερε γράμματα.

—Ἄς ἦξερα ἔλεγε νὰ γράφω καὶ νὰ διαβάζω καὶ ἄς μοῦ ἔλειπε τὸ περιβόλι. Ὅπου καὶ ἂν ἐπῆγαινε, ὅπου καὶ ἂν ἐστεκόταν καὶ ἔβλεπε παιδιὰ, πάντα τοὺς μιλοῦσε γιὰ γράμματα καὶ γιὰ σχολεῖο.

Μὰ μιὰ μέρα, τὴν ὥραν πού βγήκε

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΟ ΛΑΚΚΟ ΕΝΟΣ ΔΕΝΔΡΟΥ

Ὅταν πρόκειται νὰ φυτέψετε ἕνα ὀπωροφόρον δένδρον μέσα στὸ σχολικὸν σας κῆπον, θὰ σκάψετε τὸ λάκκον σὲ βάθος ἐνὸς μέτρου καὶ πλάτος ἄλλο τόσο. Τὰ χώματα τῆς ἐπιφανείας θὰ τὰ τοποθετήσετε χωριστά, ὅπως καὶ τὰ χώματα τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἄν εἶναι κακὸ χῶμα, ἢ γλῦνα, ἢ ἄμμος, θὰ τὰ μεταφέρετε μακριὰ, ἀπὸ τὸ λάκκον, διότι δὲν εἶναι χρήσιμο. Τὸ λάκκον θὰ τὸν ἀφήσετε ἀνοι-

ἀπὸ τὸ σπῆτι γιὰ νὰ πάῃ στὴν ἀγορά, θύμωσε τόσο ὅσο δὲ θύμωσε καμμιά ἄλλη φορά. Ὅπως ἐπῆγαινε εἶδε νὰ ἔρχονται ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν ἀντικρινὸν δρόμον. Νὰ ἔρχονται τρέχοντας καὶ νὰ φωνάζουν. Τὶ ἔλεγον ὅμως δὲν ξεκαθάριζε οὔτε τί εἶδους ἄνθρωποι ἦσαν.

Ὅταν πλησίασε, εἶδε πῶς ἦταν παιδιὰ τοῦ σχολεῖου καὶ φώναζαν:

—Ἀρρώστησε ὁ Δάσκαλός μας καὶ δὲν ἔχομε σχολεῖο. Ἀρρώστησε!! Μερικά εἶχαν σηκωμένους ψηλά καὶ

τὶς σάκκες τοὺς καὶ ἐφώναζαν:

—Δὲν ἔχομε, δὲν ἔχομε σχολεῖο!!

Τὰ πῶς πολλὰ γελοῦσαν ἀπὸ τὴν

χαρὰ τοὺς καὶ ξεφώνιζαν.

Ὁ Φλόγας, σὰν εἶδε αὐτὸ πού γινόταν, δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ. Ἄνοιξε τὰ χέρια του καὶ στάθηκε μπροστὰ σὲ μιὰ ὁμάδα παιδιῶν σὰ φράχτης, τὰ σταμάτησε καὶ δὲν τ' ἄφησε νὰ προχωρήσουν.

—Καλέ, πού πάτε τοὺς εἶπε; Τὶ εἶναι αὐτό, πού σᾶς κάνει νὰ χαίρεστε τόσο πολὺ;

Μαζί μετ' ἄλλα παιδιὰ ἦσαν καὶ ὁ Γρηγόρης, ἕνα δικό του συγγενικὸν παιδί. Σὰν τὸν εἶδε ὁ γέροντας, ἄναψε ἀκόμα πιὸ πολὺ.

—Κι ἐσὺ ἐδῶ εἶσαι, Γρηγόρη; Δὲ μοῦ λὲς τί γίνεται; Τὶ φωνές, τί θόρυβος, τί κακὸ εἶναι αὐτό; Γιατί κάμετε ἔτσι;

—Ἀρρώστησε ὁ Δάσκαλός μας καὶ δὲν ἔχομε σχολεῖο, εἶπε δειλὰ-δειλὰ ὁ Γρηγόρης.

—Ἀρρώστησε ὁ Δάσκαλός σας καὶ γι' αὐτὸ χαίρεστε; Ἐχετε χαρὰ, πού ἀρρώστησε ὁ ἄνθρωπος, πού σᾶς μαθαίνει γράμματα; Δὲν εἶναι ντροπὴ νὰ τὸ λέτε αὐτό; Κρίμα, Γρηγόρη, πού νόμιζα πῶς εἶσαι σκεπτικὸν παιδί. Τώρα καταλαβαίνω πῶς δὲν

ἔχεις τίποτε μέσα στὸ μυαλό σου. Κρίμα στὸν πατέρα σου, πού ξοδεύεται γιὰ σένα.

—Μὰ δὲ φταίμε ἐμεῖς, παππού. Ὁ Τόλιος καὶ ὁ Σίμος μᾶς παρακίνησαν· αὐτοὶ φώναξαν πρῶτοι, εἶπε ὁ Νίκος, ὁ γιὸς τοῦ μυλωνᾶ.

—Μὰ δὲν ἔχετε σεῖς δικὸν σας μυαλὸ καὶ κάνετε ὅ,τι κάνουν ὁ Τόλιος καὶ ὁ Σίμος; Τοὺς ξέρω καλὰ αὐτοὺς τοὺς δύο τί ἀξίζουν. Κάθε τόσο μοῦ κάμουν ζημιὲς στὰ δέντρα. Μὰ γιὰ τί τοὺς ἀκούτε; Τί θὰ πῇ ὁ Δάσκαλός σας, ἂν μάθῃ ὅτι χαρήκατε τόσο πολὺ, πού ἀρρώστησε; Αὐτὴ εἶναι ἡ πληρωμὴ γιὰ τοὺς κόπους, πού κάνει γιὰ σᾶς;

—Νὰ γυρίσωμε πίσω στὸ σχολεῖο, παππού, εἶπε κάποιον κοριτσάκι φρόνιμο, πού κατὰλαβε τὸ φταίξιμόν του.

—Ὁχι, νὰ μὴ γυρίσετε στὸ σχολεῖο, ἀφοῦ εἶναι ἀρρωστος ὁ Δάσκαλός σας, ἀλλὰ νὰ πάτε φρόνιμα φρόνιμα στὰ σπῆτια σας καὶ ὅχι νὰ ξεσηκώνετε τὸν κόσμον ἀπ' τὴν φωνὴν καὶ νὰ κάνετε ὅ,τι σᾶς λένε ὁ Τόλιος καὶ ὁ Σίμος. Ἄν πάρετε τὸ δρόμον, πού ἔχουν πάρει αὐτοὶ οἱ δύο, σίγουρα θὰ γίνετε κακὰ παιδιὰ καὶ θὰ φορτώστε τὰ γράμματα στὸν κόκκορα. Ἀκούτε; στὸν κόκκορα.

—Κρίμα, Γρηγόρη, πού νόμιζα πῶς εἶσαι σκεπτικὸν παιδί.

δα. Ἄν τὸ δένδράκι εἶναι μετὰ χῶμα, θὰ λύσετε μόνον τοὺς σπᾶγγους. Τοποθετήσετε κατόπιν τὸ δένδράκι στὸ μέσον ἀκριβῶς τοῦ λάκκου, μετὰ τὸ μπόλι ἐξῶ ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ ρίξτε χῶμα στὴ ρίζαν του. Πατήστε ἢ μᾶλλον πιέστε αὐτὸ τὸ χῶμα μετὰ τὰ χέρια σας. Πάρετε ἔπειτα ἕνα στύλον καὶ στύστε τὸ δένδράκι καὶ ποτίστε το χορταστικά. Θὰ ἀναπτυσταῖ γρήγορα, ὥστε νὰ χθῇ τόσο γρήγορα, ὥστε νὰ ἀπορῇτε καὶ σεῖς, πῶς ἀναστήθηκε τόσο εὐκόλως καὶ γρήγορα. Θὰ εἶναι ζωηρὸ καὶ ὁμορφό.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΔΩΡΕΑ

Ἀξ. Κύριον Κ. Γεωργακόπουλον

Πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Φίλε Κε Πρόεδρε,

Τὸ ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην ὑμῶν ἡγεσίαν συντελούμενον θαυμάσιον ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρακολουθεῖται ὑφ' ὧν τῶν Ἑλλήνων μετ' εὐνοήτου ἱκανοποιήσεως.

Ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην, 17ην τρέχ. τελετὴ εἰς τὸν «Παρνασσόν», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαμεν μετ' συγκίνησιν, μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν, ἅπασι ἔτι, νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Ἰνα συμβάλωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὸ ἔξοχον τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖτε, ἤχθημεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ διαθέσωμεν, κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος, εἶδη τῆς βιομηχανικῆς ἡμῶν παραγωγῆς ἀξίας δρχ. 15.950, ὡς ἡ ἐσώκλειστος κατάστασις πρὸς βράβεισιν τῶν καλλιτέρων ομάδων Ἐρυθροσταυριτῶν τῶν Σχολείων ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Μετὰ τὴν ἐκφράσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς τιμῆς, διατελοῦμεν

27.12.57

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΔΡΑΚΟΣ

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου Α.Β.Ε. «ΙΖΟΛΑ»

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος προκηρύσσει διαγωνισμόν μετὰ τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁμάδων κατὰ τὸ Σχολ. ἔτος 1957—58 διὰ τὸ βραβεῖον «Π. Γ. Δράκου — ΙΖΟΛΑ».

Ὁ κ. Π. Δράκος Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Α.Β.Ε. «ΙΖΟΛΑ» ἐκτιμῶν τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦτου διὰ τῆς ἀναπτύξεως εὐγενοῦς ἀμίλλης μετὰ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν, προσέφερε βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς «ΙΖΟΛΑ» ἀξίας 15.950 δραχμῶν πρὸς βράβεισιν ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θὰ σημειώσουν τὴν καλυτέραν ἔρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν ὡς ἀκολουθοῦσι:

1ον Βραβεῖον, Κουζίνα Ἀμερικανικοῦ Τύπου ἀξίας δραχμῶν 4.000.

2ον Βραβεῖον Κουζίνα Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου ἀξίας δραχμῶν 3.000.

3ον Βραβεῖον Κουζίνα Ἑλληνικοῦ Τύπου ἀξίας δραχμῶν 2.350.

Τρία 4α Βραβεῖα συν. ἀξίας 2.400 δρχ. Τὸ κάθε Βραβεῖον περιλαμβάνει:

Α) Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τουρκ. Τύπου χυτοσιδ. ἐμαγέ. Β) Λουτήρα ντούς. Γ) Λαβομάνο μικρό.

Πέντε 5α Βραβεῖα συνολ. ἀξίας 2.400 δραχμῶν. Τὸ κάθε Βραβεῖον περιλαμβάνει: Α) Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τουρκικοῦ Τύπου χυτοσιδ. ἐμαγέ Β) Λαβομάνο μικρό.

Ἐξ 6α Βραβεῖα συνολ. ἀξίας 1800 δραχμῶν. Τὸ κάθε Βραβεῖον περιλαμβάνει: Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τουρκ. Τύπου χυτοσιδ. ἐμαγέ.

Αἱ ὁμάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θέλουν νὰ μετασχηματιστοῦν τοῦ ἀνωτέρω διαγωνισμοῦ, θὰ ἀποστείλουν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου, πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων τῆς περιφέρειας τῶν, ἐκθεσιν τῆς δράσεώς τῶν. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητής, μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον, θὰ διαβιβάσῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1958 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. (ὁδὸς Μάκενζι Κιγκ 1) ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν του εὐρίσκει ἀξίας βραβεύσεως.

Ἀφοῦ συγκεντρωθῶν ὅλαι αἱ προτάσεις τῶν κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν, πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἐνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, δύο Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἐνὸς τῆς Μέσης καὶ ἐνὸς τῆς Δημοτικῆς τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, θὰ κρίνῃ εἰς ποίας ὁμάδας θὰ κατανεμηθῶν τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν τομέων δραστηριότητος, τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαγωνισθησομένων μέσων.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τὸ Δ' Γυμνάσιον Θηλέων Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καταφύτου Δράμας 3 σάκκους καὶ διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Μικροκλιουσῶν Κ. Νευροκοπίου 3 σάκκους καὶ 1 δέμα μετ' εἶδη βοηθείας.

2) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Παγκρατίου Α' περιφ. Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Χώρας Τριφυλλίας 4 δέματα καὶ 1 σάκκον μετ' εἶδη βοηθείας.

3) Τὸ 46ον Δημ. Σχολεῖον Β' περιφ. Ἀθηνῶν διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Γορίτσης Κονίτσης 5 χαρτοκιβώτια μετ' σχολικὰ καὶ ἄλλα εἶδη βοηθείας.

4) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Σταυράκης Γλυφάδος Ἀττικῆς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Λεχόβου Ἀμυνταίου 5 δέματα μετ' σχολικὰ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη βοηθείας.

5) Τὸ 1ον καὶ 2ον Δημ. Σχολεῖον Ἀσπροπύργου Ἀττικῆς διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγίας Τριάδος Μαγνησίας 2 δέματα μετ' σχολικὰ εἶδη καὶ εἶδη Παιδικῶν ἱματισμῶν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ δημοσιεύωμε εἰς τὸ Περιοδικὸ καὶ νὰ ἐνημερώνωμε σχετικῶς τὴν Γενεῆν.

2) Ἐπιστροφὰι φυλλοδιδίων περιοδικῶν, γίνονται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. φυλλάδια Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον μέχρι τέλους Μαρτίου.

3) Πρέπει νὰ συμπληρωθῶν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καὶ τὰ Γεν. Δελτία.

4) Πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖα μας βιβλίον Πρώτων βοηθειῶν, βιβλιοδετημένον ἀντὶ 7,50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2,50 δρχ. διὰ ταχυδρομικά.

5) Μέχρι τέλους τοῦ σχολ. ἔτους νὰ μᾶς σταλοῦν α) τὰ λευκώματα ἀλληλογραφίας, β) οἱ πίνακες ζωγραφικῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις, γ) ἐκθέσεις δράσεως διὰ τὸν διαγωνισμόν «ἈΧ. ΚΥΡΟΥ» καὶ «ΙΖΟΛΑ» διὰ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων.

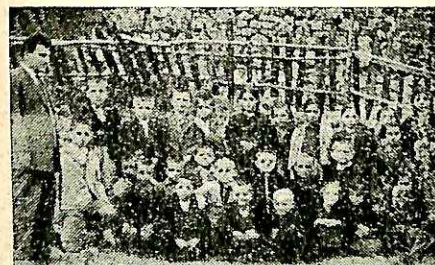

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀσπροπύργου Καστοριάς κουρεύουν τοὺς συμμαθητάς των

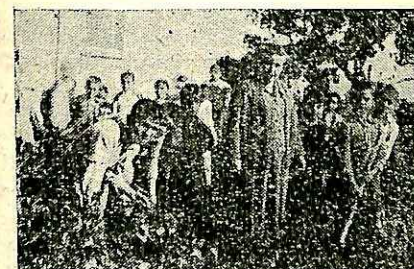
Juniors of Elem. School Asproneri o n cutting the hair of their School-mates

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγίου Νικολάου Ἀργολίδος ποτίζου τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύτευσαν. Juniors of Elem. School St. Nicolas Argolis watering the trees they had planted.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τόρνου Εὐρυτανίας εἰς τὸν σχολικόν των κήπον. Juniors of Elem. School Tornos in their School garden.

Ε.Ε.Σ.Ν. 11ου Δημ. Σχολ. Ἡρακλείου φυτεῖουν δένδρα. Juniors of 11th Elem. School Heracleion planting trees

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολεῖον Βαφειοῦς Λακεδαιμόνος εἰς τὸν σχολικόν κήπον. Juniors of Elem. School Vafion Peloponessus in their school garden.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΝΗΣΟΙ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κάρυας Τήνου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδιὴν των καὶ τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν Σχολ. κήπο. Ἐλαβον μέρος εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ. Ἐγχομάτισαν τὰ θρανία καὶ τὰ ἐπιπλὰ τοῦ Σχολείου. Τὰ Πάσχα ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς ἐν Τήνῳ διαμένοντας πρόσφυγας τῆς Ρουμανίας 60 αὐτὰ καὶ 2 τσουρέκια.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Πυθαγορείου Γυμνασίου Σάμου, καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐκαθάρισαν τὰ πεῦκα ἀπὸ τὰς κάμπιες. Ἀγόρασαν γραμμικὴν ὀλην καὶ πιστότα, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλαν μετ' εἶδη ἱματισμῶν καὶ ἔρπου καρπούς, συνολοῦ βάρους 20 κιλῶν, εἰς τὸ Γυμνάσιον Βελεστίου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Σκαλάδου Τήνου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδιὴν των καὶ τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς καὶ τοὺς γονεῖς των εἰς διαφόρους ἐργασίας. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα προσέφεραν εἰς τοὺς ἐκ Ρουμανίας πρόσφυγας Τήνου 60 αὐτὰ καὶ εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν 10 δι.ἀλεύρου καὶ 20 αὐγά.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχολείου Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδιὴν των καὶ τοῦ χωρίου των. Καλλιεργοῦν ἄνθη σὲ γλάστρες. Ἐκαθάρισαν τὰ πεῦκα ἀπὸ τὰς κάμπιες. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Παρακολουθοῦν διαλέξεις ὑγιεινῆς. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς των καὶ προσφέρουν εἰς αὐτοὺς διάφορα εἶδη. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, 220 δρχ. προσέφεραν εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν. Προσέφεραν χρήματα τοῦ ταμείου των διὰ τὴν μεταφορὰν ἀσθενεῶς πτωχοῦ συμμαθητοῦ των εἰς Πειραιᾶ. Διένειμαν εἰς πτωχὰς οἰκογενεὰς αὐτὰ καὶ τρόφιμα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Φοινικιάς Οἴας Θήρας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των. Ἐκαθάρισαν τοὺς δρόμους τοῦ χωρίου. Παρακολουθοῦν διαλέξεις ὑγιεινῆς. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχολείου Αἰγίνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδιὴν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς των μετ' σχολικὰ εἶδη καὶ προσφέρουν εἰς αὐτοὺς δωρεὰν τὸ Περιοδικὸν Ε.Ε.Σ.Ν. Μετὰ τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, ἀγόρασαν πορτοκάλια διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως των. Διένειμαν τρόφιμα εἰς 10 οἰκογενεὰς ἀπὸρων φυματικῶν. Ὁργανώ- νουν ἐκδρομὰς. Παρακολουθοῦν διαλέξεις ὑγιεινῆς. Ἐκαθάρισαν τὰ πεῦκα ἀπὸ τὰς κάμπιες. Ἀπέ- στειλαν 600 δρχ. ὑπὲρ τῶν Κυρίων καὶ 2 δέματα μετ' ἱματισμῶν καὶ σχολικὰ εἶδη εἰς τοὺς σεισμο- παθεῖς Βόλου. Προσέφεραν εἰς πτωχὴν συμμαθη- τριάν των ἱματισμὸν καὶ ὁδοῦμα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κυθήρων, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδιὴν των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχουν φυτεῖα μετ' ἀμυγδαλιῶν, νερατζιῶν καὶ δασικὰ δένδρα. ἔχουν σχολ. κου- ρεῖο καὶ μαθητικὸ ταμεῖο. Ὁργανώνουν ἑορτὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Σκαλάς Κεφαλληνίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. ἔχουν σχολ. φαρμα- κεῖο. Ἀσχοῦνται εἰς τὰς πρώτας βοηθείας. Καλ- λιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτευσαν ἄνθη καὶ δένδρα. Ἐπεχομάτισαν βιβλὸν γὰν- δακα ἐμπροσθεν τοῦ Σχολείου των. Ἐτοίμασαν γήπεδον διὰ βόλεϊ-μποῦλ.

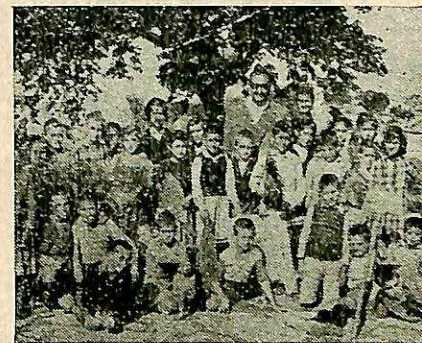
Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Οἴας Θήρας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς καὶ τοὺς πτωχοὺς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Σκουρέων Σάμου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωρίου. Καλ- λιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἀλληλογραφοῦν μετ' Ἐρυ- θροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ προσφέρουν τὰς πρώτας βοηθείας τοὺς εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἐμύρασαν εἰς τοὺς κατοικοὺς τοῦ χωρίου των 40 καλλωπιστικὰ δένδρα καὶ 10 ὁπωροφόρα.

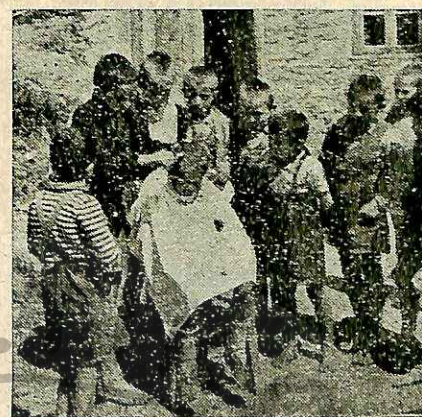
Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Γαλησσᾶς Σύρου, φροντίζουν τὴν κα- θαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδιὴν των καὶ τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθη- ματα μαθητὰς καὶ τοὺς γονεῖς των εἰς διαφόρους ἐργασίας. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν

τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κρητίνιας Ρόδου, παρακολουθοῦν δια- λέξεις ὑγιεινῆς. Ἐφύτευσαν ἄνθη εἰς τὸ προ- αῦλιον τοῦ Σχολείου των. Ἀλληλογραφοῦν μετ' Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Προσέφεραν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς Ἐρυθροσταυρίτην μα-θητήν.

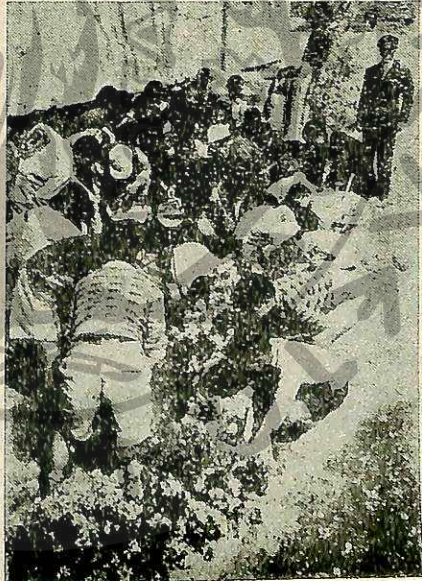

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἐλάφου Ἀγιάς Λα-ρίσης καθαρίζουν τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου. Juniors of Elem. School Elafos clean- ing the village square.

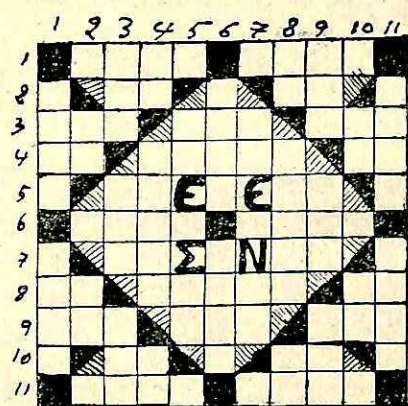

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λαψάνης Ἀρ- ↑ τῆς κουρεύουν τοὺς συμμαθητάς των. Juniors of Elem. School Lapseni Arta cutting the hair of their school-mates.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κορσσίας—Κέας εἰς τὸν σχολικόν των κήπον. ↓ Juniors of Elem. School Korissia Kea in their school garden.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ:

- 1) Ένα από τα άκρα—παιδί.
- 2) μουσική νότα—κατάληξις Α' κλίσεως (αίτ.).
- 3) Συμπερασματικός σύνδεσμος—Πρόθεσις—δισύλλαβος πρόθεσις.
- 4) Βυζαντινή νότα—αναπαυτικά—ψυχή (Γαλ.).
- 5) Δύο όμοια σύμφωνα—νότα βυζ.
- 6) Προσωπική αντωνυμία—αντίθετο της λύπης.
- 7) Δύο γράμματα από το ξύδι—«τά έμά... και τα... έμά».
- 8) Κατάληξις κλίσεως ονομάτων—νύχι (αίτ.).—ΟΡ.
- 9) «...και άβλαβή—Ο,τι και το 3 όριζοντίως—άριθμητικό.
- 10) Άρθρον—άντωνυμία (πλ.).
- 11) «... τόν πατέρα σου και την μητέρα σου»—Πληξίς.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) Υφασμα—τά φορούν οι ιερείς.
- 2) Ο αριθμός 108—Μπέρναρ...
- 3) Προστακτική του βλέπω—νύκτα—άλογο.
- 4) Δίφθογγος (άντιστρ.)—άποχαριετιστήριο—1040.
- 5) Υποθετικός σύνδεσμος—Τελικόν.
- 6) Αριθμητικόν (άνορθ.)—Υποκοριστικό γυναικ. ονόματος.
- 7) Άρθρον (άντιστρ.)—έπιφώνημα.
- 8) όμοια φωνήεντα—άναπνοή άντωνυμία γεν.
- 9) Τελικόν—θεά της αρχαιότητας—Άριθμητικό «δοτ.».
- 10) Βυζαντινή νότα—είναι ο άνθρωπος
- 11) Μαλλιά—Κατάρας.

ΚΩΝ. Ι. ΠΑΓΓΙΔΗΣ

μαθητής του έν Σερβίους Παραρτήματος του Γυμν. Άρρένων Κοζάνης

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

- Τά αρχικά τών κάτωθι λέξεων σχηματίζουν άρχαίον ρητόν.
- 1) Ένας από τούς δώδεκα ελάσσονας προφήτας.
 - 2) Πατήρ της Ιστορίας.
 - 3) Μεγαλύτερος ποταμός της Βαλκανικής χερσονήσου.
 - 4) Κράτος της Εύρώπης.
 - 5) Ποταμός της Ρωσίας.
 - 6) Έκεί έγεννήθηκε ο ποιητής Γεώργιος Δροσίνης.
 - 7) Κριτής τών Ισραηλιτών.
 - 8) Πρωτεύουσα της Παραγουάης.
 - 9) Ένα από τα δώδεκα παιδιά του Ιακώβ.
- ΚΟΝΤΖΙΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
Γυμν. Χαλανδρίου

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

- Μπάριμπα, Θωμά, πόσες όκάδες γάλα σου δίνουν οι άγελάδες σου;
—όγδόντα, παιδί μου.
—Τί λές; Μωρέ μπράβο! Και πουλάς πολύ;
—Έκατόν εξήντα όκάδες.

*

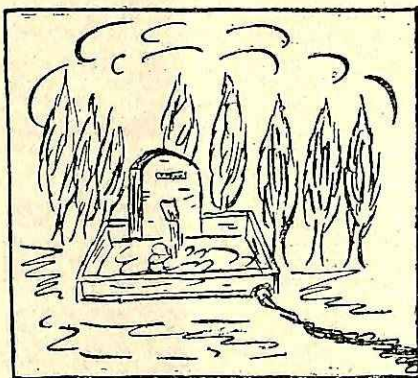
ΓΙΑ ΒΡΗΤΕ

- Σ' ένα φρενοκομείο δυό τρελλοί παίζουν.
—Άν τὸ βρῆς; τί έχω μέσα στην φούχτα μου λέγει ο ένας.
—Ένα λεωφορείο, άπαντά άδίστακτα ο άλλος.
—Α, δέν παίζω, είσαι ζαβολιάρης τὸ είδες! φωνάζει ο πρώτος.

*

ΠΟΙΟΣ ΕΧΕΙ ΣΕΙΡΑ

- Ο οδοντοίατρος μπαίνει στην αίθουσα άναμονής!
—Ποίος, έχει σειρά;
—Εγώ! φωνάζει ο ράφτης του παρουσιάζοντας τὸ λογαριασμό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΠΑΤΡΙΚΙΑΝΟΣ
Μαθητής Γυμνασ. Παραρτήματος Θήρας

Η βρύση του χωριού
Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Μαθ. Γυμν. Αιγινίου, Πιερίας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Πότε έγινε ή μάχη της Μαντινείας;
- 2) Πότε έγινε ή έκστρατεία της Σικελίας;
- 3) Μετά από τόν Φίλιππον ποίος έβασίλευσεν εις την Μακεδονίαν;
- 4) Πώς την έλεγαν την μητέρα του Μεγ. Άλεξάνδρου;
- 5) Πότε και εις ποίαν ήλικίαν άπέθανε ο Περικλής;

ΦΟΥΛΑ ΔΗΜ. ΜΠΕΣΣΑ
Γυμνάσιον Σπερχειάδος

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ζ
 - 2) Ζ
 - 3) Ζ
 - 4) Ζ
 - 5) Ζ
 - 6) Ζ
- 1) Πατήρ του Εύαγγελιστου Ιωάννου και του Ιακώβου.
2) Έπιστήμη εξετάζουσα τὰ ζωα.
3) Έκεί που γκρεμίσθηκαν οι Σουλιώτισες.

- 4) Μέγας εύεργέτης της Ελλάδος.
 - 5) Σημείο άνωτάτης δόξης και άκμης.
 - 6) Άνώτατος τών δώδεκα Όλυμπίων θεών.
- ΒΑΣΙΛΙΑΝΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ

- Στην Ιστορία, στη λογοτεχνία κ.λ.π. τὰ συναντούμε πολύ αυτά τὰ ζευγάρια Έγώ σ'άς δίνω τόν ένα από τὸ κάθε ζευγάρι. Έσείς νά βρῆτε τὸ αντίστοιχο όνομα του άλλου.
- 1) Ρωμαίος και
 - 2) Παύλος και ..
 - 3) Φιλήμων και ...
 - 4) Δάντης και...
 - 5) Κάστωρ και...
 - 6) Ηρακλής και...
 - 7) Έρμάνος και...
 - 8) Τριστάνος και...
 - 9) Όρέστης και...
 - 10) Άντώνιος και...
 - 11) Σαμφών και...

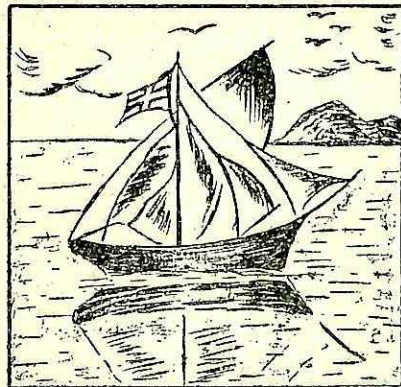
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΜΙΝΑ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

- Για όσους ξέρουν Ιστορία Συμπληρώστε τὰ κενά μέ άνάλογα έπίθετα.
- ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ό
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ό
ΛΕΩΝ ό
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ό
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ό
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ό
ΕΙΡΗΝΗ ή

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΦΕΡΤΑΚΗΣ
Ζ' Γυμνασ. άρρένων Παγκρατίου

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίος είπεν την φράσιν: «μη πᾶσι πίστευε».
 - 2) Εις ποίον όφείλεται τὸ όνομα της Αμερικής;
 - 3) Που εύρίσκεται ή Όττάβα;
 - 4) Πότε έγινε ή καταστροφή της Ρωμικής Αυτοκρατορίας.
 - 5) Ποία ή πρωτεύουσα της Ιαπωνίας.
 - 6) Ποίος είπε την φράσιν: «μη κακοῖς δμίλει».
 - 7) Πότε έκυριεύθηκε υπό τών Σταυροφόρων ή Ιερουσαλήμ;
 - 8) Ποίος ό έφευρέτης του κατοπτρικού τηλεσκοπίου;
- ΓΕΡΟΣΤΑΘΟΣ ΕΛΕΥΘ. ΚΩΝ/ΝΟΥ
Γυμνάσιον Ζαχάρως—Όλυμπίας.

ΕΜΜ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ
ΙΓ' Γυμν. Αθηνών

Θάλασσα είμαι, φίλτατε, μέ είχεν ή Άγγλία
Και τώρα μ' έχει ή Ελλάς, πρὸς τί ή άπορία;
Τὸ όλον τών γραμμάτων μου εις δύο άν χωρίσης
δύο εύόσμους άδελφούς εύθυσ θ' άναγνωρίσης. Τί είναι;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΙΡΚΙΛΗ
Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας

*

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Ποία νῆσος βρίσκεται στ' Ανατολική της Αφρικής;
—Τίνος έργον είναι ή «Κοιμωμένη»!
—Που εύρίσκεται ο Δνείπερος ποταμός;
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Ι. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ
Ε' Γυμνάσιον Θεσ/νίκης

*

ΣΚΑΛΑ

- 1)
 - 2)
 - 3)
 - 4)
 - 5)
 - 6)
- 1) Σπουδαίος ποταμός της Έλβετίας
2) Μεγάλος Μουσικός
3) Γνωστός Άστερισμός
4) Είδος Παλαιού πλοίου
5) Αρχαία πόλις της Πελοποννήσου
6) Λίμνη της Αφρικής.
- ΜΑΡΙΑ Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΤΟΥ
Γυμνάσιον Θηλέων Άργοστολίου

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποία είναι ή πρωτεύουσα της Χιλής και πόσο πληθυσμό έχει.
 - 2) Ποία ή έκτασις της Νέας Γουινέας.
 - 3) Ποία ή πρωτεύουσα του Σουδάν.
 - 4) Ποιο τὸ ψηλότερο βουνό της Άβησσυνίας και πόσο ύψος έχει;
 - 5) Ποίος ποταμός διασχίζει την Μαντζουρίαν;
 - 6) Ποία ή έκτασις και ποία ή πρωτεύουσα της Ντοχομέης;
 - 7) Ποία είναι ή ύψηλότερα κορυφή τών Άπεννίνων και πόσο ύψος έχει;
- ΕΙΡΗΝΗ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Μαθήτρια Γ' Δημ. Σχολ. Μεσολογγίου

*

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

- ΕΥ—Α— — ΕΟ— — ΑΙ—ΟΥ—
— Ο— —Υ—ΟΥ— — Α—ΑΥ—Ο— Ε—
— ΕΥ—Α—Ι— ΑΙ—Α—Η—ΕΙ—ΕΙ—Ο—Υ—ΕΙ—
Μπορείτε νά συμπληρώσετε τὰ σύμφωνα ώστε νά σχηματισθή ένας λόγος, τόν όποιον είπε ο Ιησούς πρὸς την Σαμαρίτιδα.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΑΣ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ
Μαθητής ΙΒ' Γυμνασίου Αθηνών

*

ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΙΦΟΣ

- Ήμουν στην Ελλάδα
σ' όλους έακουστός
άν μου άφαιρέσης
δύο συλλαβές
κι ένα μόνο γράμμα
τότε θά γινώ
κάτι που θά φέρω
σ' όλους πυρετό.
- ΠΕΤΡΟΣ Ε. ΚΟΜΠΟΘΕΚΡΑΣ
Γυμνάσιον Άρρένων Άργοστολίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ

Σέ σκά Φιφή αυτό τὸ παιδί. Μά άστο και έλα νά την πᾶμε.
Ποιά καλέ;
Μά σου την είπα.

ΕΛΕΥΘ. ΒΑΚΙΔΟΥ
Γυμν. Όρεστιάδος

*

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πότε έγεννήθη ο Σολωμός.
2. Πότε έγινε ή άλωση τών Ιωαννίνων από τούς Έλληνες.
3. Πότε οι Άγγλοι κατέλαβαν την Σκωτίαν.
4. Πότε άπέθανεν ο Γιαννούλης Χαλεπάς.
- 5) Πότε έγεννήθη ο Αρχιμήδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ
Γυμνάσιον Λεβαδείας

*

Αν θέλεις νά μάθης τ' όνομά μου μάθετο είναι αυτό: πέντε και τριάκοντα πέντε και πενήτηκοντα όκτώ.

Ε. ΚΟΥΣΤΟΓΙΑΝΝΗ
Γυμν. Ναυπάκτου

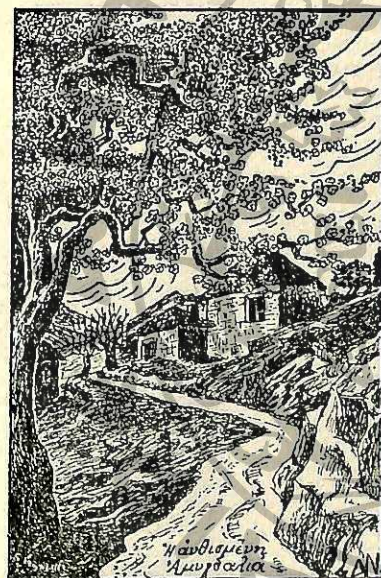
*

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποία ήπειρος του κόσμου έχει έκτασιν 43.000.000 τ.χ. λ.μ. και πληθυσμό 1.300.000.000 κ.;
 - 2) Σε ποία ήπειρο του κόσμου είναι τὸ όρος Καύκασος;
 - 3) Σε ποία ήπειρο υπάγεται ή όροσειρά του Άτλαντος;
 - 4) Σε ποία χώρα είναι τὸ όρος Καρακορούμ;
 - 5) Ποία νῆσοι έχουν έκτασι 300.000 τ.χ. λ.μ.
- Αιγαίου Πελάγους, Φιλιππίνι, Ινδονησία;

Μ. ΦΕΡΡΑ

89ον Δημ. Σχολ. Ε' Περιφ. Αθηνών

ΔΗΜ. Χ. ΝΕΣΤΟΡΗΣ
Γυμν. Κασσάνδρας

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ποίος Όλυμπιονίκης ένίκησεν εις την πυγμαχίαν κατά τούς άγώνας του 470 π.Χ. και ύμνήθη από τόν Πίνδαρο.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Μ. Κελλέρη—Λιβάνου Νίκαια

*

ΑΙΝΙΓΜΑ

Είμαι συχνά στην όμιλία,
άλλά και μέσα στη Γαλλία
είμαι μιὰ πολιτεία,
τί είμαι;

Κ. ΧΑΡΙΣΗΣ
Κιάννα Μουζακίου

*

ΑΙΝΙΓΜΑ

Πόλις στην Ιταλία καινούργιο στέμμα
βάσεις και κείνο που διαβάσεις τὸ χουν όλα
τὰ πλοία.

ΦΤΕΡΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Μαθ. Γυμνασίου Έδεσσης

*

Κάποιος έρωτά τόν Γιαννάκη πώς φωνάζει τὸ τσακάλι.
Γιαννάκης. Σάν νά κλαίη μικρό παιδί
—Και τὸ μικρό παιδί πώς κλαίει.
Γιαν. Όπως φωνάζει τὸ τσακάλι κύριε.
ΒΛΑΣΙΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ξυλοκάστρου.

*

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ποιό βουνό της Εύβοίας σημαίνει άρνησι;
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΓΑΔΟΣ
13ον Γυμν. Άρρένων Αθηνών

*

ΑΡΧΑΙΟΝ ΡΗΤΟΝ

- Μέ τὰ αρχικά τών ζητουμένων λέξεων θά σχηματισθή ρητόν, τὸ όποιον είπεν ένας από τούς έπτά σοφούς της αρχαίας Ελλάδος.
- 1) Όρος της Στερεάς Ελλάδος
 - 2) Καρχηδόνιος στρατηλάτης
 - 3) Έφευρέτης της δυναμίτιδος
 - 4) Νῆσος τών κυκλάδων.
 - 5) Αρχαίος Θεός
 - 6) Πρωτεύουσα κράτους της Ασίας.
 - 7) Γερμανός στρατηγός του Β' Παγκ. πολέμου.
 - 8) Πρωτεύουσα Ευρωπαϊκού κράτους.
 - 9) Νοσταλγούν οι γέροι.
 - 10) Εἰς εκ τών φυσικῶν φιλοσόφων.
 - 11) Η Έλληνική ανδρεία έθανυμάσθη στο...
 - 12) Θεά τών Αιγυπτίων.
 - 13) Λατίνος Ιστορικός.
 - 14) Άπαραίτητη στο στρατό.
 - 15) Άπαραίτητον διά τόν ανθρώπινον οργανισμόν.
 - 16) Πόλις της Μακεδονίας.
- ΚΟΥΚΟΒΙΝΗΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ
Γυμνάσιον Αμφιλοχίας.

*

Αν συμπληρώσετε τὰς κάτωθι παύλας μέ τὰ κατάλληλα γράμματα θά σχηματισθή συμβουλή του Ισοκράτους πρὸς Δημόνικον.

τ-ς-ε-ω-α-λ-ν-υ-η-ει-ς-λ-γ-ς
—ρ-ν-ς-ι-λ-σ-, —α-δ-τ-ν-σ-υ-αί-ν
φ-λ-α-ο-δ'-ν-δ-α-ι-ν-ξ-λ-ψ-ε-ε.

ΡΟΥΛΑ ΣΑΡΡΗ
Γυμνάσιον Γλυφάδας

- ΣΚΑΛΑ
- 1) Π - Σ
 - 2) Π - - Σ
 - 3) Π - - - Σ
 - 4) Π - - - - Σ
 - 5) Π - - - - - Σ
 - 6) Π - - - - - Σ
 - 7) Π - - - - - Σ
 - 8) Π - - - - - Σ
 - 9) Π - - - - - Σ
 - 10) Π - - - - - Σ
- 1) Τροπικόν ἐπίρρημα
2) Μέρος τοῦ σώματος μας
3) Ποταμός τῆς Ἰταλίας
4) Σεβαστό πρόσωπο
5) Τό ἔχουν τὰ σχολεῖα
6) Ἀρχαῖος Ἑλλην ποιητής
7) Ἑλλην Μαθηματικός
8) Ἐκεῖ πᾶν οἱ καλοὶ ἄνθρωποι
9) Ἡρώας τοῦ 1821.
10) Τμήμα τῆς Ἑλλάδος.
- ΠΑΝΑΓ. ΓΕΩΡΓ. ΣΧΙΝΑΣ
Β' Δημ. Σχολ. Μεγάρων

- ΣΚΑΛΑ
- 1) Κ - - - - - Σ
 - 2) Κ - - - - - Σ
 - 3) Κ - - - - - Σ
 - 4) Κ - - - - - Σ
 - 5) Κ - - - - - Σ
 - 6) Κ - - - - - Σ
 - 7) Κ - - - - - Σ
 - 8) Κ - - - - - Σ
 - 9) Κ - - - - - Σ
 - 10) Κ - - - - - Σ
- 1) Μονὰς μετρήσεως βάρους (συνήθης στὸ πλοῖα).
2) Συνοδεύει τὴν φωτιά.
3) Πληροὶ δεξαμενὰς.
4) Τὸ ἐπώνυμον Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος (1057-1059).
5) Ὅχι ὄρθιος.
6) Πολωνὸς Ἀστρονόμος (ὑποστηρίξας ὅτι ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον).
7) Τὸ ἐπώνυμον πατριάρχου Κων/πόλεως (Μιχαὴλ Κ... τὸ 1054).
8) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΡΑΣ
Μαθ. Γυμνασ. Μεγάρων

- ΣΚΑΛΑ
- 1) Α
 - 2) Α
 - 3) Α
 - 4) Α
 - 5) Α
 - 6) Α
 - 7) Α
 - 8) Α
 - 9) Α
 - 10) Α
- 1) Φωνήεν
2) Ἀναφορική ἀντωνυμία (Πλ.)
3) Συμπερασματικός σύνδεσμος.
4) Ἀρχαῖος Θεὸς
5) Ποταμός τῆς Ἑλλάδος
6) Δὲν εἶναι ὑπόδειγμα μαθητοῦ
7) Τέτοιος ἦτο ὁ Ἀχιλλεύς
8) Ἀρχαῖος Ρήτωρ
9) Πέρσης Στρατηγός
10) Ἀρχαῖος ἀρχηγὸς ἀριστοκρατικῶν.
ΗΛΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
Αὐτ. Πρότ. Γυμν. Ἀρρένων Πειραιῶς

Ἀπὸ ἔλλειψι χώρου, μέρος τῆς τακτικῆς συνεργασίας θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές.

- ΣΚΑΛΑ
- 1) -
 - 2) -
 - 3) -
 - 4) -
 - 5) -
 - 6) -
 - 7) -
 - 8) -
 - 9) -
 - 10) -
- 1) Σύμφωνον
2) Ἀντιθετικὸν Σύνδεσμος
3) Ἐκπληκτικὸν Ἐπιφώνημα
4) Πρόθεσις
5) Νῆσος Δωδεκανήσου
6) Εἰς ἐκ τῶν 12 υἱῶν τοῦ Ἰακώβ
7) Ὅρος τῆς Κύπρου
8) Πατριωτικὸς ποιητὴς Σπάρτης
9) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
- ΛΟΦΙΤΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Ράλλειον Γυμνάσιον

- ΣΚΑΛΑ
- 1) -
 - 2) -
 - 3) -
 - 4) -
 - 5) -
 - 6) -
 - 7) -
 - 8) -
 - 9) -
 - 10) -
- 1) Ἀρθρον
2) Νότα.
3) Βεβαιωτικὸν
4) Ὅρος Στερεᾶς Ἑλλάδος.
5) Ἀθηναῖος ναύαρχος τῆς ἀρχαῖότητος.
6) Λίμνη.
7) Πέλαγος
8) Ἀντεστάθη ἡρωϊκῶς πρὸς τοὺς Πέρσας.
9) Ἑλλην Ὀλυμπιονίκης.
- ΟΘΩΝ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
Ε' Γυμνάς. Ἀρρένων Θεσ/νίκης.

- ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ
- Εἰς τὸ τεῦχος Δεκεμβρίου σελ. 24 τὸ σκίτσο τῆς α' στήλης μὲ τὰ φρούτα μᾶς ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γ. Παπαδόπουλου, μαθητοῦ τοῦ Β' Γυμν. Ἀρρένων Πειραιῶς.

- ΣΚΑΛΑ
- 1) Α
 - 2) Α
 - 3) Α
 - 4) Α
 - 5) Α
 - 6) Α
 - 7) Α
 - 8) Α
 - 9) Α
 - 10) Α
- 1) Φωνήεν
2) Ἀναφορική ἀντωνυμία (Πλ.)
3) Συμπερασματικός σύνδεσμος.
4) Ἀρχαῖος Θεὸς
5) Ποταμός τῆς Ἑλλάδος
6) Δὲν εἶναι ὑπόδειγμα μαθητοῦ
7) Τέτοιος ἦτο ὁ Ἀχιλλεύς
8) Ἀρχαῖος Ρήτωρ
9) Πέρσης Στρατηγός
10) Ἀρχαῖος ἀρχηγὸς ἀριστοκρατικῶν.
ΗΛΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
Αὐτ. Πρότ. Γυμν. Ἀρρένων Πειραιῶς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 2)

σθησαν πολλοί, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ ὁ Ἀρχισυνάγωγος Κρίσπος μετὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Οἱ Ἰουδαῖοι ὁμῶς, ὅπως πάντοτε, ἐξηγέρθησαν ἐναντίον τοῦ Παύλου, τὸν ἐπίασαν καὶ τὸν ὠδήγησαν μπροστὰ στὸν Ἀνθύπατο Λούκιο Γαλλίωνα, ἀδελφὸ τοῦ φιλοσόφου Σενέκα, μετὰ τὴν κατηγορία «ὡς ὁ Παῦλος καταπατεῖ τὸ Μωσαϊκὸ νόμο καὶ ἀπομακρύνει τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τὴν πίστι πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεόν». Λύστε μόνοι σας τὶς θρησκευτικὰς διαφορὰς σας, ἀπήντησεν ὁ συνετὸς ἀνθύπατος καὶ κάνετε μὲν τὴ χάρι νὰ ἀδείασετε ἀμέσως τὴν αἴθουσα τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐνα καὶ μισὸ χρόνον ἔμεινε ὁ Παῦλος στὴν Κόρινθο καὶ ἀφοῦ εἶδε πὺς στερεώθηκε ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἐτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ. Πρὶν φύγῃ ἔγραψε τὴ δεύτερα ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς.

Ἀφοῦ τέλος ἀπεχαιρέτησε τὸ πλῆθος τῶν Χριστιανῶν, ἔφυγε μαζί μετὰ τὸν Ἀκύλα καὶ τὴν Πρίσκιλλα γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ.

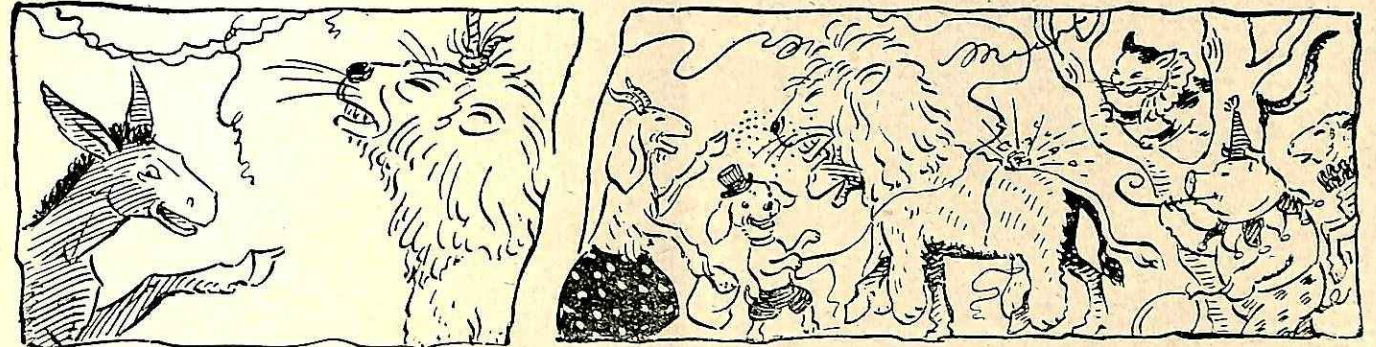
Ἐπειτα κατέβηκε στὴν Ἀντιόχεια στὴ βᾶσι τοῦ γιὰ τὶς μεγάλες τοῦ ἐξορμήσεις ὅπου μετὰ συγκινητικὴν χαρὰ ξαναεἶδε τοὺς Χριστιανούς καὶ, ἀφοῦ τοὺς ἐνίσχυσε στὴν πίστι τους, ἔφυγε γιὰ τὴ Γαλιλία καὶ τὴ Φρυγία. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔγραψε τὴν περίφημη πρὸς τοὺς Κορινθίους ἐπιστολὴν, στὴν ὁποία τοὺς συμβούλευε νὰ μὴ γίνωνται προσωπολάτραι, ἀλλὰ νὰ ἐκτελοῦν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὁμονοοῦν.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπῆγε στὴν Ἐφεσο μετὰ τὸ σκοπὸ νὰ ἐνίσχυσῃ τὸ χριστιανικὸ ποίμνιον καὶ νὰ τὸ πολλαπλασιάσῃ. Στὴν πλουσία καὶ πολυάνθρωπη αὕτη πόλιν, τὴν ὁποίαν οἱ Ῥωμαῖοι εἶχαν ὀρίσει ὡς πρωτεύουσα τῆς Ἀσίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἔθνων θὰ μείνῃ πολὺν καιρὸν. Ἐστησε τὸ στρατηγεῖο του σὲ μίαν μεγάλην σχολὴν καὶ ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιον στοὺς ἔθνικοὺς καὶ τοὺς Ἰουδαίους. Ἐκεῖ ἐπύκνωσε τὴ θαυματουργικὴν του δράσιν καὶ ὠδήγησε στὸ δρόμον τοῦ Χριστοῦ πλῆθος κόσμου. Ἀνάμεσα στοὺς νεοφωτιστοὺς ξεχώριζαν πολλοὶ φημισμένοι μάγοι. Ἀπὸ τὴν Ἐφεσο ἔγραψε μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς Γαλάτας καὶ μίαν πρὸς τοὺς Κορινθίους. Κατὰ τὸν τελευταῖον καιρὸ τῆς διαμονῆς του ἐκινδύνευσε ἡ ζωὴ του ἀπὸ τὸ ἱερατεῖο καὶ τοὺς ἐργάτας καὶ τεχνίτας, κατασκευαστὰς τῶν μικρῶν ἀργυρῶν ὁμοιωμάτων τῆς Θεᾶς Ἀρτέμιδος, τὰ ὁποῖα οἱ Ἐφέσιοι κρεμοῦσαν στὰ σπιτίτια των ἢ τὰ ἔφεραν μαζί τους γιὰ φυλαχτά. Ἀπὸ τὴν κατανάλωσιν τέτοιων ὁμοιωμάτων ὑπῆρχεν ὀλέκκηρη βιομηχανία στὴν Ἐφεσο. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁμῶς, ὅπως πάντοτε, εἶσι καὶ τώρα ἀπήλλαξε τὸν Παῦλον ἀπὸ τοὺς κινδύνους καὶ τὸν προφύλαξε ἀπὸ τὴν ὀργὴν τῶν ἐξαγριωμένων ἐπαναστατῶν. Ὅταν ἐπέρασαν ὅλες αὐτὲς οἱ μπόρες, ὁ Παῦλος ἐτοιμάσθηκε νὰ ἀναχωρήσῃ γιὰ τὴ Μακεδονία, Ἑλλάδα, Ἱερουσαλήμ, καὶ Ῥώμην. Τὰ σύννεφα, ποῦ ἀπλώνονταν στὶς καινούργιες ἐκκλησίας, ἔκαναν ἀπαραίτητη τὴν παρουσίαν του ἐκεῖ. Καὶ ὁ Παῦλος ἐτοιμάσθηκε γιὰ νέα πορεία.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Στῆς Ἀπόκριας τὸν καιρὸ ἓνα μάθημα γερό

Ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.

Ἀπ' τοῦ Αἰσώπου τὸν καιρὸ σὲ κάθε καρναβάλι, ὁ γαῖδαρος ἐφρόντιζε ἀπάνω του νὰ βάλῃ σὰν τότε μίαν λεοντὴν καὶ ἔτσι μασκαρεμένος, τριγύριζε μέσ' στὸ χωριὸ καὶ ἦταν εὐτυχισμένος.

Τὰ ζῶα τῷδεραν αὐτό. Ἦταν χαριτωμένο γλεντάκι ἀποκρηάτικο, παληὸ, συνηθισμένο, καὶ σερπαντίνες, κομφετὶ ἀράδα τοῦ πετούσανε, αὐτὸς ἐχοροπηδάγε καὶ ὅλοι μαζί γελοῦσανε.

Ἀλλ' ὁ κύρ' λύκος τῷμαθε. Κι ἔτσι γιὰ νὰ γιορτάσῃ μίαν μέρα ἀπόκριαν σωστὴ καὶ νὰ καλοχορτάσῃ, βρίσκει καὶ αὐτὸς μίαν λεοντὴν, τὴ βάζει τραγουδώντας, καὶ τρέχει ἀπ' ὅσω ἀπ' τὸ χωριὸ τρελλὰ χοροπηδώντας.

Πέντ' ἔξη ζῶα ἀπὸ μακριὰ μόλις τὸν ἀντικρύζουνε. Ἀμέσως «νᾶ, ὁ γαῖδαρος χορεύει» ξεφωνίζουσι καὶ τὸν ζυγώνουν. Ἀλλ' αὐτὸς τὸ στόμα του ἀνοίγει ὀρμᾷ, τσακώνει ἓνα ἄρνι καὶ ὅπου φύγῃ-φύγῃ.

Τ' ἄλλα μετὰ τὸν σκόρπισαν. Κι ἓνα μικρὸ ἄρνάκι, σὰν ψάρι τρέμοντας, γυρνᾷ στὴ στάνῃ του μετὰ φόρα καὶ ὅλα τὰ λέει στὴ μάννα του. Κι αὕτη:—Κουτὸ παιδάκι, ἀπὸ μίαν τρίχα σώθηκες. Ἀλλ' αὐτὸς ποῦ θάσουν τώρα...

Σοῦ τάχω πῇ καὶ ἄλλοτε, σὺ ὁμῶς... πέρα βρέχει. Μὰ τώρα πρόσεξε καλὰ τί θὰ σοῦ πῶ ἡ καυμένη. Δὲν εἶναι πάντα γαῖδαρος μίαν λεοντὴν ὅποιος ἔχει. Κεῖ ποῦ προσμένεις γαῖδαρο, μπροστὰ σου λύκος βγαίνει...

ΤΟ ΝΕΦΔΚΙ

ΣΤΙΧΟΙ:
Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ.

ΜΟΥΣΙΚΗ:
Ε. ΒΑΛΑΧΗ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙ

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ.

Ε. ΒΑΛΑΧΗ

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΣΑΣ